

รายงานฉบับสมบูรณ์

โครงการจัดทำเครื่องมือและคู่มือประเมินเด็กและเยาวชน
เพื่อการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยสำหรับนักสังคมสงเคราะห์

เสนอ

กองพัฒนาระบบงานยุติธรรมเด็กและเยาวชน ส่วนพัฒนาระบบงาน
โดยกลุ่มพัฒนาระบบงานสังคมสงเคราะห์

โดย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เสาวธาร โพธิ์กัลด
คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

คำนำ

แบบประเมินเด็กและเยาวชนเพื่อการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยสำหรับนักสังคมสงเคราะห์เล่มนี้ เป็นส่วนหนึ่งของโครงการจัดทำแบบประเมินเด็กและเยาวชนเพื่อการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยสำหรับนักสังคมสงเคราะห์ โดยมีวัตถุประสงค์หลักในการพัฒนาเครื่องมือประเมินเด็กและเยาวชนตามรูปแบบการมีชีวิตที่ดี (Good Lives Model) ซึ่งมีเป้าหมายสำคัญ คือ การลดความเสี่ยงไปพร้อมกับการสนับสนุนและช่วยเหลือผู้กระทำความผิดเพื่อพัฒนาตนเองโดยมุ่งให้มีทัศนคติในการให้ความหมายต่อการมีชีวิตมากขึ้น การเติมเต็มชีวิต โดยพิจารณาจากความสนใจ ความสามารถ และแรงบันดาลใจของผู้กระทำผิดแต่ละบุคคล ดังนั้นผลลัพธ์ที่ได้จากการประเมินผ่านเครื่องมือนี้จึงมีแนวทางการดำเนินงานที่ไม่ได้หลีกเลี่ยงปัจจัยความเสี่ยงแต่เป็นการพัฒนาปัจจัยป้องกันหรือปัจจัยทางบวกเพื่อให้ผู้กระทำความผิดมีภูมิคุ้มกันในการจัดการความเสี่ยงอย่างมีประสิทธิภาพ อันจะทำให้แนวทางการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยสำหรับนักสังคมสงเคราะห์ให้แก่เด็กและเยาวชนสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความจำเป็นของเด็กและเยาวชนอย่างแท้จริง และเพื่อให้ได้มาซึ่งเครื่องมือที่มีคุณภาพ มีความน่าเชื่อถือ เหมาะสม เทียบตรง และมีความแม่นยำในการประเมินเด็กและเยาวชน ผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการตามระเบียบวิธีวิทยาทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ การหาความเที่ยงและความเชื่อมั่นจากการเก็บข้อมูลจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ นักปฏิบัติ และมีการเก็บข้อมูลซ้ำจากเด็กและเยาวชนกลุ่มตัวอย่าง จนกระทั่งได้ข้อคำถามที่มีนัยสำคัญ และเพื่อให้เป็นแบบมีความแตกต่างจากเครื่องมือประเมินของวิชาชีพอื่น ๆ ผู้วิจัยจึงรวมแบบประเมิน สค. ชุดต่าง ๆ ของนักสังคมสงเคราะห์ในกรมพินิจฯ เข้าไว้ด้วยกันในแบบประเมินชุดเดียว ภายใต้กรอบ GLM และ**ครอบครัวในมิติกาย จิต และสังคม** เพื่อนำไปสู่การพัฒนาความพร้อมและการส่งเสริมความต้องการของเด็กและเยาวชน อันเป็นการเตรียมความพร้อมให้แก่เด็กและเยาวชนเพื่อมิให้กลับมากระทำความผิดซ้ำตั้งแต่วันแรกที่เด็กและเยาวชนเข้าสู่กระบวนการยุติธรรม

อย่างไรก็ตามงานวิจัยและแบบประเมินนี้จำเป็นต้องมีการวิเคราะห์และการเก็บข้อมูลซ้ำจากกลุ่มเด็กและเยาวชนหากได้รับการประเมินและมีการจัดบริการให้ตามแนวทางที่กำหนดเพื่อพิจารณาความถูกต้องแม่นยำของการคิดช่วงคะแนนและรูปแบบที่เหมาะสมสำหรับเด็กและเยาวชนเพื่อเตรียมความพร้อมในการดำรงชีวิตและป้องกันการกลับมากระทำความผิดซ้ำในอนาคต

เสาวธาร โพธิ์กลัด

กรกฎาคม 2566

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญตาราง	จ
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ที่มาและสำคัญ	1
1.2 วัตถุประสงค์	2
1.3 ขอบเขตการดำเนินงาน	2
1.4 วิธีการดำเนินงาน	2
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
บทที่ 2 แนวคิดการพัฒนาแบบประเมินตามแนวคิดรูปแบบการมีชีวิตที่ดี (Good Lives Model, GLM)	
2.1 บทนำ	5
2.2 แนวคิด Good Lives Model (GLM)	7
2.3 การสนับสนุนแนวคิด GLM ด้วยการวิจัยเชิงประจักษ์	9
2.4 การใช้ GLM กับเยาวชนที่กระทำผิด	10
2.5 การใช้ GLM เป็นกรอบการปฏิบัติต่อเยาวชนที่กระทำผิด	11
2.6 การนำ GLM มาใช้ในกระบวนการยุติธรรมสำหรับเด็กและเยาวชนสำหรับประเทศไทย	11
บทที่ 3 ผลสำรวจความเห็นของนักสังคมสงเคราะห์และผู้เชี่ยวชาญต่อประเด็นของแบบประเมิน	
3.1 ผลสำรวจและเสียงสะท้อนจากนักสังคมสงเคราะห์ต่อเครื่องมือการประเมินในปัจจุบัน (สค.01, สค.02, สค.03) และแบบประเมินตามแนวคิด GLM	17
3.2 ข้อเสนอจากการประชุมเพื่อพิจารณาประเด็นแบบประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ	23

บทที่ 4 (ร่าง) แบบประเมินตามแนวคิดรูปแบบการมีชีวิตที่ดี (Good Lives Model, GLM)	29
(ร่าง) แบบประเมินเด็กและเยาวชนของนักสังคมสงเคราะห์	30
บทที่ 5 ผลการทดสอบค่าความเชื่อมั่นของข้อคำถาม (ร่าง) แบบประเมินตามแนวคิดรูปแบบการมีชีวิตที่ดี (Good Lives Model, GLM)	
5.1 ข้อมูลทั่วไปของแบบประเมิน	56
5.2 องค์ประกอบด้านการศึกษา และการทำงาน/ประกอบอาชีพ	58
5.3 องค์ประกอบด้านอารมณ์ และการให้คุณค่ากับชีวิต	66
5.4 องค์ประกอบด้านความสัมพันธ์ระหว่างเด็กและเยาวชนกับครอบครัว/เพื่อน/ชุมชน/สังคม	70
บทที่ 6 (ร่าง) แบบประเมินฯ หลังจากการทดสอบคุณภาพแบบประเมินฯ	
6.1 ข้อสรุปจากการทดสอบคุณภาพแบบประเมินและความเห็นของนักสังคมสงเคราะห์และผู้เชี่ยวชาญ	77
6.2 เครื่องมือประเมินชุดที่ 1	78
6.3 เครื่องมือประเมินชุดที่ 2	96
บทที่ 7 ผลการศึกษาและอภิปรายผล	100
7.1 ข้อมูลพื้นฐานที่ได้จากเครื่องมือการประเมินชุดที่ 1	103
7.2 ข้อมูลพื้นฐานที่ได้จากเครื่องมือการประเมินชุดที่ 2	124
7.3 ผลวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรจากแบบประเมินชุดที่ 1 กับ ตัวแปรจากแบบประเมินชุดที่ 2	127
7.4 สรุปผลการศึกษา	140
เอกสารอ้างอิง	142

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 ประเด็นการประเมินตามแนวคิด GLM 10 ด้าน	12
ตารางที่ 2 โครงสร้างแบบสอบถามการประเมินฯ	
ตารางที่ 3 แสดงจำนวนข้อมูลที่ได้รับในพื้นที่ทดสอบ	57
ตารางที่ 4 ความผูกพันที่มีต่อสถานศึกษาที่คาดว่าจะช่วยให้เด็กและเยาวชนประสบ ความสำเร็จในการศึกษา	58
ตารางที่ 5 สิ่งสนับสนุนสำหรับการศึกษา	59
ตารางที่ 6 ทศนคติหรือความเชื่อของเด็กและเยาวชนที่มีต่อการศึกษา	60
ตารางที่ 7 ความพร้อมในการทำงาน	61
ตารางที่ 8 การใช้เวลาว่าง	63
ตารางที่ 9 การควบคุมตนเองทางอารมณ์และพฤติกรรมการกระทำผิด	66
ตารางที่ 10 ประเด็นการให้คุณค่าและความหมายของชีวิต	69
ตารางที่ 11 ความสัมพันธ์ระหว่างเด็กและเยาวชนกับเพื่อน	70
ตารางที่ 12 ทศนคติที่มีต่อชุมชน	73
ตารางที่ 13 ความคาดหวังที่มีต่อชุมชน (ชุมชนก่อนถูกจับกุมหรือก่อนฝึกอบรม)	74
ตารางที่ 14 ความแปลกแยกหรือรู้สึกแตกต่างของเด็กและเยาวชนกับชุมชน	74
ตารางที่ 15 การทำกิจกรรมในชุมชน	75
ตารางที่ 16 จำนวนประชากรในศูนย์ฝึกเด็กและเยาวชนทั่วประเทศและจำนวนตัวอย่างที่ได้ จากการคำนวณตามสูตรทาร์ยามาเน่ โดยทำการคำนวณอัตราส่วนของเพศต่อจำนวนทั้งหมด	101
ตารางที่ 17 จำนวนประชากรในสถานพินิจและแรกรับทั่วประเทศและจำนวนตัวอย่างที่ได้ จากการคำนวณตามสูตรทาร์ยามาเน่ โดยทำการคำนวณอัตราส่วนของเพศต่อจำนวนทั้งหมด	102

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและสำคัญ

สืบเนื่องจากกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนมีเป้าหมายสำคัญในการส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนได้รับการแก้ไข บำบัด ฟื้นฟู และสามารถกลับไปดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างปกติสุข ซึ่งที่ผ่านมาจุดมุ่งหมายของนักสังคมสงเคราะห์ในการจำแนกเด็กและเยาวชนนั้นมุ่งหาสาเหตุการกระทำผิดทางด้านสังคมเป็นสำคัญ มองข้ามปัจจัยปกป้องที่นำไปสู่การพัฒนาความพร้อมและการส่งเสริมความต้องการของเด็กและเยาวชนนอกจากนี้ ในปัจจุบันกระบวนการด้านสังคมสงเคราะห์มุ่งเน้นในเรื่องการเตรียมความพร้อมเยาวชนก่อนปล่อยโดยนำแนวคิดรูปแบบการมีชีวิตที่ดี (Good Lives Model, GLM) ซึ่งเป็นทฤษฎีการฟื้นฟูสมรรถภาพตามจุดแข็งที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการสนับสนุนความต้องการและการแทรกแซงสำหรับงานในกระบวนการยุติธรรม โดยมุ่งเน้นที่การช่วยเหลือผู้ใช้บริการในการพัฒนาและดำเนินแผนชีวิตที่มีความหมาย โดยพิจารณาจากปัจจัยต่าง ๆ ทั้งทางบวกและทางลบของผู้ใช้บริการ ซึ่งเป็นการสร้างเสริมแนวทางการป้องกันมิให้การกระทำผิดในอนาคตเข้ามาเป็นกรอบในการประเมินเด็กและเยาวชนเพื่อการจัดทำแนวทางเตรียมความพร้อมก่อนปล่อย โดยกรมพินิจฯ ได้กำหนดให้มีเป้าหมายที่เด็กและเยาวชนควรได้รับการสนับสนุนทั้ง 5 ด้าน ประกอบไปด้วย (1) การเรียนหนังสือ/มีงานทำ (2) มีที่อยู่อาศัยเป็นหลักแหล่งและปลอดภัย (3) สัมพันธภาพที่ดีกับครอบครัวและชุมชน (4) มีการคบเพื่อนที่ดี และ (5) มีการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

นักสังคมสงเคราะห์จึงมีความจำเป็นที่จะต้องมียุทธศาสตร์ที่ใช้ในการประเมินเด็กและเยาวชนที่มีเกณฑ์และสามารถวัดได้ในเชิงประจักษ์ เพื่อนำผลการประเมินมาจัดทำแนวทางเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยเด็กและเยาวชน นับแต่ระยะแรกรับตัว ซึ่งเครื่องมือในการประเมินดังกล่าวควรนำแนวคิดการมีชีวิตที่ดี (Good Lives Model) มาเป็นกรอบแนวคิดในจัดทำเครื่องประเมินเด็กและเยาวชน เพื่อการกำหนดเป้าหมาย (Primary Goods) และ แนวทางการพัฒนา (Secondary Goods) ที่เหมาะสมกับเด็กและเยาวชนแต่ละราย ประกอบกับควรกำหนดระยะเวลา และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการแก้ไข บำบัด ฟื้นฟูเด็กและเยาวชน ตลอดจนเครือข่ายทางสังคมที่มีศักยภาพในการให้การสนับสนุน สงเคราะห์ ช่วยเหลือตามเป้าหมายและแนวทางการพัฒนาให้เด็กและเยาวชนทั้ง 5 ด้าน เพื่อนำไปสู่การเสริมสร้างศักยภาพของเด็กและเยาวชนให้สามารถดำเนินชีวิตเป็นปกติสุขได้ภายหลังปล่อยตัว โดยนักสังคมสงเคราะห์ต้องจัดทำแนวทางร่วมกับเด็ก เยาวชนและครอบครัวเพื่อให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าว การทำงานประสาน

ร่วมกันจะช่วยเสริมสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างนักสังคมสงเคราะห์ เด็ก เยาวชนและครอบครัวให้มีความไว้วางใจ ทำให้ได้ข้อมูลที่เป็นความจริงและน่าเชื่อถือส่งผลดีต่อการนำไปประเมินและจัดทำแนวทางเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กองพัฒนาระบบงานยุติธรรมเด็กและเยาวชน ส่วนพัฒนาระบบงาน โดยกลุ่มพัฒนาระบบงานสังคมสงเคราะห์ ตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาเครื่องมือในการประเมินเด็กและเยาวชนที่บูรณาการปัจจัยปกป้องหรือแนวคิดรูปแบบการมีชีวิตที่ดี (Good Lives Model) จึงจัดทำโครงการพัฒนาเครื่องมือประเมินเด็กและเยาวชนเพื่อการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อย ซึ่งประกอบด้วยการจัดทำเครื่องมือประเมินเด็กและเยาวชนเพื่อการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยสำหรับนักสังคมสงเคราะห์ และการจัดทำคู่มือการใช้เครื่องมือประเมินเด็กและเยาวชนเพื่อการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยสำหรับนักสังคมสงเคราะห์ เพื่อพัฒนาแนวทางเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยให้มีประสิทธิภาพและสามารถตอบสนองต่อการเสริมสร้างศักยภาพเด็กและเยาวชนให้ไปสู่เป้าหมายและดำเนินชีวิตได้อย่างปกติสุขต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์

2.1 เพื่อพัฒนาเครื่องมือประเมินเด็กและเยาวชนตามรูปแบบการมีชีวิตที่ดี (Good Lives Model) เพื่อการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยสำหรับนักสังคมสงเคราะห์

2.2 เพื่อดำเนินการจัดทำคู่มือการใช้เครื่องมือประเมินเด็กและเยาวชนตามรูปแบบการมีชีวิตที่ดี (Good Lives Model) เพื่อการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยสำหรับนักสังคมสงเคราะห์

1.3 ขอบเขตการดำเนินงาน

จัดทำเครื่องมือและคู่มือการใช้เครื่องมือประเมินเด็กและเยาวชนตามรูปแบบการมีชีวิตที่ดี (Good Lives Model) เพื่อการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยสำหรับนักสังคมสงเคราะห์

1.4 วิธีการดำเนินงาน

1.4.1 เข้าร่วมประชุมเพื่อรวบรวมปัญหาและอุปสรรคในการทำงานจากการใช้เครื่องมือแบบประเมินทางสังคมสงเคราะห์ (สค.01, สค.02, สค.03) จากผู้ปฏิบัติและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องจากหน่วยงานต่าง ๆ ในสังกัดกรมพินิจ ฯ ตามวัน เวลาและสถานที่ที่กรมพินิจ ฯ กำหนด เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนาเครื่องมือ

1.4.2 เข้าร่วมประชุมรับฟังความคิดเห็นจากนักวิชาการและผู้เชี่ยวชาญในการพัฒนาเครื่องมือประเมินเด็กและเยาวชนเพื่อการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยสำหรับนักสังคมสงเคราะห์ ตามวัน เวลาและสถานที่ที่กรมพินิจฯ กำหนด เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนาเครื่องมือ

1.4.3 วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการดำเนินการตามข้อ 4.1 และ 4.2 และจัดทำ (ร่าง) เครื่องมือประเมินเด็กและเยาวชนเพื่อการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยสำหรับนักสังคมสงเคราะห์ โดยให้ผู้ที่ได้รับมอบหมายของกรมพินิจฯ ดำเนินการทดสอบ (ร่าง) เครื่องมือประเมินเด็กและเยาวชนเพื่อการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยสำหรับนักสังคมสงเคราะห์ โดยเข้าทดสอบกับกลุ่มเด็กและเยาวชนในหน่วยงานที่เป็นสถานที่ควบคุมที่มีกลุ่มตัวแทนตามจำนวนที่คณะทำงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกำหนดเพื่อประเมินคุณภาพของเครื่องมือโดยทดสอบความน่าเชื่อถือและความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง

1.4.4 วิเคราะห์และสรุปผลการทดสอบ (ร่าง) เครื่องมือและหากพบว่า (ร่าง) เครื่องมือดังกล่าวไม่เป็นไปตามมาตรฐานให้ดำเนินการปรับปรุงให้มีมาตรฐานและมีความน่าเชื่อถือ

1.4.5 นำ (ร่าง) เครื่องมือประเมินเด็กและเยาวชนเพื่อการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยสำหรับนักสังคมสงเคราะห์ที่ผ่านการวิเคราะห์และปรับปรุงตามข้อ 4.4 ไปทดลองใช้ โดยให้ผู้ที่ได้รับมอบหมายของกรมพินิจฯ ดำเนินการเข้าทดลองใช้กับกลุ่มเด็กและเยาวชนในหน่วยงานที่เป็นสถานที่ควบคุมที่มีกลุ่มตัวอย่างตามจำนวนที่คณะทำงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกำหนด

1.4.6 นำผลการทดลองใช้ (ร่าง) เครื่องมือ ตามข้อ 4.4 มาจัดทำกลุ่มค่าคะแนนและเกณฑ์ในเครื่องมือประเมินเด็กและเยาวชนเพื่อการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยสำหรับนักสังคมสงเคราะห์ โดยการดำเนินการดังกล่าวจะได้เครื่องมือประเมินเด็กและเยาวชน และจัดประชุมเพื่อการวิพากษ์และรับฟังปัญหาการนำ (ร่าง) เครื่องมือประเมินเด็กและเยาวชนและ (ร่าง) คู่มือการใช้เครื่องมือประเมินเด็กและเยาวชนเพื่อการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยสำหรับนักสังคมสงเคราะห์เข้าทดลองใช้กับกลุ่มเด็กและเยาวชนพร้อมทั้งจัดทำรายงานสรุปผลการประชุม

1.4.7 จัดทำ (ร่าง) คู่มือการใช้เครื่องมือประเมินเด็กและเยาวชนเพื่อการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยสำหรับนักสังคมสงเคราะห์

1.4.8 จัดทำรายงานสรุปผลการดำเนินงานจัดทำเครื่องมือประเมินเด็กและเยาวชนเพื่อการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยสำหรับนักสังคมสงเคราะห์เป็นรูปเล่ม ฉบับสมบูรณ์ จำนวน 5 ชุด และไฟล์เอกสารรูปแบบ WORD และ PDF โดยในรายงานมีเนื้อหาประกอบด้วยรายละเอียด ดังนี้

1.4.8.1 บทวิเคราะห์ผลสำหรับผู้บริหาร หลักการและเหตุผล วิธีการการนำเครื่องมือประเมินเด็กและเยาวชนเพื่อจัดทำแนวทางเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยสำหรับนักสังคมสงเคราะห์เข้าทดลองใช้กับกลุ่มเด็กและเยาวชนในสถานที่ควบคุมที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย ข้อมูลการประเมินคุณภาพของเครื่องมือแบบประเมินเด็กและเยาวชนเพื่อการจัดทำแนวทางเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยสำหรับนักสังคมสงเคราะห์ และการจัดทำกลุ่มค่าคะแนนและเกณฑ์ในเครื่องมือแบบประเมินเด็กและเยาวชนเพื่อจัดทำแนวทางเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยสำหรับนักสังคมสงเคราะห์ ข้อมูลสรุปผลการใช้เครื่องมือประเมินเด็กและเยาวชนเพื่อการจัดทำแนวทางเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยสำหรับนักสังคมสงเคราะห์

1.4.8.2 เครื่องมือประเมินเด็กและเยาวชนเพื่อจัดทำแนวทางเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยสำหรับนักสังคมสงเคราะห์

1.4.8.3 คู่มือการใช้เครื่องมือประเมินเด็กและเยาวชนเพื่อจัดทำแนวทางเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยสำหรับนักสังคมสงเคราะห์

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.5.1 นักสังคมสงเคราะห์สามารถจัดเตรียมแนวทางการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยให้แก่เด็กและเยาวชนได้อย่างมีประสิทธิภาพตั้งแต่แรกรับตัวของเด็กและเยาวชนโดยอาศัยข้อมูลจากคู่มือการประเมินเด็กและเยาวชนที่มีการพัฒนาตามแนวคิด GLM

1.5.2 นักสังคมสงเคราะห์สามารถลดระยะเวลาการปฏิบัติงานและการสอบถามข้อมูลที่ซ้ำซ้อนจากเด็กและเยาวชน ซึ่งอาจจะทำให้เกิดกระทำความรุนแรงซ้ำกับเด็กและเยาวชนโดยมีจำเป็น

1.5.3 ข้อมูลที่ได้จากการประเมินสามารถส่งต่อให้กับวิชาชีพอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องที่จะต้องปฏิบัติงานกับเด็กและเยาวชนได้ เช่น เจ้าพนักงานคุมประพฤติ นักจิตวิทยา ครู เป็นต้น

บทที่ 2

แนวคิดการพัฒนาแบบประเมินตามแนวคิดรูปแบบการมีชีวิตที่ดี (Good Lives Model, GLM)

เพื่อทำความเข้าใจรายละเอียดของรูปแบบการมีชีวิตที่ดี (Good Lives Model, GLM) ซึ่งเป็นกรอบการพัฒนาแบบประเมินตามวัตถุประสงค์ของการพัฒนาเครื่องมือและคู่มือการประเมินเด็กและเยาวชนตามรูปแบบการมีชีวิตที่ดี (Good Lives Model) เพื่อการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยสำหรับนักสังคมสงเคราะห์ ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนวคิดของ GLM โดยสรุปดังนี้

2.1 บทนำ

เนื่องจากวัยรุ่นเป็นช่วงเวลาแห่งการเปลี่ยนแปลงทางพัฒนาการในด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาทางกายภาพ จิตสังคม และความรู้ความเข้าใจ และรวมถึงความรู้สึกของการเป็นอิสระที่มากขึ้นกว่าวัยเด็ก ดังนั้นการพัฒนากลไกการควบคุมอารมณ์ตนเอง และทัศนคติที่มีต่อสิ่งรอบตัว ดังนั้นจึงจำเป็นต้องอาศัยภาคส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ชีวิตของเด็กและเยาวชนเหล่านั้นร่วมกันประคับประคองและให้คำชี้แนะที่เหมาะสม โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากครอบครัว การศึกษา (โรงเรียน) กลุ่มเพื่อน และชุมชน (Bryan-Hancock & Casey, 2011; Harris-McKoy & Cui, 2013; Miller, 2014) สำหรับเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด หรือเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมอันเนื่องมาจากการละเมิดบรรทัดฐานทางสังคมที่กำหนดไว้นั้น นักวิจัยที่ศึกษาสาเหตุของการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนต่างตระหนักถึงสาเหตุที่สำคัญอันเนื่องมาจากความผิดพลาดในขั้นตอนการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ของเด็กและเยาวชน รวมทั้งความบกพร่องหรือลักษณะความสัมพันธ์ที่ทางลบของเด็กและเยาวชนกับสภาพแวดล้อม ดังนั้น การศึกษาวิจัยหลายชิ้นจึงได้สะท้อนถึงปัจจัยเสี่ยงและความต้องการของผู้กระทำความผิดที่เป็นเยาวชนสามารถจัดประเภทได้กว้าง ๆ ในระดับบุคคล สังคม ครอบครัว และชุมชน (Morgado & Vale-Dias, 2013) โดยปัจจัยเสี่ยงและความต้องการในระดับปัจเจก ได้แก่ ประสบการณ์การถูกทำร้ายและการถูกทอดทิ้ง ความสามารถในการควบคุมตนเองทางอารมณ์และพฤติกรรมต่ำ การใช้สารเสพติด ทัศนคติต่อต้านสังคม คุณลักษณะทางบุคลิกภาพ เช่น ความหุนหันพลันแล่น นอกจากนี้ลักษณะของกลุ่มเพื่อนที่มีพฤติกรรมต่อต้านสังคมยังสามารถเป็นต้นแบบและเสริมสร้างพฤติกรรมต่อต้านสังคมของเด็กและเยาวชนกลุ่มเสี่ยงนี้ได้เช่นกัน

ในระดับครอบครัว การดูแลที่ไม่เหมาะสมหรือและการดูแลที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการของเด็กและเยาวชน ความไม่ลงรอยกันของผู้ปกครอง (เช่น การหย่าร้าง การแยกทางกัน) และการสัมผัสกับรูปแบบต่อต้าน

สังคม/ความรุนแรงในบ้าน (เช่น การใช้สารเสพติดของผู้ปกครอง อาชญากรรม ความก้าวร้าว) ก็เป็นปัจจัยเร่งที่สำคัญให้เด็กและเยาวชนมีการพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ในทางลบมากกว่าทางบวก (Harris-McKoy & Cui, 2013; Miller, 2014; Morgado & Vale Dias, 2013; Shaw et al., 2012) และปัจจัยประการสุดท้ายคือในระดับชุมชน โดยผลการศึกษาวิจัยส่วนใหญ่แสดงให้เห็นว่า เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดส่วนใหญ่มักอยู่อาศัยอยู่ในชุมชนที่มีสิ่งแวดล้อมที่ไม่เหมาะสม หรือไม่สามารถเข้าถึงระบบสวัสดิการทางสังคมของรัฐได้

แม้ว่าปัจจัยเสี่ยงข้างต้นในหลายปัจจัยจะมีความคล้ายคลึงกับปัจจัยเสี่ยงในการกระทำความผิดของผู้ใหญ่ แต่ลักษณะของปัจจัยเสี่ยงที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนจะแตกต่างกันไปตามความเข้มข้นของปัจจัยเสี่ยงต่าง ๆ ตลอดจนความต้องการและระยะของการพัฒนาของเด็กและเยาวชน ซึ่งการผสมผสานขององค์ประกอบเหล่านี้ทำให้เกิดความแตกต่างทางพฤติกรรมระหว่างบุคคล และเป็นข้อท้าทายสำหรับผู้ปฏิบัติงานที่จะจัดบริการให้เหมาะสมกับความต้องการของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด นอกจากนี้การวิจัยหลายเรื่องยังแสดงให้เห็นว่านอกเหนือจากปัจจัยภายนอกของเด็กและเยาวชนแล้ว ยังมีปัจจัยทางชีวภาพของตัวเด็กที่ส่งผลต่อการมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม เช่น การเจริญเติบโตของสมองอย่างมีนัยสำคัญในช่วงวัยรุ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบริเวณที่เกี่ยวข้องกับการทำงานที่สำคัญของพฤติกรรม (เช่น กลีบสมองส่วนหน้า) การพัฒนานี้ส่งผลต่อการควบคุมอารมณ์ ความหุนหันพลันแล่น การรับความเสี่ยง การตัดสินใจ และการใช้เหตุผลในการตัดสินใจ (Miller, 2014; Richards, 2011) นอกจากนี้ ผลการการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวกับสาเหตุของเด็กและเยาวชนกระทำผิด (Andrews & Bonta, 2010; Bonta & Andrews, 2017) ยังเสนอถึงประเด็นความเสี่ยงจากปัจจัยสุขภาพจิตด้วยเช่นกัน โดยระบุว่าเยาวชนที่กระทำผิดจะพบว่าปัญหาสุขภาพจิตในระดับที่สูงมากกว่าเด็กและเยาวชนทั่วไป (เช่น โรคสมาธิสั้น โรคความประพฤติดปกติ) ซึ่งจะแตกต่างจากผู้กระทำผิดที่เป็นผู้ใหญ่ที่พบว่าปัจจัยความเสี่ยงด้านสุขภาพจิตอาจจะไม่ใช่สาเหตุที่มีนัยยะสำหรับการกระทำผิด

ดังนั้น การบำบัด แก้ไข ฟันฟูผู้กระทำความผิดที่เป็นเยาวชนจึงมีความแตกต่างจากผู้กระทำผิดที่เป็นผู้ใหญ่ และเมื่อพิจารณาเป้าหมายการฟื้นฟูขั้นพื้นฐาน คือการลดการกระทำผิดโดยการปรับปรุงการทำงานทางสังคมและจิตใจของแต่ละบุคคลผ่านการพัฒนาทักษะและมั่นใจว่าพวกเขาได้รับทรัพยากรที่เหมาะสม (Ward & Salmon, 2009) ซึ่งการให้การฟื้นฟูที่มีประสิทธิภาพจะเป็นองค์ประกอบสำคัญของการแก้ไขพฤติกรรมที่เหมาะสมของเด็กและเยาวชนซึ่งในอดีตได้มีการดำเนินการโดยอ้างอิงตามหลักการของ Risk-Need-Responsivity Model of Correction Responsibility (RNR) (Andrews & Bonta, 2010; Andrews, Bonta, & Hoge, 1990) อย่างไรก็ตาม นักวิชาการ นักวิจัย และผู้ปฏิบัติงานได้ให้ความสนใจในการฟื้นฟูเด็กและเยาวชนที่ขยายขอบเขตที่มีใช่อ้างอิงเพียงแนวคิดของ RNR เท่านั้น แต่ยังให้ความสำคัญกับวิธีการที่เน้นความแข็งแกร่งทั้งกายและใจของเด็กและ

เยาวชนด้วย เช่นการใช้หลักคิดตามแนวทาง Good Lives Model (GLM) เพื่อให้การฟื้นฟูเป็นไปอย่างรอบด้านและมุ่งให้การจัดการปัจจัยความเสี่ยงต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดให้ลดน้อยลงมากที่สุด

2.2 แนวคิด Good Lives Model (GLM)

GLM เป็นกรอบการฟื้นฟูผู้กระทำความผิดที่พัฒนาโดย Ward และคณะนักวิจัย (Laws & Ward, 2011; Ward & Gannon, 2006; Ward & Marshall, 2004; Ward & Maruna, 2007; Ward & Stewart, 2003) แม้ว่าแนวคิด GLM จะถูกนำไปใช้อย่างกว้างขวางเพื่อการฟื้นฟูและบำบัดพฤติกรรมของผู้ใหญ่ที่มีการล่องละเมิดทางเพศต่อเด็ก แต่โดยพื้นฐานการพัฒนา GLM นั้น Ward (2004) มีเป้าหมายเพื่อให้เป็นทฤษฎีการฟื้นฟูทั่วไปด้วยเช่นกัน ดังนั้นจึงสามารถที่จะใช้แนวคิดดังกล่าวในการฟื้นฟูผู้กระทำความผิดที่มีส่วนร่วมในการกระทำความผิดหลากหลายประเภท (Ward, 2010) รวมทั้งผู้กระทำความผิดที่เป็นเยาวชนด้วยเช่นกัน

กรอบแนวคิดของ GLM นั้น ได้พัฒนาจากการบูรณาการแนวคิดต่าง ๆ เช่น แนวคิดเรื่องสิทธิเสรีของมนุษย์ แนวคิดศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์และสิทธิมนุษยชนสากล รวมทั้งแนวคิดด้านชีววิทยา ประสาทวิทยา และจิตวิทยาพัฒนาการ (Ward & Maruna, 2007; Ward & Syversen, 2009) ซึ่งนำไปสู่ทางเลือกใหม่ของการฟื้นฟูผู้กระทำความผิดที่แตกต่างจากการบำบัดฟื้นฟูแบบดั้งเดิมที่มุ่งเน้นการจัดการความเสี่ยงในการกระทำความผิดเพียงอย่างเดียว (เช่นแนวทางการฟื้นฟูตามแบบ RNR) (Andrews et al., 1990; Andrews & Bonta, 2010) เป้าหมายสำคัญของ GLM คือ การลดความเสี่ยงไปพร้อมกับการสนับสนุนและช่วยเหลือผู้กระทำความผิดเพื่อพัฒนาตนเองโดยมุ่งให้มีทัศนคติในการให้ความหมายต่อการมีชีวิตมากขึ้น การเติมเต็มชีวิต โดยพิจารณาจากความสนใจความสามารถ และแรงบันดาลใจของผู้กระทำความผิดแต่ละบุคคล (Fortune, Ward, & Willis, 2012) GLM จึงมีแนวทางการดำเนินงานที่ไม่ได้หลีกเลี่ยงปัจจัยความเสี่ยงแต่เป็นการพัฒนาปัจจัยป้องกันหรือปัจจัยทางบวกเพื่อให้ผู้กระทำความผิดมีภูมิคุ้มกันในการจัดการความเสี่ยงอย่างมีประสิทธิภาพ

ตามแนวคิด GLM นอกเหนือจากการรวมหลักการสำคัญทั้งสามประการของ RNR (กล่าวคือ ความเสี่ยง ความต้องการ และการตอบสนอง) เพื่อการแก้ไขฟื้นฟูแล้ว แต่ยังขยายขอบเขตการพิจารณาไปถึงการจัดลำดับความสำคัญของแต่ละผู้กระทำความผิดแต่ละบุคคลด้วย ซึ่งจุดแข็งของ GLM คือการตระหนักว่าผู้กระทำความผิดแต่ละคนอาจต้องการฐานความช่วยเหลือและการสนับสนุนในระดับต่าง ๆ เพื่อพัฒนาทักษะและเตรียมทรัพยากรที่จำเป็นในการดำเนินแผนชีวิตของตน (Ward, 2010) ดังนั้น แบบจำลองตามแนวคิด GLM จึงสนับสนุนการพัฒนาแผนการแทรกแซงเพื่อให้แน่ใจว่าบุคคลมีความสามารถจากภายใน (เช่น ทักษะการดำรงชีวิต ความรู้และการ

ประกอบอาชีพ โอกาสในสังคมหรือการดำรงชีวิต) และความสามารถในการเข้าถึงทรัพยากรภายนอกที่จำเป็นสำหรับพวกเขาในการบรรลุเป้าหมายในชีวิต (Purvis, Ward และ Willis , 2011) โดยแบบจำลองยังเน้นถึงความสำคัญของความปลอดภัยสาธารณะและการลดความเสี่ยงด้วย (Purvis et al., 2011) ซึ่งเมื่อนำกรอบ GLM มาใช้เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการประเมินและการบำบัดผู้กระทำผิด สิ่งสำคัญคือการสำรวจเป้าหมายหลักที่ผู้กระทำความผิดแต่ละคนให้ความสำคัญเป็นพิเศษ การพิจารณาความสมดุลและความสัมพันธ์ระหว่างเป้าหมายที่ต้องการ กับข้อบกพร่อง (จุดอ่อน/ความเสี่ยง) และจุดแข็งของทักษะและทรัพยากรของผู้กระทำผิด

ในระยะเวลาที่ผ่านมา GLM ได้รับการสนับสนุนจากหลักการและสมมติฐานหลักหลายประการ (Ward, 2010) สมมติฐานหลักประการหนึ่ง คือ ผู้กระทำผิดทุกคนมีความพยายามที่จะตอบสนองและบรรลุความต้องการขั้นพื้นฐานที่คล้ายคลึงกัน แต่มีการสร้างแรงบันดาลใจในชีวิตของตนเองที่แตกต่างกัน ซึ่งสิ่งเหล่านี้ GLM กำหนดให้เป็นเป้าหมายหลัก โดยผลลัพธ์หากสามารถดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายได้ คือ ความเป็นอยู่ที่ดีโดยรวม รวมถึงความรู้สึกมีความสุขและความสมหวังในการดำรงชีวิต อันจะทำให้ผู้กระทำผิดเหล่านี้ไม่กลับไปกระทำผิดซ้ำ อย่างไรก็ตาม จากการศึกษาการบำบัดฟื้นฟูผู้กระทำผิดภายใต้แนวคิดของ GLM พบว่าผู้กระทำผิดทุกคนพยายามที่จะบรรลุเป้าหมายหรือค่านิยมส่วนตัวของตน ด้วยวิธีใดก็ตามที่ตนเองพอมีสักยภาพที่จะทำได้ให้สำเร็จ ซึ่งความพยายามบางประการของผู้กระทำผิดนั้นเป็นสิ่งที่ไม่มีประสิทธิภาพ และ/หรือไม่เป็นที่ยอมรับของสังคม นอกจากนี้ เป้าหมายหรือค่านิยมส่วนตัวของผู้กระทำผิดก็อาจจะมีลักษณะที่ไม่สอดคล้องกับบรรทัดฐานของสังคมได้เช่นกัน อันเนื่องมาจากทัศนคติที่มีความแตกต่างของค่านิยม ความสามารถ และประสบการณ์ชีวิตของแต่ละคน ดังนั้นจึงอาจจะกล่าวได้ว่าเป้าหมายหลักของชีวิต และปัจจัยภูมิหลังนี้ มีความสำคัญในระหว่างกระบวนการประเมินและการวางแผนการแทรกแซง เนื่องจากมีส่วนทำให้เกิดความแปรปรวนในแรงจูงใจของแต่ละบุคคล (Ward, 2010)

แนวทางการพัฒนาผู้กระทำผิดจึงจำเป็นต้องความเป็นรูปธรรมหรือเฉพาะเจาะจงในการบรรลุเป้าหมายที่ผู้กระทำความผิดต้องการ (Ward, Vess, Collie, & Gannon, 2006) แนวคิดเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาหรือเครื่องมือเพื่อใช้พัฒนาผู้กระทำผิดจึงเป็นองค์ประกอบสำคัญของ GLM ด้วย (Ward, 2010) เนื่องจากช่วยให้ผู้ประเมินสามารถทำความเข้าใจพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของผู้กระทำความผิดได้ง่ายขึ้น ซึ่งนำไปสู่การพัฒนาผู้กระทำผิดให้มีทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต และสามารถช่วยเหลือพวกเขาให้เข้าถึงทรัพยากรที่จำเป็นเพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายหลักของชีวิตที่ต้องการด้วยวิธีการทางสังคมยอมรับ กล่าวคือ โดยไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อผู้อื่นหรือตนเอง ทั้งนี้ พฤติกรรมต่อต้านสังคมตามแนวคิดของ GLM มี 2 รูปแบบด้วยกันคือ พฤติกรรมต่อต้านสังคมทางตรงและทางอ้อม (Ward & Gannon, 2006; Ward & Maruna, 2007) โดยพฤติกรรมต่อต้านสังคมทางตรงหมายถึงกรณีที่ผู้กระทำความผิดมีความพยายามเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการโดยตรงผ่านพฤติกรรม

ของพวกเขาเอง ในขณะที่พฤติกรรมต่อต้านสังคมทางอ้อมจะเกิดขึ้นเมื่อความต้องการที่จะบรรลุเป้าหมายหลักไม่สำเร็จ จึงจำเป็นต้องอาศัยวิธีการอื่น ๆ ที่ไม่เหมาะสมเสียยาความรู้สึก เช่น การใช้แอลกอฮอล์และยาเสพติดเพื่อบรรเทาความทุกข์ ซึ่งบางสถานการณ์อาจนำไปสู่การสูญเสียการควบคุมตนเอง และส่งผลให้บุคคลนั้นมีการสร้างพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมขึ้น (Ward, 2010)

ภายในกรอบแนวคิด GLM นี้ สะท้อนให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างการบรรลุเป้าหมายหลักกับการจัดการความเสี่ยง โดยปัจจัยที่นำไปสู่การมีพฤติกรรมไม่เหมาะสมนั้นเป็นอุปสรรคที่เกิดขึ้นจากภายใน (เช่น ทางด้านจิตใจ) หรือภายนอก (เช่น สังคม ความยากจน) ซึ่งขัดขวางความสามารถของแต่ละบุคคลในการบรรลุเป้าหมายที่ต้องการ (Ward & Fortune, 2016) ดังนั้น เป้าหมายหลักของผู้กระทำความผิดแต่ละคนจะสามารถเชื่อมโยงกับปัจจัยที่เป็นอุปสรรคอย่างน้อยหนึ่งอย่างเสมอ (Ward & Maruna, 2007) ดังนั้น GLM จึงเสนอแนวทางการรักษา บำบัด และฟื้นฟูผู้กระทำความผิดโดยมีจุดเน้นที่สำคัญคือ **การเพิ่มขีดความสามารถ ทักษะ และทรัพยากรภายนอกที่ผู้กระทำความผิดแต่ละคนมี (หรือขาดหายไป) เพื่อให้สามารถใช้ชีวิตได้โดยมีความสัมพันธ์ทางบวกกับสังคม** ในขณะเดียวกันก็พยายามสร้างแนวทางจัดการกับปัญหาต่าง ๆ เช่น การขาดความหลากหลายในการตั้งเป้าหมายหลักของชีวิต รวมทั้งลดการเข้าถึงปัจจัยความเสี่ยงต่าง ๆ (Fortune, Ward, & Print, 2014; McNeill, Batchelor, Burnett, & Knox, 2005; Okotie & Quest, 2013; Yates et al., 2010)

2.3 การสนับสนุนแนวคิด GLM ด้วยการวิจัยเชิงประจักษ์

หลายครั้งที่ GLM ถูกวิพากษ์วิจารณ์ว่าขาดการสนับสนุนเชิงประจักษ์จากการศึกษาวิจัย เมื่อเทียบกับกลุ่มงานวิจัยจำนวนมากที่ทำการทดสอบ RNR (เช่น Looman & Abracen, 2013) อย่างไรก็ตาม ประเด็นสำคัญที่ต้องตระหนักคือ GLM เป็นกรอบการฟื้นฟู ไม่ใช่รูปแบบหรือโปรแกรมการรักษา โดย GLM ทำหน้าที่เป็นเพียงกรอบการฟื้นฟูที่เสริมด้วยการแทรกแซงการรักษาที่เฉพาะเจาะจงและเป็นรูปธรรม เช่น เทคนิคการรักษาทางความคิดและพฤติกรรม (Ward & Maruna, 2007) ดังนั้น โปรแกรมการบำบัดต่าง ๆ จึงถูกสร้างขึ้นโดยสะท้อนถึงสมมติฐานของ GLM (Ward & Maruna, 2007; Willis, Yates, Gannon และ Ward, 2013) และ GLM ไม่ได้มีจุดมุ่งหมายให้นำไปใช้เพื่อการยกเลิกหลักการ RNR (Willis, Ward, & Levenson, 2014) ทั้งนี้ ข้อจำกัดทางวิชาการที่สำคัญคือเมื่อเทียบกับแนวคิด RNR พบว่า ยังขาดการศึกษาการนำโปรแกรมการบำบัดฟื้นฟู โดยการใช้ GLM เป็นกรอบการจัดรูปแบบการฟื้นฟูผู้กระทำความผิด อย่างไรก็ตามในปัจจุบันพบว่ามีงานวิจัยจำนวนมากขึ้นเรื่อย ๆ ที่สนับสนุนสมมติฐานพื้นฐานของ GLM (Barnett & Wood, 2008; Bouman, Schene, & de Ruiter, 2009; Willis & Grace, 2008; Willis & Ward, 2013) โดยผลการวิจัยจากการศึกษาเหล่านี้บ่งชี้ถึงผลลัพธ์ในเชิง

บวกสำหรับผู้กระทำผิดที่เสร็จสิ้นการแทรกแซงด้วยการนำหลักการ GLM ไปใช้เป็นกรอบการสร้างโปรแกรมการฟื้นฟูผู้กระทำความผิดในทุกกลุ่มฐานความผิด (Gannon, King, Miles, Lockerbie, & Willis, 2011; Lindsay, Ward, Morgan, & Wilson, 2007; Ware & Bright, 2008)

แม้ว่าการประยุกต์ใช้ GLM กับเยาวชนนั้นยังอยู่ในช่วงเริ่มต้น แต่ก็พบว่ามีการวิจัยใหม่ ๆ หลายการศึกษาวิจัยที่สำรวจการใช้ GLM กับผู้กระทำผิดที่เป็นเยาวชน เช่น นักวิจัยในเบลเยียมได้ศึกษาวิจัยผลการนำแนวทาง GLM ไปใช้เป็นกรอบการจัดโปรแกรมสำหรับเยาวชนหญิงที่กระทำความผิด (N = 95) พบว่า ความคาดหวังต่อการมีคุณภาพชีวิตที่ดีของเด็กและเยาวชนมีความสัมพันธ์กับสุขภาพจิต และการถูกล่วงละเมิดหลังจากออกจากโรงพยาบาล (Van Damme, Hoeve, Vermeiren, Vanderplasschen, & Colins, 2016) หรือจากการศึกษาวิจัยเยาวชน 168 คนที่เคยมีส่วนร่วมในพฤติกรรมล่วงละเมิดทางเพศในสิงคโปร์ พบว่าเป้าหมายของเด็กและเยาวชนกลุ่มดังกล่าวต้องการมากที่สุด คือ ความสุข ความสัมพันธ์ และความสงบภายใน จากพฤติกรรมล่วงละเมิดทางเพศ (Chu et al. , 2015)

2.4 การใช้ GLM กับเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด

วิธีการบำบัดฟื้นฟูผู้กระทำความผิดในอดีต ซึ่งรวมถึงการฟื้นฟูผู้กระทำความผิดที่เป็นเยาวชนนั้น มุ่งเน้นไปที่การลดการกระทำความผิดซ้ำเป็นหลัก (Andrews & Bonta, 2010; Looman & Abracen, 2013) ดังนั้นกระบวนการที่มุ่งเน้นการจัดการความเสี่ยงจึงเป็นหัวใจหลักในการลดอัตราการกระทำความผิดซ้ำ โดยลักษณะแนวทางตามแนวคิด RNR (Andrews et al., 1990; Andrews & Bonta, 2010) จึงเป็นตัวอย่างการบริหารและจัดการความเสี่ยงที่เป็นที่รู้จักและใช้กันมากที่สุด อย่างไรก็ตาม การมุ่งเน้นไปที่การหลีกเลี่ยงความเสี่ยงหรือปัจจัยที่คาดว่าจะส่งผลให้เด็กและเยาวชนกลับไปกระทำความผิดซ้ำอาจเป็นเรื่องยากสำหรับการยอมรับในกลุ่มเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด และอาจจะทำให้พวกเขาอาจมีปัญหาในการมองและการวางแผนอนาคต เนื่องจากการสร้างให้พวกเขาได้เห็นเพียงชีวิตที่อยู่ตรงหน้าที่เต็มไปด้วยการหลีกเลี่ยงสถานการณ์ ความรู้สึก และพฤติกรรมบางอย่าง ซึ่งมีแนวโน้มที่จะทำให้พวกเขารู้สึกสิ้นหวังหรือละทิ้งเส้นทางชีวิตปัจจุบันของพวกเขาไปโดยปริยาย (Prescott, 2013) ประเด็นหนึ่งที่พบได้บ่อยโดยนักวิจัยและแพทย์ที่ทำงานในด้านการรักษาผู้กระทำความผิดที่เป็นเด็ก คือ การละเลยการพิจารณาปัจจัยด้านพัฒนาการและบริบทที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาของเด็กและเยาวชนที่สำคัญ เช่น ระบบความสัมพันธ์ของการรู้สึกมีส่วนร่วมหรือเป็นส่วนหนึ่งของ ครอบครัว โรงเรียน และชุมชน (Jones, 2003; Thakker, Ward, & Tidmarsh, 2006) ซึ่งทำให้เด็กและเยาวชนที่ผ่านการฟื้นฟูในรูปแบบเดิมนั้นมีแนวโน้มที่จะกลับมากระทำความผิดซ้ำ อันเนื่องจากการพัฒนาของปัจจัยเพื่อสร้างความแข็งแกร่งในการใช้ชีวิตนั้นขาดหายไป

ดังนั้น การพัฒนาแนวทางการประเมินและฟื้นฟูเด็กและเยาวชนจึงมีความจำเป็นที่ต้องพิจารณาองค์ประกอบของปัจจัยการพัฒนาชีวิตของเด็กและเยาวชนอย่างรอบด้าน ทั้งปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก เพื่อให้สามารถตีความเหตุการณ์และบริบทต่าง ๆ ที่ทำให้เด็กและเยาวชนแสดงพฤติกรรมต่อต้านสังคมขึ้น ตลอดจนความเข้าใจโดยละเอียดเกี่ยวกับสถานการณ์ปัจจุบันของแต่ละบุคคล ซึ่งรวมถึงความต้องการหลักและรอง ตลอดจนอุปสรรคและความสามารถทั้งภายในและภายนอกของเด็กและเยาวชน

2.5 การใช้ GLM เป็นกรอบการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด

จากหลักการของ GLM ที่ได้นำเสนอในเบื้องต้น พบว่าเป็นแนวคิดที่สามารถสร้างกรอบแนวทางที่ครอบคลุมสามารถนำไปสู่การพัฒนารูปแบบที่เหมาะสมสำหรับการบำบัด รักษา และฟื้นฟูเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดได้เป็นอย่างดี ดังที่ Ward, Yates และ Willis (2012) กล่าวไว้ว่า “GLM จะพิจารณาจากพฤติกรรมและประสบการณ์ทั้งชีวิตของเด็กและเยาวชนผู้กระทำความผิด ไม่ใช่เพียงแค่ผู้ที่เกี่ยวข้องหรือปัจจัยเสี่ยงกับการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนเท่านั้น” ดังนั้น กระบวนการทำความเข้าใจเด็กและเยาวชนเหล่านี้ รวมทั้งความและความซับซ้อนที่มีในชีวิตของพวกเขา จึงเป็นการประเมินที่เกิดขึ้นต่อเนื่องตลอดโปรแกรมการรักษาที่ ทั้งนี้ตามหลักการของ GLM สามารถ “สรุป” วิธีการแทรกแซงตามหลักฐานเชิงประจักษ์ที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนได้เช่น การบำบัดพฤติกรรมทางปัญญา (CBT) การบำบัดครอบครัว เช่น การบำบัดแบบหลายระบบ (MST) (Borduin & Schaeffer, 2001; Henggeler et al., 1992; Henggeler et al., 1997; Prescott, 2013) ซึ่งสามารถดำเนินการร่วมกับแนวทางที่เน้นระบบ (เช่น การบำบัดครอบครัว) รวมทั้งการบำบัดในด้านอื่น ๆ ที่มีความสำคัญในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของเด็กและเยาวชน เช่น สุขภาพจิต การศึกษา และการฟื้นฟูความสัมพันธ์กับสังคม เป็นต้น ซึ่งท้ายที่สุดแล้วแนวทางการฟื้นฟูตามหลักการ GLM จะสามารถสร้างแผนชีวิตที่ดี (GLP) เฉพาะบุคคลให้เกิดขึ้นได้ โดยพิจารณาจากค่านิยม เป้าหมาย และตัวตนของเยาวชน รวมทั้งการประเมินทางจิตวิทยาและทรัพยากรทางสังคมที่มีอยู่ เพื่อวางแผนสร้างให้ความต้องการของเด็กและเยาวชนสามารถเกิดขึ้นได้จริงในอนาคต

2.6 การนำ GLM มาใช้ในกระบวนการยุติธรรมสำหรับเด็กและเยาวชนสำหรับประเทศไทย

ดังนั้น นักสังคมสงเคราะห์ในกระบวนการยุติธรรมสำหรับเด็กและเยาวชน จึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีความรู้และทักษะในการประเมินเด็กและเยาวชนที่มีเกณฑ์และสามารถวัดได้ในเชิงประจักษ์ เพื่อนำผลการประเมินมาจัดทำแนวทางเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยเด็กและเยาวชนนับแต่ระยะแรกปรับตัว ซึ่งเครื่องมือในการประเมิน

ดังกล่าวควรนำแนวคิดการมีชีวิตที่ดี (Good Lives Model) มาเป็นกรอบแนวคิดในจัดทำเครื่องประเมินเด็กและเยาวชน เพื่อกำหนดเป้าหมาย (Primary Goods) และ แนวทางการพัฒนา (Secondary Goods) ที่เหมาะสมกับเด็กและเยาวชนแต่ละราย ประกอบกับควรกำหนดระยะเวลาและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการแก้ไข บำบัด พื้นฟูเด็กและเยาวชน ตลอดจนเครือข่ายทางสังคมที่มีศักยภาพในการให้การสนับสนุน ส่งเคราะห์ ช่วยเหลือตามเป้าหมาย

จากการศึกษาหลักการ GLM แรกเริ่มนั้น มีการนำเสนอและมีการศึกษาและการวิจัยที่ประกอบรวมไปด้วยหลักการและทฤษฎีทางจิตวิทยา สังคม ชีวภาพ และมานุษยวิทยา (Ward & Stewart, 2003) โดยคำอธิบายเบื้องต้นของ GLM ได้นำเสนอถึงการประเมินความจำเป็นขั้นพื้นฐานของผู้ใช้บริการที่ผู้กระทำความผิด 10 ประการ ประกอบด้วยประเด็นการประเมินในด้าน (1) ชีวิต (2) ความรู้ (3) การทำงานและการประกอบอาชีพ (4) การวางแผนชีวิต (5) ความสงบภายใน (6) การจัดการความสัมพันธ์ (7) ชุมชน (8) การให้คุณค่า/ความหมายของชีวิต (9) ความสุขในการดำรงชีวิต และ (10) ความคิดสร้างสรรค์ (รายละเอียดพิจารณาตามตารางที่ 1) เพื่อให้ผู้ประเมินสามารถสะท้อนถึงเป้าหมายของการสนับสนุน ช่วยเหลือ และเตรียมความพร้อมที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้ใช้บริการให้เหมาะสมกับสภาพความเป็นจริง ความต้องการ และนำไปสู่การวางแผนแก้ไขหรือการจัดกิจกรรมเตรียมความพร้อมของผู้ใช้บริการที่กระทำความผิดได้อย่างถูกต้อง และมีประสิทธิภาพ

ตารางที่ 1 ประเด็นการประเมินตามแนวคิด GLM 10 ด้าน

เป้าหมายหลักของการประเมิน	เป้าหมายขั้นพื้นฐาน	ความหมาย	ประเด็นการประเมิน	หัวข้อคำถาม
ชีวิต	การมีชีวิตอยู่รอดอย่างปลอดภัย	ดูแลสุขภาพร่างกายและ/หรือ มีชีวิตรอดและปลอดภัย	- การจัดการสุขภาพกายได้แก่ การดูแลรักษา การแก้ไขปัญหาการป้องกัน	- สภาวะสุขภาพทางกายในปัจจุบัน - วิธีการดูแลรักษาสุขภาพ (ลักษณะ/ความถี่/การใช้ยา/บำบัด) - วิธีการป้องกันสุขภาพในอนาคต
ความรู้	การเรียนรู้และความรู้	แสวงหาความรู้เกี่ยวกับตนเอง บุคคลอื่น	- ความคาดหวังและการวางแผนการศึกษาในอนาคต (สั้น/กลาง)	- ระดับการศึกษาในปัจจุบัน

เป้าหมายหลัก ของการ ประเมิน	เป้าหมายขั้น พื้นฐาน	ความหมาย	ประเด็นการประเมิน	หัวข้อคำถาม
		สิ่งแวดล้อม หรือ เรื่องที่ตนเองสนใจ		- ความคาดหวังต่อการศึกษาต่อ (เรียน/ไม่เรียน/ลักษณะการเรียน (ถ้าเรียน)) - สิ่งสนับสนุนสำหรับการศึกษา (ความพร้อมของครอบครัว/โรงเรียน/ปัจจัยเงินทุน)
การทำงานและ การประกอบ อาชีพ	สามารถจัดการ ตนเองได้ทั้งการ ทำงานและการใช้ เวลาว่าง	มีความมุ่งมั่นที่จะ เข้าสู่ชีวิตการทำงาน และสามารถจัดสรร เวลาสำหรับการ พักผ่อนด้วย กิจกรรมที่เหมาะสม	- ความคาดหวังและวางแผนการประกอบอาชีพในอนาคต - การวางแผนการใช้เวลาว่าง	- อาชีพปัจจุบัน (มี/ไม่มี) - ความคาดหวังต่ออาชีพ/การทำงาน (สัมพันธ์กับระดับการศึกษา) - ความถนัดของเด็กและเยาวชน - ความพร้อมในการทำงาน (ความพร้อมด้านข้อมูล (เช่น ข้อมูลหรือข้อกำหนดของงาน/หน่วยงานหรือสถานประกอบการ), ความพร้อมจากปัจจัยส่วนบุคคลของเด็กและเยาวชน, ความพร้อมของครอบครัว - การใช้เวลาว่าง (ลักษณะกิจกรรม/เวลา/ความถี่)
การวางแผน ชีวิต	มีทางเลือกของ ตนเองในการดำเนิน ชีวิต มีความเป็น อิสระ และมีเหตุผล ในการตัดสินใจ	การแสวงหาความ เป็นอิสระและการ มี วิถีชีวิตของตนเอง โดยมิได้รู้สึกแปลก แยกจากครอบครัว ชุมชน สังคม	- การวางแผนชีวิต (ภาพรวม) ของตนเองในอนาคตระยะสั้นและกลาง	- แผนการศึกษาในอนาคต - แผนอาชีพ/รายได้ในอนาคต - แผนครอบครัว/ที่อยู่อาศัยในอนาคต - แผนการเข้าร่วมสังคม/กลุ่มเพื่อน/สิ่งแวดล้อมในอนาคต
ความสงบ ภายใน	การสร้างความสงบ จิตใจ	การรักษาความ สมดุลทางอารมณ์ การจัดการความ วุ่นวายทางอารมณ์ และความเครียด	- การจัดการกับสุขภาพใจของตนเอง เช่น ความเครียด ความกังวล	- ปัญหาสุขภาพจิตปัจจุบัน - ระดับความเครียด/ความกังวล - ทักษะการจัดการความเครียด/ความกังวล - การควบคุมตนเอง

เป้าหมายหลัก ของการ ประเมิน	เป้าหมายขั้น พื้นฐาน	ความหมาย	ประเด็นการประเมิน	หัวข้อคำถาม
			- การจัดการควบคุม อารมณ์ตนเอง	- การแสดงออกถึงพฤติกรรมที่มี ความรุนแรง
การจัดการ ความสัมพันธ์	การสร้าง ความสัมพันธ์และ มิตรภาพในระดับ ต่าง ๆ	การแบ่งปัน ความรู้สึก การ จัดการ และการ สร้างความสัมพันธ์ หรือการมีส่วนร่วม ร่วมกับผู้อื่น (ใน/ นอกครอบครัว) ใน การแลกเปลี่ยน อารมณ์ ความรู้สึก และการยอมรับ ความผิดหวังจาก สัมพันธภาพที่ไม่เป็น ตามคาดหวัง	- ครอบครัว - เพื่อน - สังคม/ชุมชน/ สิ่งแวดล้อม	- สัมพันธภาพ/ลักษณะของ ครอบครัว/ความพร้อมหรือไม่ พร้อมของครอบครัวในการดูแล เด็กและเยาวชน - สัมพันธภาพ/ลักษณะของกลุ่ม เพื่อน (ความเสี่ยง/ความไม่เสี่ยง)/ วิธีการหรือทัศนคติต่อการเลือกคบ เพื่อน) - สัมพันธภาพ/ลักษณะของบริบท รอบตัว (ความเสี่ยง/ความไม่เสี่ยง)
ชุมชน	การเข้าร่วมเป็นส่วน หนึ่งของกลุ่ม (โรงเรียน/ชุมชน/ สังคม)	ความสามารถในการ เข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่ง ของกลุ่มคนที่มี ความสนใจร่วมกัน หรือการยอมรับ ความแตกต่าง ระหว่างกลุ่มคนใน สังคม	- สภาพแวดล้อมของ ชุมชน - แนวทางการเข้า ร่วม/ความรู้สึกร่วม เป็นส่วนหนึ่งของ ชุมชนหรือสังคม - การวางแผนการ สร้างคุณค่าของตนเอง ผ่านกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อสังคม	- ลักษณะของชุมชน (การ จัดบริการในชุมชน/ความเสี่ยงใน การกระทำผิด/ระบบการดูแลของ ชุมชน) - ทัศนคติต่อสังคม/ชุมชน - ความคาดหวังที่ตนเองจะได้รับ จากสังคม/ชุมชน - ความต้องการ/ไม่ต้องการเป็น ส่วนหนึ่งของสังคม/ชุมชน - กิจกรรมที่เคยทำเพื่อสังคม/ ชุมชน - กิจกรรมที่อยากจะทำเพื่อสังคม/ ชุมชน
การให้คุณค่า/ ความหมายของ ชีวิต	การสร้างให้การ ดำรงชีวิตมี ความหมาย	การพิจารณา จุดหมายที่สำคัญ ของการมีชีวิตของ	- การให้ความหมาย ต่อการดำรงชีวิต (การ	- สิ่งสำคัญที่เด็กและเยาวชน ต้องการในชีวิต

เป้าหมายหลัก ของการ ประเมิน	เป้าหมายขั้น พื้นฐาน	ความหมาย	ประเด็นการประเมิน	หัวข้อคำถาม
		เด็กและเยาวชน เพื่อนำไปสู่การสร้าง ความต้องการ/พลัง ทางบวกต่อการใช้ ชีวิต	มองเห็นคุณค่าและ ศักยภาพของตนเอง)	- สิ่งที่ทำให้เด็กและเยาวชนมีความภูมิใจในตนเอง - จุดแข็ง/จุดอ่อนของเด็กและเยาวชน - การให้โอกาสตนเองในการแสดงออกถึงอารมณ์และความรู้สึกต่าง ๆ ทั้งทางบวกและทางลบ
ความสุขในการ ดำรงชีวิต	การสร้างความสุข และความพึงพอใจ ในการดำรงชีวิต	การพิจารณาปัจจัยที่เป็นความปรารถนา ของเด็กและเยาวชน ที่จะประสบความสำเร็จ ในชีวิต เพื่อนำไปสู่ การปรับเปลี่ยน ทัศนคติและ พฤติกรรมทางลบ	- การสร้างทัศนคติเชิง บวกและความสุข ให้แก่ตนเองตาม บรรทัดฐานทางสังคม	- วิธีการคิดต่อตนเอง - วิธีการคิดต่อผู้อื่น/ สิ่งแวดล้อม - การให้ความหมาย/สิ่งสำคัญที่ทำให้มีความสุข/ความพึงพอใจในชีวิต
ความคิด สร้างสรรค์	การมีความคิด สร้างสรรค์	ความปรารถนาที่จะ สร้าง หรือทำสิ่งต่าง ๆ หรือลองสิ่งใหม่ ๆ เพื่อมุ่งให้ตนเอง พัฒนาไปข้างหน้า	- ความพยายามเรียนรู้ สิ่งใหม่ - ความพยายามที่จะ สร้างวิถีการดำรงชีวิต แบบใหม่	- กิจกรรมที่อยากจะทำในชีวิต - จินตนาการ/การวางแผนต่อ กิจกรรมในแต่ละวัน

ทั้งนี้เมื่อพิจารณาแนวทางการประเมินเด็กและเยาวชนโดยกรมพินิจฯ ได้กำหนดให้มีเป้าหมายที่เด็กและเยาวชนควรได้รับการสนับสนุนทั้ง 5 ด้าน ประกอบไปด้วย (1) การเรียนหนังสือ/มีงานทำ (2) มีที่อยู่อาศัยเป็นหลักแหล่งและปลอดภัย (3) สัมพันธภาพที่ดีกับครอบครัวและชุมชน (4) มีการคบเพื่อนที่ดี และ (5) มีการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เพื่อนำไปสู่การเสริมสร้างศักยภาพของเด็กและเยาวชนให้สามารถดำเนินชีวิตเป็นปกติสุขได้ภายหลังปล่อยตัว ซึ่งจะเห็นว่าเป้าหมายที่เด็กและเยาวชนควรได้รับการสนับสนุนทั้ง 5 ด้าน ตามกำหนดของกรมพินิจฯ มีประเด็นการประเมินที่อยู่ภายในประเด็นการประเมิน GLM ของ Ward และ Stewart ในหลายประเด็น โดยการดำเนินงานจัดทำแนวทางการบำบัดฟื้นฟูเด็กและเยาวชนกระทำผิดนั้น นักสังคมสงเคราะห์ต้องจัดทำ

แนวทางร่วมกับเด็ก เยาวชนและครอบครัวเพื่อให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าว การทำงานประสานร่วมกันจะช่วยเสริมสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างนักสังคมสงเคราะห์ เด็ก เยาวชนและครอบครัวให้มีความไว้วางใจ ทำให้ได้ข้อมูลที่เป็นความจริงและน่าเชื่อถือส่งผลดีต่อการนำไปประเมินและจัดทำแนวทางเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

บทที่ 3

ผลสำรวจความเห็นของนักสังคมสงเคราะห์และผู้เชี่ยวชาญต่อประเด็นของแบบประเมิน

3.1 ผลสำรวจและเสียงสะท้อนจากนักสังคมสงเคราะห์ต่อเครื่องมือการประเมินในปัจจุบัน (สค.01, สค.02, สค.03) และแบบประเมินตามแนวคิด GLM

จากการสำรวจความต้องการของนักสังคมสงเคราะห์ที่มีการใช้เครื่องมือการประเมินทางสังคมสงเคราะห์เด็กและเยาวชน เมื่อวันที่ 31 มีนาคม 2566 พบประเด็นที่น่าสนใจ คือ ปัจจุบันนักสังคมสงเคราะห์มีเครื่องมือหลายชุดที่ใช้สำหรับการประเมินเด็กและเยาวชนทั้งในช่วงรับตัวถึงการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อย โดยบางชุดมีข้อคำถามที่ซ้ำซ้อน และข้อมูลที่ได้จากการประเมินเพื่อนำไปใช้สำหรับส่วนงานอื่น ๆ เช่น คุมประพฤติ ก็สามารถนำไปใช้ได้ยาก นอกจากนี้ เครื่องมือที่มีการใช้อยู่ในปัจจุบันมุ่งเน้นการใช้ดุลยพินิจของนักสังคมสงเคราะห์เป็นหลัก โดยไม่ได้มีการกำหนดเกณฑ์การสนับสนุน/ช่วยเหลืออย่างชัดเจน และเมื่อพิจารณาประเด็นความต้องการของนักสังคมสงเคราะห์ผู้ปฏิบัติงานต่อเครื่องมือการประเมินที่สามารถนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ พบประเด็นที่น่าสนใจดังนี้ คือ เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินจะต้องนำไปสู่การสร้างกระบวนการวิเคราะห์เพื่อสร้างแผนชีวิตให้แก่เด็กและเยาวชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งมีข้อจำกัดภายใต้เงื่อนไขเวลาที่แตกต่างกันที่เด็กและเยาวชนจะอยู่ในสถานพินิจฯ หรือสถานแรกรับ นอกจากนี้ยังต้องไม่มีความซ้ำซ้อนของข้อคำถามแต่มีความลุ่มลึกพอที่จะสามารถนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในกระบวนการพัฒนา สนับสนุน และการเตรียมความพร้อมให้แก่เด็กและเยาวชนก่อนปล่อยได้ รวมทั้งสามารถบูรณาการข้อคำถามที่วิชาชีพอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องสามารถนำข้อมูลไปใช้ได้

ดังนั้น การพัฒนาเครื่องมือการประเมินฯ ในครั้งนี้จึงได้นำเป้าหมายของกรมพินิจฯ ความต้องการของนักสังคมสงเคราะห์ ความสามารถในการส่งต่อข้อมูลสู่วิชาชีพอื่น ๆ แนวคิด/หลักการ GLM ของ Ward และ Stewart ที่มุ่งเน้นการหาปัจจัยป้องกันของเด็กและเยาวชนโดย**ครอบคลุมในมิติกาย จิต และสังคม** เพื่อนำไปสู่การพัฒนาความพร้อมและการส่งเสริมความต้องการของเด็กและเยาวชน อันเป็นการเตรียมความพร้อมให้แก่เด็กและเยาวชนเพื่อมิให้กระทำผิดซ้ำตั้งแต่วันแรกที่เด็กและเยาวชนเข้าสู่กระบวนการยุติธรรม เป็นกรอบและโครงสร้างของประเด็น/เป้าหมายของการประเมินของเครื่องมือ ซึ่งมีรายละเอียดดังสรุปในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 โครงสร้างแบบสอบถามการประเมินฯ

เป้าหมายหลักของการประเมิน	เป้าหมายขั้นพื้นฐาน	ความหมาย	ประเด็นการประเมิน	หัวข้อคำถาม	วิธีการประเมิน
ชีวิต	การมีชีวิตอยู่รอดอย่างปลอดภัย	ดูแลสุขภาพร่างกาย และ/หรือ มีชีวิตรอดและปลอดภัย	- การจัดการสุขภาพกายได้แก่ การดูแลรักษา การแก้ไขปัญหา การป้องกัน	- สภาวะสุขภาพทางกายในปัจจุบัน - วิธีการดูแลรักษาสุขภาพ (ลักษณะ/ความถี่/การใช้ยา/บำบัด) - วิธีการการป้องกันสุขภาพในอนาคต	แบบประเมินเชิงปริมาณ - สามารถให้คะแนนเป็น 0/1 หรือ ลำดับขั้น เช่น 0/1/2/3) - ประยุกต์แบบประเมินสภาวะทางสุขภาพกาย - แบบประเมินการใช้ยาเสพติด (มี/ไม่มี) - แบบประเมินทักษะการดูแลสุขภาพตนเอง หรือ สุขอนามัย (มี/ไม่มี) หมายเหตุ* - สามารถปรับใช้ข้อคำถามจากแบบประเมินสุขภาพเด็กและวัยรุ่นของกระทรวงสาธารณสุขได้ - แบบคัดกรองการใช้สารเสพติด ASSIST
ความรู้	การเรียนรู้และความรู้	แสวงหาความรู้เกี่ยวกับตนเอง บุคคลอื่น สิ่งแวดล้อม หรือเรื่องที่ตนเองสนใจ	- ความคาดหวังและการวางแผนการศึกษาในอนาคต (สั้น/กลาง)	- ระดับการศึกษาในปัจจุบัน - ความคาดหวังต่อการศึกษต่อ (เรียน/ไม่เรียน/ลักษณะการเรียน (ถ้าเรียน)) - สิ่งสนับสนุนสำหรับการศึกษา (ความพร้อมของ	แบบประเมินเชิงปริมาณ - สามารถให้คะแนนเป็น 0/1 หรือ ลำดับขั้น เช่น 0/1/2/3)

เป้าหมายหลักของการประเมิน	เป้าหมายขั้นพื้นฐาน	ความหมาย	ประเด็นการประเมิน	หัวข้อคำถาม	วิธีการประเมิน
				ครอบครัว/โรงเรียน/ปัจจัยเงินทุน)	
การทำงานและการประกอบอาชีพ	สามารถจัดการตนเองได้ทั้งการทำงานและการใช้เวลาว่าง	มีความมุ่งมั่นที่จะเข้าสู่ชีวิตการทำงาน และสามารถจัดสรรเวลาสำหรับการพักผ่อนด้วยกิจกรรมที่เหมาะสม	- ความคาดหวังและวางแผนการประกอบอาชีพในอนาคต - การวางแผนการใช้เวลาว่าง	- อาชีพปัจจุบัน (มี/ไม่มี) - ความคาดหวังต่ออาชีพ/การทำงาน (สัมพันธ์กับระดับการศึกษา) - ความถนัดของเด็กและเยาวชน - ความพร้อมในการทำงาน (ความพร้อมด้านข้อมูล (เช่น ข้อมูลหรือข้อกำหนดของงาน/หน่วยงานหรือสถานประกอบการ), ความพร้อมจากปัจจัยส่วนบุคคลของเด็กและเยาวชน, ความพร้อมของครอบครัว - การใช้เวลาว่าง (ลักษณะกิจกรรม/เวลา/ความถี่)	แบบประเมินเชิงปริมาณและคุณภาพ - แบบประเมินเชิงปริมาณสามารถให้คะแนนเป็น 0/1 (มี/ไม่มี) หรือ ลำดับชั้น เช่น 0/1/2/3) - ข้อมูลเชิงคุณภาพเป็นข้อคำถามปลายเปิด ในประเด็นความถนัด หรือ ลักษณะเฉพาะอื่น ๆ
การวางแผนชีวิต	มีทางเลือกของตนเองในการดำเนินชีวิต มีความเป็นอิสระและมีเหตุผลในการตัดสินใจ	การแสวงหาความเป็นอิสระและการมีวิถีชีวิตของตนเองโดยมีได้รู้สึกแปลก	- การวางแผนชีวิต (ภาพรวม) ของตนเองในอนาคต ระยะสั้น และกลาง	- แผนการศึกษาในอนาคต - แผนอาชีพ/รายได้ในอนาคต - แผนครอบครัว/ที่อยู่อาศัยในอนาคต	แบบประเมินเชิงปริมาณและคุณภาพ - แบบประเมินเชิงปริมาณสามารถให้คะแนนเป็น 0/1 (มี/ไม่มี) หรือ ลำดับชั้น เช่น 0/1/2/3)

เป้าหมายหลักของการประเมิน	เป้าหมายขั้นพื้นฐาน	ความหมาย	ประเด็นการประเมิน	หัวข้อคำถาม	วิธีการประเมิน
		แยกจากครอบครัว ชุมชน สังคม		- แผนการเข้าร่วมสังคม/กลุ่มเพื่อน/สิ่งแวดล้อมในอนาคต	
ความสงบภายใน	การสร้าง ความสงบจิตใจ	การรักษาความสมดุลทางอารมณ์ การจัดการความวุ่นวายทางอารมณ์ และ ความเครียด	- การจัดการกับสุขภาพใจของตนเอง เช่น ความเครียด ความกังวล - การจัดการควบคุมอารมณ์ตนเอง	- ปัญหาสุขภาพจิตปัจจุบัน - ระดับความเครียด/ความกังวล - ทักษะการจัดการความเครียด/ความกังวล - การควบคุมตนเอง - การแสดงออกถึงพฤติกรรมที่มีความรุนแรง	แบบประเมินเชิงปริมาณและคุณภาพ - แบบประเมินภาวะสุขภาพจิต/ระดับความเครียด หมายเหตุ* สามารถปรับใช้ข้อคำถามจากแบบประเมินสุขภาพเด็กและวัยรุ่นของกระทรวงสาธารณสุขได้
การจัดการความสัมพันธ์	การสร้าง ความสัมพันธ์ และมิตรภาพในระดับต่าง ๆ	การแบ่งปันความรู้สึก การจัดการและการสร้างความสัมพันธ์หรือการมีส่วนร่วมกับผู้อื่น (ใน/นอกครอบครัว) ใน การแลกเปลี่ยนอารมณ์ความรู้สึก และการยอมรับความ	- ครอบครัว - เพื่อน - สังคม/ชุมชน/สิ่งแวดล้อม	- สัมพันธภาพ/ลักษณะของครอบครัว/ความพร้อมหรือไม่พร้อมของครอบครัวในการดูแลเด็กและเยาวชน - สัมพันธภาพ/ลักษณะของกลุ่มเพื่อน (ความเสี่ยง/ความไม่เสี่ยง)/วิธีการหรือทัศนคติต่อการเลือกคบเพื่อน) - สัมพันธภาพ/ลักษณะของบริบท	แบบประเมินเชิงปริมาณและคุณภาพ - แบบประเมินเชิงปริมาณสามารถให้คะแนนเป็น 0/1 (มี/ไม่มี) หรือ ลำดับชั้น เช่น 0/1/2/3) - สามารถใช้แบบประเมินความสัมพันธ์ในครอบครัว ฉบับย่อ (Brief Family Relationship Scales) ประกอบ - สามารถใช้แบบประเมินการทำหน้าที่ของครอบครัว (CIF) ประกอบ

เป้าหมายหลักของการประเมิน	เป้าหมายขั้นพื้นฐาน	ความหมาย	ประเด็นการประเมิน	หัวข้อคำถาม	วิธีการประเมิน
		ผิดหวังจากสัมพันธภาพที่ไม่เป็นตามคาดหวัง		รอบตัว (ความเสี่ยง/ความไม่เสี่ยง)	
ชุมชน	การเข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม (โรงเรียน/ชุมชน/สังคม)	ความสามารถในการเข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มคนที่มีความสนใจร่วมกัน หรือการยอมรับความแตกต่างระหว่างกลุ่มคนในสังคม	- สภาพแวดล้อมของชุมชน - แนวทางการเข้าร่วม/ความรู้สึกร่วมเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนหรือสังคม - การวางแผนการสร้างคุณค่าของตนเองผ่านกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อสังคม	- ลักษณะของชุมชน (การจัดบริการในชุมชน/ความเสี่ยงในการกระทำผิด/ระบบการดูแลของชุมชน) - ทัศนคติต่อสังคม/ชุมชน - ความคาดหวังที่ตนเองจะได้รับจากสังคม/ชุมชน - ความต้องการ/ไม่ต้องการเป็นส่วนหนึ่งของสังคม/ชุมชน - กิจกรรมที่เคยทำเพื่อสังคม/ชุมชน - กิจกรรมที่อยากจะทำเพื่อสังคม/ชุมชน	แบบประเมินเชิงปริมาณและคุณภาพ
การให้คุณค่า/ความหมายของชีวิต	การสร้างให้การดำรงชีวิตมีความหมาย	การพิจารณาจุดหมายที่สำคัญของการมีชีวิตของเด็กและเยาวชนเพื่อนำไปสู่การสร้างความต้องการ/พลัง	- การให้ความหมายต่อการดำรงชีวิต (การมองเห็นคุณค่าและศักยภาพของตนเอง)	- สิ่งสำคัญที่เด็กและเยาวชนต้องการในชีวิต - สิ่งที่ทำให้เด็กและเยาวชนมีความภูมิใจในตนเอง - จุดแข็ง/จุดอ่อนของเด็กและเยาวชน	แบบประเมินเชิงปริมาณและคุณภาพ - พัฒนาจาก แบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง Coopersmith

เป้าหมายหลักของการประเมิน	เป้าหมายขั้นพื้นฐาน	ความหมาย	ประเด็นการประเมิน	หัวข้อคำถาม	วิธีการประเมิน
		ทางบวกต่อการใช้ชีวิต		- การให้โอกาสตนเองในการแสดงออกถึงอารมณ์และความรู้สึกต่าง ๆ ทั้งทางบวกและทางลบ	
ความสุขในการดำรงชีวิต	การสร้างความสุข และความพึงพอใจในการดำรงชีวิต	การพิจารณาปัจจัยที่เป็นความปรารถนาของเด็กและเยาวชนที่จะประสบความสุขในชีวิต เพื่อนำไปสู่การปรับเปลี่ยนทัศนคติและพฤติกรรมทางลบ	- การสร้างทัศนคติเชิงบวกและมีความสุขให้แก่ตนเองตามบรรทัดฐานทางสังคม	- วิธีการคิดต่อตนเอง - วิธีการคิดต่อผู้อื่น/สิ่งแวดล้อม - การให้ความหมาย/สิ่งสำคัญที่ทำให้มีความสุข/ความพึงพอใจในชีวิต	แบบประเมินเชิงปริมาณและคุณภาพ
ความคิดสร้างสรรค์	การมีความคิดสร้างสรรค์	ความปรารถนาที่จะสร้าง หรือทำสิ่งต่าง ๆ หรือลองสิ่งใหม่ ๆ เพื่อมุ่งให้ตนเองพัฒนาไปข้างหน้า	- ความพยายามเรียนรู้สิ่งใหม่ - ความพยายามที่จะสร้างวิธีการดำรงชีวิตแบบใหม่	- กิจกรรมที่อยากจะทำในชีวิต - จินตนาการ/การวางแผนต่อกิจกรรมในแต่ละวัน	แบบประเมินเชิงปริมาณและคุณภาพ - สามารถประยุกต์ใช้แบบวัดความคิดสร้างสรรค์ของทอแรนซ์ในการประเมิน

3.2 ข้อเสนอจากการประชุมเพื่อพิจารณาประเด็นแบบประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ

จากการประชุมรับข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญสะท้อนว่า จำนวนประเด็นที่ GLM ทั้ง 10 ข้อนั้นมีบางประเด็นที่สามารถจัดกลุ่มรวมกันได้ เพื่อให้แบบสอบถามมีความกระชับ แต่ยังคงไว้ซึ่งประเด็นจำเป็นต่อการนำไปสู่การจัดกิจกรรมโครงการเพื่อบำบัด แก้ไข ฟื้นฟูพฤติกรรมของเด็กและเยาวชน และสามารถสนับสนุนการวางแผนชีวิตของเด็กและเยาวชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องต่อปัจจัยทางบวกของเด็กและเยาวชนพร้อมทั้งสามารถลดปัจจัยเสี่ยงที่จะนำไปสู่การกระทำความผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนได้ ทั้งนี้จากการทบทวนวรรณกรรมและการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่าประเด็นการประเมินที่สำคัญมีอยู่ด้วยกัน 5 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่ 1 ประเด็นทางกายและการจัดการสุขภาพ กลุ่มที่ 2 ประเด็นการศึกษา ความคิดสร้างสรรค์ และการทำงาน/ประกอบอาชีพ กลุ่มที่ 3 อารมณ์ จิตใจ และการให้คุณค่ากับชีวิต กลุ่ม 4 การจัดการความสัมพันธ์ครอบครัว/เพื่อน/ชุมชน/สังคม กลุ่มที่ 5 การวางแผนชีวิต (GLP) ซึ่งมีความสอดคล้องกับประเด็นทั้ง 5 ด้านของเครื่องมือการประเมินฯ ที่มีการพัฒนาโดยกรมพินิจฯ

นอกจากนี้ ประเด็นสำคัญที่ผู้เชี่ยวชาญสะท้อนคือการใช้เครื่องมือประเมินที่มีอยู่แล้วทั้งหมดของงานสังคมสงเคราะห์ หรือวิชาชีพอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องสามารถนำมาใช้ร่วมกันได้ หรืออาจจะใช้ผลการประเมินที่สอดคล้องกับประเด็นที่กำหนดตามการประเมินของเครื่องมือ ซึ่งนอกเหนือจากจะเป็นการลดภาระการปฏิบัติงานของนักสังคมสงเคราะห์แล้ว ผลที่ได้รับจากการประเมินโดยการใช้เครื่องมือที่มีการทดสอบและเป็นที่ยอมรับให้มีการใช้โดยทั่วไปก็ยิ่งมั่นใจได้ว่าจะเป็นผลการประเมินที่ถูกต้องและสอดคล้องกับความเป็นจริง โดยประเด็นสำคัญอีกประการหนึ่งคือ การกำหนดข้อความที่สามารถวัดและวิเคราะห์ได้ในเชิงปริมาณ เพื่อสร้างมาตรฐานการจัดบริการที่สอดคล้องกับการวิเคราะห์ผลจากแบบประเมิน

โดยเมื่อพิจารณาจากโครงสร้างการประเมินตามตารางที่ 2 สามารถจำแนกเป็นหัวข้อการประเมิน 5 กลุ่มได้ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ประเด็นทางกายและการจัดการสุขภาพ

(1) สภาวะสุขภาพทางกาย/ใจในปัจจุบัน

- อาการป่วย/โรคประจำตัว
- กรณีมีปัญหาด้านสุขภาพจิต ได้รับการบำบัดฟื้นฟู การเยียวยาทางจิตใจบ้างหรือไม่
- ความวิตกกังวลเกี่ยวกับสุขภาพกาย จิต ความเครียดทางอารมณ์

(2) วิธีการดูแลรักษาสุขภาพ

- ลักษณะการดูแลสุขภาพ
- ความถี่ในการตรวจสุขภาพ/การรักษาพยาบาล (กรณีมีโรคประจำตัว)
- การใช้ยาหรือการเข้าสู่บำบัด

(3) ความรู้ในการดูแลรักษาสุขภาพขั้นพื้นฐาน

- ความรู้ทั่วไปทางกาย/พฤติกรรมสุขภาพ/โรคติดต่อ-โควิด
- ความรู้เกี่ยวกับเพศ/การมีเพศสัมพันธ์/ความรู้เกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์/เคยมีประวัติเจ็บป่วย

ด้วยโรคดังกล่าวหรือไม่ อย่างไร

(4) ประวัติการใช้ยาสารเสพติด

- ลักษณะสารเสพติดที่ใช้
- ความถี่ของการใช้สารเสพติด
- ค่าใช้จ่ายในการซื้อหามาใช้ได้มาจากที่ไหน
- ประวัติการบำบัดรักษา
- ประวัติการถอนยาที่มีผลต่อสุขภาพอย่างไร

กลุ่มที่ 2 ประเด็นการศึกษา ความคิดสร้างสรรค์ และการทำงาน/ประกอบอาชีพ

(1) ประวัติการศึกษา

- ระดับการศึกษาในปัจจุบัน
- ผลการเรียนและประวัติการเรียนซ้ำชั้น
- ประวัติการกระทำผิดกฎระเบียบของโรงเรียน
- ความผูกพันที่มีต่อสถานศึกษา

(2) ความคาดหวังต่อการศึกษาต่อ

- ไม่เรียน/เรียนในระบบ/เรียนนอกระบบ
- ลักษณะการเรียนของการ (สายสามัญ/สายอาชีพ/ประกาศนียบัตร)

(3) สิ่งสนับสนุนสำหรับการศึกษา

- ความพร้อมและการสนับสนุนของครอบครัว
- โรงเรียน/สถานศึกษา

- เงินทุน

(4) ความรู้จากการศึกษามีส่วนช่วยให้เกิดการเข้าใจตนเอง และคนรอบข้างอย่างไร

(5) ความรู้จากการศึกษาทำให้เห็นทางเลือกของชีวิตอย่างไร

(4) กิจกรรมที่อยากจะทำในชีวิต

(5) อาชีพปัจจุบัน/อาชีพหลัก/อาชีพเสริม

(6) ความคาดหวังต่ออาชีพ/การทำงาน

- ทำงาน/ ไม่ทำงาน/ ไม่มีทราบความต้องการของตัวเอง

- ความพอใจในการประกอบอาชีพ เมื่อเปรียบกับการเรียน

- ความต้องการในการพัฒนาทักษะการทำงาน

- ความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของงาน / เพื่อนร่วมงาน

- คุณค่าของงานที่ได้รับ

(7) ความถนัดของเด็กและเยาวชน

- ลักษณะงานที่สนใจ

- ลักษณะอาชีพที่เคยเรียน/ฝึก

(8) ความพร้อมในการทำงาน

- ความพร้อมด้านข้อมูล (รับทราบข้อมูลหรือข้อกำหนดของงาน/หน่วยงานหรือสถานประกอบการ)

- ความพร้อมจากปัจจัยส่วนบุคคลของเด็กและเยาวชน (ระดับการศึกษา/ความสนใจ)

- ความพร้อมของครอบครัว

(9) การใช้เวลาว่าง (แบบทดสอบการติดเกมส์ (Game Addiction Screening Test-GAST))

- ลักษณะของกิจกรรม

- เวลาที่ใช้ในการทำกิจกรรม

- ความถี่

(10) จินตนาการ/การวางแผนต่อกิจกรรมในแต่ละวัน

(11) เคยมีประสบการณ์คิดนอกกรอบหรือไม่ อย่างไร

(12) ความคิดสร้างสรรค์ใดที่สร้างความสุข ความพึงพอใจในตนเอง

กลุ่มที่ 3 อารมณ์ จิตใจ และการให้คุณค่ากับชีวิต

1. ประเด็นความสงบภายใน (สุขภาพจิตและการจัดการทางอารมณ์)

- (1) ปัญหาสุขภาพจิต (แบบทดสอบสุขภาพจิต และแบบคัดกรองภาวะซึมเศร้าในเด็ก)
- (2) ระดับความเครียด/ความกังวล (แบบประเมินความเครียด SPST ของกรมสุขภาพจิต)
- (3) ทักษะการจัดการความเครียด/ความกังวล ความถี่ในการจัดการได้สำเร็จ
- (4) ความสามารถในการควบคุมตนเอง ทักษะในการจัดการอารมณ์ การควบคุมความโกรธ
- (5) การแสดงออกถึงพฤติกรรมที่มีความรุนแรง ความสามารถในการควบคุมตนเอง ใช้ทักษะอะไร

2. ประเด็นการให้คุณค่า/ความหมายของชีวิต

- (1) สิ่งสำคัญที่เด็กและเยาวชนต้องการในชีวิต/การรับรู้คุณค่าและความหมายของชีวิตตนเอง
- (2) สิ่งที่ทำให้เด็กและเยาวชนมีความภูมิใจในตนเอง/ ความเข้มแข็งในตนเองที่ภาคภูมิใจ
- (3) จุดแข็ง/จุดอ่อนของเด็กและเยาวชน (แบบประเมินจุดแข็งจุดอ่อน, SDQ)
- (4) การให้โอกาสตนเองในการแสดงออกถึงอารมณ์และความรู้สึกต่าง ๆ ทั้งทางบวกและทางลบ
- (5) การกำหนดเป้าหมายที่จะดำเนินชีวิตให้มีความหมาย มาจากปัจจัยใด การแสวงหาความภาคภูมิใจในตนเองทำอย่างไร

3. ประเด็นความสุขในการดำรงชีวิต (แบบประเมินความสุข/แบบประเมินพลังสุขภาพจิต RQ)

- (1) วิธีการคิด การเข้าใจตนเอง เข้าใจครอบครัว คนที่เรารัก
- (2) วิธีการคิดต่อผู้อื่น/ สิ่งแวดล้อม /ความเห็นอกเห็นใจ /ความรู้สึกอยากช่วยให้คนอื่นปลอดภัย
- (3) การให้ความหมาย/สิ่งสำคัญที่ทำให้มีความสุข/ความพึงพอใจในชีวิต การเข้าใจสาเหตุแห่งพฤติกรรมที่คนอื่นแสดงออกและมีผลต่อตัวเรา การให้อภัยคนที่ก่อผลกระทบทางจิตใจต่อเรา
- (4) ความสุขในการดำเนินชีวิตของตนเองคืออะไร

กลุ่ม 4 ความสัมพันธ์ระหว่างเด็กเยาวชนและครอบครัว/เพื่อน/ชุมชน/สังคม

1. การจัดการความสัมพันธ์

- (1) สัมพันธภาพ/ลักษณะของครอบครัว/ความพร้อมหรือไม่พร้อมของครอบครัวในการดูแลเด็กและเยาวชน (แบบประเมินการทำหน้าที่ของครอบครัว/แบบประเมินวัคซีนครอบครัว)
- ความพึงพอใจในความสัมพันธ์ของตนในปัจจุบันต่อ ครอบครัว/เครือญาติ/เพื่อน(โรงเรียน)/เพื่อนในชุมชน

- (2) สัมพันธภาพ/ลักษณะของกลุ่มเพื่อน (ความเสี่ยง/ความไม่เสี่ยง)/วิธีการหรือทัศนคติต่อการเลือกคบเพื่อน
 - ความเป็นผู้นำ หรือผู้ตามในความสัมพันธ์กับกลุ่มต่าง ๆ
- (3) สัมพันธภาพ/ลักษณะของบริบทรอบตัว (ความเสี่ยง/ความไม่เสี่ยง)
- (4) ปัจจัยเร้าจากครอบครัวหรือปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อความสัมพันธ์ในครอบครัว
- (5) บุคคลในครอบครัว / ภายนอก ที่เป็นที่ยึดพิงในการสร้างความสงบทางจิตใจ สามารถปรับทุกข์ได้
- (6) มีความสัมพันธ์แบบใดที่ทำให้ลำบากใจ ยอมตาม ปฏิเสธไม่ได้

2. ประเด็นชุมชน

- (1) ลักษณะของชุมชน
 - การจัดบริการในชุมชน
 - ความเสี่ยงในการกระทำผิด
 - ระบบการดูแลของชุมชน
- (2) ทัศนคติของเด็กและเยาวชนที่มีต่อสังคม/ชุมชน /ความรู้สึกเป็นหนึ่งเดียวกับชุมชน/ความแปลกแยก
- (3) ความคาดหวังที่ตนเองจะได้รับจากสังคม/ชุมชน /ความต้องการได้รับการยอมรับ /การมองเห็นตัวตน
- (4) ความต้องการ/ไม่ต้องการเป็นส่วนหนึ่งของสังคม/ชุมชน /ใครในชุมชนที่รู้สึกพิงพิงและเป็นมิตร
- (5) กิจกรรมที่เคยทำเพื่อสังคม/ชุมชน /ความรู้ถึงคุณค่ากิจกรรมนั้นต่อตนเอง
- (6) กิจกรรมที่อยากจะทำเพื่อสังคม/ชุมชน

กลุ่มที่ 5 การวางแผนชีวิต (GLP)

- (1) แผนการศึกษาในอนาคต เหตุผลในการกำหนดแผนดังกล่าว แผนระยะสั้น ระยะยาว
- (2) แผนอาชีพ/รายได้ในอนาคต เหตุผลในการกำหนดแผนดังกล่าว แผนระยะสั้น ระยะยาว
- (3) แผนครอบครัว/ที่อยู่อาศัยในอนาคต เหตุผลในการกำหนดแผนดังกล่าว แผนระยะสั้น ระยะยาว
- (4) แผนการเข้าร่วมสังคม/กลุ่มเพื่อน/สิ่งแวดล้อมในอนาคต
- (5) เชื่อมั่นว่าจะสามารถดำเนินชีวิตได้ตามเป้าหมายหรือไม่ อย่างไร ข้อจำกัดที่อาจเป็นอุปสรรค หรือความเข้มแข็งของตนเองในการเอาชนะข้อจำกัดของการดำรงชีวิต

โดยข้อมูลที่ได้รับจากการประเมินทั้ง 5 กลุ่มสามารถนำไปสู่การเป็นข้อมูลเพื่อพัฒนารูปแบบการเตรียมความพร้อมใน 6 ด้านสำคัญ ที่มีการดำเนินงานของกรมพินิจฯ ได้อย่างครอบคลุมและมีความสมบูรณ์ ทั้งนี้ตัวอย่างของ (ร่าง) แบบประเมินฯ ผู้ศึกษาจะได้นำเสนอในบทถัดไป

บทที่ 4

(ร่าง) แบบประเมินตามแนวคิดรูปแบบการมีชีวิตที่ดี (Good Lives Model, GLM)

จากการพิจารณาของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่าในรายละเอียดบางส่วน of เครื่องมือมีการปรับปรุงและพิจารณาให้ลดทอนแบบสอบถามในส่วนที่ทับซ้อนกับการประเมินโดยวิชาชีพอื่น ๆ ออก เช่น การตรวจสุขภาพกาย-จิต เป็นต้น ดังนั้น ร่างแบบประเมินที่จะใช้ในการทดสอบเพื่อพิจารณาค่าความเชื่อมั่นก่อนเพื่อทดสอบความน่าเชื่อถือของแบบประเมินก่อนนำไปใช้จึงมีรายละเอียดทั้งหมด 5 ส่วนด้วยกัน ประกอบด้วย

- (1) ข้อมูลทั่วไปของเด็ก/เยาวชน และครอบครัว
- (2) องค์ประกอบด้านการศึกษา และการทำงาน/ประกอบอาชีพ
- (3) องค์ประกอบด้านอารมณ์ และการให้คุณค่ากับชีวิต
- (4) องค์ประกอบด้านความสัมพันธ์ระหว่างเด็กและเยาวชนกับครอบครัว/เพื่อน/ชุมชน/สังคม
- (5) องค์ประกอบด้านการวางแผนชีวิต (Good Life Plan)

โดยทั้ง 5 องค์ประกอบนี้จะพิจารณาทั้งข้อมูลเชิงคุณภาพและข้อมูลเชิงปริมาณที่จะทำการวัดเป็นค่าคะแนน ซึ่งค่าคะแนนในแต่ละช่วงนั้นจะสะท้อนให้เห็นถึงจุดแข็ง จุดอ่อน ของเด็กและเยาวชน อันจะนำไปสู่การจัดทำแนวทางการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยของเด็กและเยาวชนได้อย่างเหมาะสมต่อไป

รายละเอียดของแบบสอบถามทั้ง 5 ส่วน สามารถแสดงรายละเอียดได้ดังนี้

(ร่าง) แบบประเมินเด็กและเยาวชนของนักสังคมสงเคราะห์

คำชี้แจง

แบบประเมินนี้ทั้งข้อคำถามเชิงปริมาณและคุณภาพ เพื่อมุ่งหาปัจจัยสนับสนุนและลดความเสี่ยงที่จะกลับไปกระทำผิดซ้ำ
ให้แก่เด็กและเยาวชน แบบประเมินนี้ นักสังคมสงเคราะห์จะต้องทำหน้าที่เป็นผู้ประเมินเด็กและเยาวชนรายบุคคล

1. ข้อมูลทั่วไปของเด็ก/เยาวชนและครอบครัว

ชื่อ.....นามสกุล.....ชื่อเล่น.....อายุ.....ปี.....เดือน.....

ด้านที่อยู่อาศัย

มีที่อยู่ถาวรเป็นหลักแหล่ง ☐ มี ที่อยู่
☐ ไม่ทราบข้อมูล ☐ ไม่มี

ความมั่นคงของที่อยู่อาศัย ☐ บ้านของตนเองหรือเป็นเจ้าของบ้าน (พ่อแม่) ☐ บ้านของผู้อื่น (ญาติ/เพื่อน)
☐ บ้านพักสวัสดิการ ☐ บ้านเช่า ☐ อื่น ๆ ระบุ..... ☐ ไม่มีที่อยู่เป็นหลักแหล่ง

ลักษณะที่อยู่อาศัย

☐ อยู่ในโครงการบ้านจัดสรร/บ้านเดี่ยว ☐ อาคารชุด ☐ อยู่ในโครงการบ้านเอื้ออาทร/แฟลต ☐ อยู่ในแหล่งชุมชน
☐ อื่น ๆ ระบุ ☐ ไม่ทราบข้อมูล

สภาพของบ้าน/ที่อยู่อาศัย

☐ สภาพดี ☐ ทรุดโทรม ต้องซ่อมแซม ระบุ ☐ อื่น ๆ ระบุ.....

2. องค์ประกอบด้านการศึกษา และการทำงาน/ประกอบอาชีพ

(1) ประวัติการศึกษา

ระดับการศึกษาในปัจจุบัน (ก่อนถูกจับกุมหรือก่อนเข้ารับการฝึกอบรม)

☐ ไม่เคยเข้ารับการศึกษ ☐ ประถมศึกษา (ระบุ).....
☐ มัธยมศึกษา (ระบุ)..... ☐ อื่น ๆ (ระบุ).....

สาเหตุของการออกจากโรงเรียน/ไม่เรียนต่อ.....

ผลการเรียนและประวัติการเรียนซ้ำชั้น

☐ เคยซ้ำชั้น (ระบุชั้น).....

☐ ไม่เคยซ้ำชั้น

☐ ไม่แน่ใจ

ผลการเรียน

☐ ดีมาก	☐ ดี	☐ ปานกลาง	☐ พอใช้	☐ ไม่ดี
--------------------------------	-----------------------------	----------------------------------	--------------------------------	--------------------------------

เกรดเฉลี่ย

ประวัติพฤติกรรมกระทำความผิดในโรงเรียนทั้งที่ถูกครูจับได้และจับไม่ได้

- ☐ หนีเรียน/โดดเรียน ☐ สูบบุหรี่/กัญชา/ ☐ ใช้สารเสพติด ☐ ดื่มแอลกอฮอล์/ สุรา ☐ ทะเลาะวิวาท
- ☐ กระทำผิด ☐ กระทำความผิดซ้ำ
- ☐ ทำร้ายร่างกายผู้อื่น ☐ ลักทรัพย์ ☐ ชู้สาว/เพศสัมพันธ์ ☐ พกพาอาวุธ/อาวุธปืน/ ☐ พุจริตในการสอบ
- ☐ สิ่งที่ใช้ทำร้ายร่างกาย
- ☐ อื่น ๆ (ระบุ).....

(2) ความผูกพันที่มีต่อสถานศึกษาที่คาดว่าจะช่วยให้เด็กและเยาวชนประสบความสำเร็จในการศึกษาได้

ความรู้สึกที่มีต่อเพื่อน/ครู/โรงเรียน	ระดับความรู้สึก				
	ไม่เลย	น้อยครั้ง	บางครั้ง	ค่อนข้างมาก	มากที่สุด
1. รู้สึกอยากหรือเคยทำกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน					
2. รู้สึกมีความสุขเมื่อต้องไปโรงเรียน					
3. รู้สึกรักและผูกพันกับผู้คนและสิ่งแวดล้อมที่โรงเรียน					
4. ได้รับการเอาใจใส่ ดูแลจากครูหรือผู้คนในโรงเรียน					
5. รู้สึกภาคภูมิใจในโรงเรียน					

(3) ความคาดหวังต่อการศึกษาต่อ

- ☐ ไม่ต้องการเรียน เพราะ (ระบุ.....) ☐ ต้องการเรียน เพราะ (ระบุ).....
- ☐ ไม่แน่ใจ เพราะ (ระบุ).....

หากต้องการจะเรียนต่อ/อบรม ต้องการเรียนเกี่ยวกับอะไร

- ☐ สายสามัญ สาขา/วิชา (ระบุ)..... ☐ สายอาชีพ สาขา/วิชา (ระบุ).....
- ☐ ประกาศนียบัตร/อบรมระยะสั้น สาขา/วิชา (ระบุ).....

(4) สิ่งสนับสนุนสำหรับการศึกษา (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ ๆ ละ 1 คะแนน)

ข้อคำถาม	
☐	1. ผู้ปกครองประสงค์หรือสนับสนุนให้ศึกษาต่อ
☐	2. มีผู้สนับสนุนค่าใช้จ่ายในการศึกษาเล่าเรียน
☐	3. มีโรงเรียนหรือสถานศึกษาที่สามารถติดต่อเข้าศึกษาได้
☐	4. รับทราบข้อมูลหรือช่องทางการเข้าศึกษาต่อตามความต้องการของตนเอง
☐	5. สามารถหางานทำได้ด้วยตนเอง เพื่อที่จะหาทุนการศึกษาจนสำเร็จการศึกษา

ข้อคำถาม	
☐	6. ครอบครัว/ผู้ปกครองให้กำลังใจและให้คำปรึกษาด้านการเรียนให้แก่เยาวชน

(5) ทศนคติหรือความเชื่อของเด็กและเยาวชนที่มีต่อการศึกษา (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ ๆ ละ 1 คะแนน)

ข้อคำถาม	
☐	1. เยาวชนเชื่อว่าการศึกษทำให้เชื่อมั่นในความสามารถและศักยภาพของตนเอง
☐	2. การศึกษาทำให้สังคมและคนรอบข้างยอมรับ
☐	3. ทำให้สามารถไปใช้สมัครงานตามที่คาดหวังได้ หรือสามารถประกอบอาชีพตามที่หวัง
☐	4. ทำให้ไม่ต้องกระทำผิด
☐	5. ทำให้สามารถสร้างรายได้เลี้ยงตัวเองและครอบครัวได้
☐	6. รู้สึกตัวเองมีคุณค่าและมีความหมายต่อครอบครัว เพื่อน หรือสังคมมากขึ้น

(6) อาชีพปัจจุบัน/อาชีพหลัก/อาชีพเสริม

- ☐ ไม่มี เพราะ (ระบุ).....
- ☐ มี ☐ อาชีพปัจจุบัน/อาชีพหลัก (อาชีพที่ใช้เป็นรายได้หลักในการดำรงชีวิต) (ระบุ).....
- ☐ อาชีพเสริม (อาชีพที่สร้างรายได้เสริมจากรายได้หลัก) (ระบุ).....

(7) ความคาดหวังต่ออาชีพ/การทำงาน

- ☐ ไม่ทำงาน เพราะ (ระบุ)..... ☐ ต้องทำงานเพราะ (ระบุ).....
- ☐ ไม่แน่ใจ เพราะ (ระบุ).....
- ระหว่าง ทำงาน กับ เรียนเยาวชนจะเลือกอะไร
- ☐ ไม่ทำงาน เพราะ (ระบุ)..... ☐ เรียน เพราะ (ระบุ).....
- ☐ ไม่แน่ใจ เพราะ (ระบุ).....

(8) ความถนัดของเด็กและเยาวชน

ลักษณะงานที่สนใจในอนาคต (ระบุ).....

อาชีพที่ฝึกหรือเคยเรียน (ก่อนถูกจับกุม) (ระบุ).....

(9) ความพร้อมในการทำงาน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ ๆ ละ 1 คะแนน)

ข้อคำถาม	
☐	1. รับทราบวิธีการสมัครงานและสมัครงานได้ด้วยตัวเอง
☐	2. รับทราบข้อมูลของหน่วยงานที่ต้องการทำงาน (ชื่อ/สถานที่ตั้ง/วิธีการเดินทาง)
☐	3. มีวุฒิการศึกษาที่ตรงกับความต้องการของหน่วยงานที่ต้องการสมัคร
☐	4. รู้ว่าต้องเรียนอะไรถึงจะได้ทำงานตามที่คาดหวัง
☐	5. มีแผนการเรียนเพื่อที่จะได้ทำงานตามที่คาดหวัง
☐	6. แจ้งครอบครัวให้ทราบถึงแผนการทำงาน/งานที่ยากทำแล้ว
☐	7. ครอบครัวสนับสนุนให้ทำงานตามที่คาดหวังหรือตามที่ต้องการ
☐	8. เด็กมีความต้องการที่จะทำงานภายหลังออกจากศูนย์ฝึกและอบรม
☐	9. รู้สึกว่าการทำงานเป็นเรื่องน่าเบื่อ
☐	10. อยากพักหรืออยู่เฉย ๆ สักระยะหนึ่งก่อน
☐	11. มีอย่างอื่นที่น่าสนใจหรืออยากทำมากกว่าการทำงาน เช่น ศึกษาต่อ
☐	12. ไม่มีทุนในการประกอบอาชีพ
☐	13. ทำงานไปแล้วอาจรู้สึกไม่ชอบหรือไม่ถนัด
☐	14. คิดว่าตนเองมีความรู้หรือทักษะไม่เพียงพอที่จะสามารถทำงานได้
☐	15. มีความกังวลว่าจะประสบปัญหาในการทำงานเช่น เข้ากับเพื่อนร่วมงานหรือหัวหน้างานไม่ได้
☐	16. นายจ้างไม่รับ เนื่องจากมีประวัติการกระทำผิดกฎหมาย
☐	17. ยังไม่พบงานที่ชอบหรือถนัด

(10) การใช้เวลาว่าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ ๆ ละ 1 คะแนน)

ข้อคำถาม	
☐	1. ในหนึ่งสัปดาห์ เยาวชนมีหรือถูกกำหนดให้มีภาระหน้าที่ต่อตนเอง เช่น เรียนหนังสือ ทำงานเพื่อหารายได้ ดูแลห้องของตัวเอง
☐	2. ในหนึ่งสัปดาห์ เยาวชนมีหรือถูกกำหนดให้มีภาระหน้าที่ต่อครอบครัว เช่น ดูแลคนในบ้าน ทำความสะอาดบ้าน ทำกับข้าว
☐	3. เยาวชนรู้สึกชอบกับภาระหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายต่อตัวเอง
☐	4. เยาวชนรู้สึกชอบกับภาระหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายต่อครอบครัว

ข้อคำถาม	
☐	5. เมื่อเยาวชนมีเวลาว่าง เยาวชนจะมีกิจกรรมเชิงบวก หรือ กิจกรรมสร้างสรรค์ หรือ กิจกรรมพัฒนาสังคม หรือ กิจกรรมจิตอาสา (เช่น เล่นดนตรี กีฬา ปลูกต้นไม้) เสมอ (ถ้ามีโปรดระบุกิจกรรม.....)
☐	6. เยาวชนไม่เคยมีเวลาว่างทำกิจกรรมอื่น ๆ เลย (ถ้าใช้โปรดระบุเหตุผล.....)
☐	7. เยาวชนมักจะเข้าร่วมหรือชอบกิจกรรมที่เสี่ยงต่อการจับกุม หรือผิดกฎหมาย เช่น การพนัน การแข่งรถ (คำถามเชิงลบ) (ถ้ามีโปรดระบุกิจกรรม.....)
☐	8. เยาวชน ไม่สามารถ ทำกิจกรรมเชิงบวก หรือ กิจกรรมสร้างสรรค์ หรือ กิจกรรมพัฒนาสังคม หรือกิจกรรมจิตอาสา เช่น เล่นดนตรี กีฬา ปลูกต้นไม้ (ถ้ามีโปรดระบุลักษณะข้อจำกัด.....)
☐	9. หากเยาวชนมีเวลาว่าง เยาวชนจะชอบเล่นเกมสออนไลน์
☐	10. เยาวชนรู้สึกว่าการเล่นเกมสออนไลน์สนุกและน่าสนใจมากกว่าการเรียนในโรงเรียนหรือกิจกรรมชนิดอื่น ๆ
☐	11. เยาวชนมีร้านเกมส์ที่ชอบไปเล่นประจำ (ถ้ามีโปรดระบุสถานที่.....)
☐	12. เยาวชนชอบเล่นเกมสออนไลน์ที่บ้านมากกว่าร้านเกมส์
☐	13. ใน หนึ่งวัน เยาวชนใช้เวลาในการเล่นเกมส์ออนไลน์มากกว่าการทำกิจกรรมอื่น ๆ กับครอบครัว เพื่อนที่โรงเรียน (โปรดระบุระยะเวลาต่อวัน.....)
☐	14. ใน หนึ่งสัปดาห์ เยาวชนใช้เวลาในการเล่นเกมส์ออนไลน์มากกว่าการทำกิจกรรมอื่น ๆ กับครอบครัว เพื่อนที่โรงเรียน (โปรดระบุระยะเวลาต่อสัปดาห์.....)
☐	15. การเล่นเกมสออนไลน์ทำให้เยาวชนมีปัญหาหรือทะเลาะกับผู้ปกครองบ่อย ๆ
☐	16. เยาวชนมักจะวางแผนว่าในแต่ละวันต้องทำอะไรบ้าง
☐	17. กิจกรรมที่เยาวชนวางแผนเองว่าจะทำในแต่ละวัน เยาวชนมักจะทำมันสำเร็จเสมอ (ถ้ามีโปรดระบุตัวอย่างกิจกรรมที่เคยทำ.....)
☐	18. กิจกรรมที่เยาวชนทำ มักจะได้รับคำชมจากผู้ปกครอง หรือ คุณครู หรือคนในชุมชน แมว่ามันจะสำเร็จหรือไม่ก็ตาม (ถ้ามีโปรดระบุตัวอย่างกิจกรรมที่เคยทำ.....)
☐	19. กิจกรรมที่เยาวชนทำ มักจะได้รับคำชมจากเพื่อน แมว่ามันจะสำเร็จหรือไม่ก็ตาม (ถ้ามีโปรดระบุตัวอย่างกิจกรรมที่เคยทำ.....)
☐	20. ผู้ปกครองมักจะสั่งให้เยาวชนทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่เยาวชนไม่ชอบ (ถ้ามีโปรดระบุกิจกรรม.....)
☐	21. เยาวชนชอบกิจกรรมที่ผู้ปกครองสั่งให้เยาวชนทำ (ถ้ามีโปรดระบุกิจกรรม.....)
☐	22. ถ้าเยาวชนทำกิจกรรมที่นอกเหนือคำสั่งของผู้ปกครอง หรือคุณครู เยาวชนมักจะถูกตำหนิ (ถ้ามีโปรดระบุตัวอย่างกิจกรรมที่เคยทำแล้วถูกตำหนิ.....)
☐	23. เยาวชนไม่รู้ว่าจะแต่ละวันเยาวชนจะต้องทำอะไรบ้าง

ข้อคำถาม	
☐	24. เยาวชนชอบทำกิจกรรมที่ไม่ต้องเจอผู้คน หรือเพื่อน (ถ้ามีโปรดระบุกิจกรรม.....)
☐	25. เยาวชนรู้สึกว่าการทำกิจกรรมที่ทำร่วมกับผู้ปกครองเป็นกิจกรรมที่สนุก (ถ้ามีโปรดระบุกิจกรรม.....)

3. องค์ประกอบด้านอารมณ์ และการให้คุณค่ากับชีวิต

(1) สุขภาพจิตและการจัดการทางอารมณ์

แบบประเมินภาวะซึมเศร้าในวัยรุ่น (กรมสุขภาพจิต) (สอบถามเด็กและเยาวชนในช่วง 2 สัปดาห์ที่ผ่านมา)

ข้อคำถาม	(0) ไม่มีเลย	(1) มีบางวัน	(2) มีมากกว่า 7 วัน	(3) มีแทบทุก วัน
1. รู้สึกซึม เศร้า หดหู่ หงุดหงิด หรือสิ้นหวังในชีวิต				
2. เบื่อ ไม่ค่อยสนใจหรือไม่เพลิดเพลิน เวลาทำสิ่งต่าง ๆ				
3. นอนหลับยาก รู้สึกง่วงทั้งวัน หรือนอนมากเกินไป				
4. ไม่อยากอาหาร น้ำหนักลด หรือกินมากกว่าปกติ				
5. รู้สึกเหนื่อยง่าย หรือไม่ค่อยมีพลัง				
6. รู้สึกแย่กับตัวเอง หรือรู้สึกว่าตัวเองล้มเหลว หรือทำให้ตัวเองหรือครอบครัวผิดหวัง				
7. จดจ่อกับสิ่งต่าง ๆ ได้ยาก เช่น ทำการบ้าน อ่านหนังสือ หรือดูโทรทัศน์				
8. พุด หรือทำอะไรช้าลงมากจนคนอื่นสังเกตเห็นได้ หรือในทางตรงกันข้าม คือ กระสับกระส่ายหรือกระวนกระวายจนต้องเคลื่อนไหวมากกว่าปกติ				
9. คิดว่าถ้าตายไปเสียจะดีกว่า หรือคิดทำร้ายตัวเองด้วยวิธีใดวิธีหนึ่ง				

10. ใน 1 เดือนที่ผ่านมา มีช่วงไหนที่เด็กและเยาวชนคิดอยากตาย หรือไม่อยากมีชีวิตอยู่อย่างจริงจังหรือไม่

☐ ใช่ ☐ ไม่ใช่

11. ตลอดชีวิตที่ผ่านมา เด็กและเยาวชนเคยพยายามที่จะทำให้ตัวเองตาย หรือลงมือฆ่าตัวตายหรือไม่

☐ ใช่ ☐ ไม่ใช่

(2) ภาวะความเครียด (แบบประเมินความเครียดในวัยรุ่น, กรมสุขภาพจิต)

ข้อคำถาม (ประเมินภาวะในช่วง 2-4 สัปดาห์)	(0) แทบไม่มี	(1) เป็นบางครั้ง	(2) บ่อยครั้ง	(3) เป็นประจำ
1. มีปัญหาการนอน นอนไม่หลับหรือนอนมาก				
2. มีสมาธิน้อยลง (การจดจ่อต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งน้อยลง)				
3. หงุดหงิด กระวนกระวายใจ ว้าวุ่นใจ				
4. รู้สึกเบื่อ เซ็ง				
5. ไม่อยากพบปะผู้คน (ไม่อยากเจอหน้าหรือพูดคุยกับใคร)				

(3) พลังของการดำเนินชีวิต (แบบประเมินพลังสุขภาพจิต, กรมสุขภาพจิต)

ข้อคำถาม (ประเมินภาวะในช่วง 2-4 สัปดาห์)	(1) ไม่จริง	(2) จริงบางครั้ง	(3) ค่อนข้างจริง	(4) จริงมาก
ความอดทนต่อแรงกดดัน				
1*. เรื่องไม่สบายใจเพียงเล็กน้อยก็ทำให้รู้สึกว้าวุ่นใจ				
2. ไม่ใส่ใจต่อคนที่หัวเราะเยาะ				
3. เมื่อทำผิดพลาด หรือเสียหายก็ยอมรับผิดชอบหรือผลที่ตามมา				
4. ยอมอดทนลำบาก เพื่ออนาคตที่ดีขึ้น				
5*. เวลาที่ทุกข์ใจมากๆ จะเจ็บป่วยหรือไม่สบาย				
6. สามารถสอนและเตือนตัวเองได้				
7. ความยากลำบากทำให้แข็งแกร่งขึ้น				
8. ไม่จดจำเรื่องเลวร้ายในอดีต				
9. ถึงแม้ปัญหาจะหนักหนาเพียงใด แต่ชีวิตของเด็กและเยาวชนก็ได้เลวร้ายไปทั้งหมด				
10. เมื่อมีเรื่องหนักใจ (ทุกข์ใจ/ปัญหา) ก็จะมีคนปรับทุกข์ด้วย				
ด้านกำลังใจ				
11. ประสบการณ์ที่ผ่านมา เด็กและเยาวชนมั่นใจว่าจะแก้ไข ปัญหาต่างๆ ที่เข้ามาในชีวิตเองได้				
12. มีครอบครัวและคนใกล้ชิดเป็นกำลังใจ				
13. มีแผนการที่จะทำให้ชีวิตก้าวไปข้างหน้า				

ข้อความ (ประเมินภาวะในช่วง 2-4 สัปดาห์)	(1) ไม่จริง	(2) จริงบางครั้ง	(3) ค่อนข้าง จริง	(4) จริงมาก
14*. เมื่อมีปัญหาวิกฤตเกิดขึ้น เด็กและเยาวชนรู้สึกตัวเอง ไร้ความสามารถ				
15*. เป็นเรื่องยากที่จะทำให้ชีวิตตัวเองดีขึ้นกว่านี้				
ด้านการต่อสู้เอาชนะอุปสรรค				
16*. อยากหนีไปไหนสักที่ หากมีปัญหาหนักหนาที่ตนเองต้อง รับผิดชอบ				
17. การแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ทำให้เด็กและเยาวชนมี ประสบการณ์มากขึ้น				
18. ในการพูดคุย เด็กและเยาวชนสามารถหาเหตุผลที่ทุกคน ยอมรับได้ หรือเห็นด้วยกับเด็กและเยาวชน				
19. เด็กและเยาวชนเตรียมทางออกไว้เสมอหาปัญหาร้ายแรง กว่าที่คิด				
20. เด็กและเยาวชนชอบฟังความเห็นที่แตกต่างจากตัวเอง				

(4) การควบคุมตนเองทางอารมณ์และพฤติกรรมการกระทำผิด

ลักษณะพฤติกรรม	ระดับความเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ/ เฉย ๆ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1. เยาวชนคิดว่าการแก้ปัญหาจะสำเร็จโดยง่ายถ้ามีการใช้ ความรุนแรง					
2. ถ้าใครมาดูหมิ่น หรือทำให้อับอาย จะตอบโต้ด้วยความ รุนแรงทันที (ทั้งการกระทำและการใช้คำพูด)					
3. ถ้าใครมากระตุ้นให้เยาวชนโมโห ก็จะตอบโต้ด้วยความ รุนแรงทันที (ทั้งการกระทำและการใช้คำพูด)					
4. ถ้าใครมาทำดี ต่อๆ จะโต้ตอบด้วยความรุนแรงทันที					
5. การใช้ความรุนแรงจากสื่อต่าง ๆ เช่น ภาพยนตร์ ละคร มักจะกระตุ้นให้เยาวชนอยากลองทำตาม					

ลักษณะพฤติกรรม	ระดับความเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ/ เฉย ๆ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
6. เยาวชนมีความเชื่อว่าการใช้ความรุนแรงจะทำให้คนยอมรับนับถือ					
7. เยาวชนหงุดหงิด อารมณ์เสี้ง่าย					
8. เวลาที่ไม่โอเค เยาวชนจะใช้กำลังมากกว่าคิดหาเหตุผล					
9. เยาวชนอารมณ์ร้อน ซีน่ง่าย					
10. เมื่อขัดแย้งกับคนอื่น เยาวชนมักจะไม่มีสติ และใช้ความรุนแรงโต้ตอบ					
11. ถ้าสามารถใช้ความรุนแรงได้ หรือสามารถข่มคนอื่นให้หวาดกลัวได้ เยาวชนจะรู้สึกว่าคุณค่าของตัวเองปลอดภัย					
12. มีความเชื่อว่าการแก้ไขปัญหาดัง ๆ สามารถทำได้โดยการใช้อาวุธหรือการต่อสู้หรือการใช้กำลัง					
13*. สามารถควบคุมตนเองไม่ให้โต้ตอบ เมื่อคนอื่นทำให้ไม่โอเคหรือหาเรื่องทะเลาะ					
14*. ผู้ที่ควบคุมตนเองได้ในสถานการณ์ความขัดแย้ง โดยไม่ใช้กำลังหรืออาวุธ คือต้นแบบของเยาวชน					
15. การพูดจาต่าทอ ข่มขู่ หรือตะคอกใส่กันเป็นเรื่องธรรมดาของเยาวชน					
16. ขวามการใช้ความรุนแรง การทำร้ายร่างกาย การใช้อาวุธปืน คือเรื่องปกติสำหรับเยาวชน					
17*. ความอดทนต่อแรงยั่วต่าง ๆ หรือการชักจูงจากเพื่อนสนิทไปทำร้ายคนอื่น สามารถลดปัญหาความขัดแย้งได้					
18. การลงโทษด้วยวิธีที่รุนแรง เช่น การทุบตี ตบหน้า เป็นวิธีการที่จำเป็นเพื่อแก้ไขปัญหาคความขัดแย้ง					
19*. เยาวชนสามารถควบคุมอารมณ์ของตนเองได้เสมอ แม้ว่า จะถูกทำให้อับอายหรือโกรธ					

ลักษณะพฤติกรรม	ระดับความเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ/ เฉย ๆ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
20*. เยาวชนไม่ชอบที่จะเห็นบุคคลอื่นทะเลาะวิวาท ชกต่อย หรือใช้กำลังระหว่างกัน					
21. เยาวชนคิดว่าการต่อสู้อย่างรุนแรง การใช้อาวุธ เป็นสิ่งที่ เพิกเฉยและน่าสนใจ					
22. เวลาที่เยาวชนถูกกดดัน มักจะระบายอารมณ์ด้วยการทำ ร้ายคนอื่นที่ไม่มีทางสู้ หรือสัตว์เลี้ยง หรือทำลายข้าวของ					
23. ครอบครัวไม่เคยว่าหรือห้ามปราม เมื่อเยาวชนทะเลาะ เบาะแว้ง หรือมีเรื่องชกต่อย วิวาทกับคนอื่น ๆ					
24. ขณะที่อารมณ์ไม่ดี เยาวชนมักจะตะคอกใส่ใครก็ตามที่เข้า มารบกวน					
25. ถ้าครอบครัวใช้ความรุนแรงกับเยาวชนได้ หรือในหนึ่ง/ ละครใช้ความรุนแรงได้ เยาวชนก็สมารถใช้ความรุนแรงกับ ใครก็ได้เช่นกัน					

(5) ประเด็นการให้คุณค่าและความหมายของชีวิต

ประเด็นการให้คุณค่า	ระดับความเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ/ เฉย ๆ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง
ลักษณะทางกายภาพ					
1. การมีร่างกายที่สมบูรณ์ แข็งแรง					
2. ความพึงพอใจต่อหน้าตา					
3. ความพึงพอใจต่อหน้าตาที่ยิ้มแย้ม แจ่มใสอยู่เสมอ					
4. ความมั่นใจในรูปร่าง					
5. การสักหรือรอยต่าง ๆ บนร่างกาย					
ความสามารถทั่วไปและผลของการทำงาน					

ประเด็นการให้คุณค่า	ระดับความเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ/ เฉย ๆ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง
6. ความสามารถในการทำกิจกรรมต่าง ๆ สำเร็จได้ด้วย ตัวเอง					
7. ความสามารถในการเป็นที่พึ่งพา หรือเป็นผู้นำของผู้อื่น โดยเฉพาะเพื่อนหรือแฟน					
8. ความสามารถที่หลากหลาย เป็นที่ยอมรับ					
9. มีความสามารถในการตัดสินใจแสดงพฤติกรรมที่ ถูกต้องเหมาะสม					
10. ความสามารถในการได้รับมอบหมายงานต่าง ๆ อยู่ เสมอ					
11. ความสำเร็จในด้านการเรียน					
12. การทำงานที่ได้อำนาจจำนวนมากโดยไม่สนใจลักษณะ ของงาน					
การแสดงออกทางอารมณ์					
13. ความสามารถในการแสดงออกทางอารมณ์อย่างอิสระ					
14. ความสามารถในการควบคุมอารมณ์ในสถานการณ์ที่ ไม่คาดหวัง					
15. สามารถใช้อารมณ์ที่รุนแรงเพื่อเอาชนะผู้อื่น					

(6) จุดแข็ง-จุดอ่อนของเด็กและเยาวชน (แบบประเมิน SDQ, กรมสุขภาพจิต)

ข้อ	รายการประเมินพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนในระยะเวลา 6 เดือน	ไม่จริง (0)	ค่อนข้าง จริง (1)	จริง (2)
1	ห่วงใยความรู้สึกของคนอื่น			
2	อยู่ไม่นิ่งนิ่งๆ ไม่ได้			
3	มักจะบ่นว่าปวดศีรษะ ปวดท้อง หรือไม่สบาย			
4	เต็มใจแบ่งปันสิ่งของให้เพื่อน (ขนม ,ของเล่น,ดินสอ เป็นต้น)			

ข้อ	รายการประเมินพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนในระยะเวลา 6 เดือน	ไม่จริง (0)	ค่อนข้าง จริง (1)	จริง (2)
5	มักจะอาละวาดหรือโมโหร้าย			
6	ค่อนข้างแยกตัว ชอบเล่นคนเดียว			
7	เชื่อฟัง มักจะทำตามผู้ใหญ่ต้องการ			
8	กังวลใจหลายเรื่อง ดูวิตกกังวลเสมอ			
9	เป็นที่พึ่งได้เวลาที่คนอื่นเสียใจ อารมณ์ไม่ดี หรือไม่สบายใจ			
10	อยู่ไม่สุข วุ่นวายอย่างมาก			
11	มีเพื่อนสนิท			
12	มักมีเรื่องทะเลาะวิวาทกับเด็กอื่น หรือรังแกเด็กอื่น			
13	ดูไม่มีความสุข ท้อแท้ ร้องไห้บ่อย			
14	เป็นที่ชื่นชอบของเพื่อน			
15	วอกแวกง่าย สมาธิสั้น			
16	เครียดไม่ยอมห่างเวลาอยู่ในสถานการณ์ที่ไม่คุ้น และขาดความเชื่อมั่นในตนเอง			
17	ใจดีกับเด็กที่เล็กกว่า			
18	ชอบโกหกหรือขี้โกง			
19	ถูกเด็กคนอื่นล้อเลียนหรือรังแก			
20	ชอบอาสาช่วยเหลือคนอื่น (พ่อ, แม่, ครู, เด็กคนอื่น)			
21	คิดก่อนทำ			
22	ขโมยของของที่บ้าน ที่โรงเรียน หรือที่อื่น			
23	เข้ากับผู้ใหญ่ได้ดีกว่าเด็กวัยเดียวกัน			
24	ขี้กลัว รู้สึกหวาดกลัวได้ง่าย			
25	ทำงานได้จนเสร็จ มีความตั้งใจในการทำงาน			

โดยรวมแล้วคุณคิดว่า เยาวชนมีปัญหาในด้านใดด้านหนึ่งต่อไปนี้หรือไม่

1. ด้านอารมณ์ ด้านสมาธิ ด้านพฤติกรรม หรือความสามารถเข้ากับผู้อื่น

☐ ไม่

☐ ใช่ มีปัญหาเล็กน้อย

☐ ใช่ มีปัญหาชัดเจน

☐ ใช่ มีปัญหายอย่างมาก

ถ้าตอบว่า “ ไม่ ” ไม่ต้องตอบคำถามข้อต่อไป

ถ้าตอบว่า “ ใช่ ” กรุณาตอบข้อต่อไปนี้

2. ปัญหาที่เกิดขึ้นมานานเท่าไรแล้ว

☐ น้อยกว่า 1 เดือน ☐ 1 – 5 เดือน

☐ 6 – 12 เดือน ☐ มากกว่า 1 ปี

3. ปัญหานี้ทำให้นักเรียนรู้สึกไม่สบายใจหรือไม่

☐ ไม่เลย ☐ เล็กน้อย

☐ ค่อนข้างมาก ☐ มาก

4. ปัญหานี้รบกวนชีวิตประจำวันของเด็กในด้านต่างๆ ต่อไปนี้หรือไม่

(1) การคบเพื่อน

☐ ไม่เลย ☐ เล็กน้อย

☐ ค่อนข้างมาก ☐ มาก

(2) การเรียน

☐ ไม่เลย ☐ เล็กน้อย

☐ ค่อนข้างมาก ☐ มาก

(3) ครอบครัว

☐ ไม่เลย ☐ เล็กน้อย

☐ ค่อนข้างมาก ☐ มาก

(7) ความสุขในการดำรงชีวิต (แบบประเมินความสุขของคนไทย, กรมสุขภาพจิต)

ข้อคำถาม (ประเมินการมีความสุขในช่วง 1 เดือน)	(1) ไม่เลย	(2) เล็กน้อย มาก	(3) มาก	(4) มากที่สุด
1. พึงพอใจและมีความสุขในการดำรงชีวิต				
2. รู้สึกสบายใจ				
3. รู้สึกภูมิใจในตนเอง				
4*. รู้สึกเบื่อหน่ายท้อแท้กับการดำเนินชีวิตประจำวัน				
5*. รู้สึกผิดหวังในตนเอง				
6*. รู้สึกว่าชีวิตมีแต่ความทุกข์				
7. สามารถทำใจยอมรับได้ เมื่อมีปัญหายากที่จะแก้ไข				
8. มีความมั่นใจว่าจะสามารถควบคุมอารมณ์ของตนเองได้เมื่อมี สถานการณ์คับขันหรือร้ายแรงเกิดขึ้น				

ข้อคำถาม (ประเมินการมีความสุขในช่วง 1 เดือน)	(1) ไม่เลย	(2) เล็กน้อย มาก	(3) มาก	(4) มากที่สุด
9. มีความมั่นใจที่จะเผชิญกับเหตุการณ์ร้ายแรง หรือเหตุการณ์ที่จะทำให้เสียใจในชีวิต				
10. รู้สึกเห็นใจผู้อื่น เมื่อเขามีความทุกข์				
11. รู้สึกมีความสุขในการช่วยเหลือผู้อื่นเมื่อเขามีปัญหา				
12. มีความต้องการที่จะช่วยเหลือผู้อื่นในทางที่ถูกต้องเมื่อมีโอกาส				
13. รู้สึกมั่นคงปลอดภัยเมื่ออยู่ในครอบครัว				
14. เมื่อไม่สบาย หรือป่วยหนัก หรือไม่สบายใจ ท่านเชื่อมั่นว่าคนในครอบครัวจะดูแลได้เป็นอย่างดี				
15. สมาชิกในครอบครัวมีความรักและผูกพันต่อกัน				

4. องค์ประกอบด้านความสัมพันธ์ระหว่างเด็กและเยาวชนกับครอบครัว/เพื่อน/ชุมชน/สังคม

(1) ความสัมพันธ์ระหว่างเด็กและเยาวชนกับครอบครัว (แบบประเมินความพร้อมของครอบครัว (Family Readiness Assessment, F.R.A.) โดย ดร.สตีเฟน คัมพรีพอนันต์ และคณะ, สถาบันราชานุกูล กรมสุขภาพจิต)

ประเด็นการประเมิน		คะแนน
1. ระดับรายได้ของครอบครัว		คะแนนที่ได้**
□0. ไม่มีรายได้ทั้งจากตนเองหรือได้รับจากผู้อื่น	□1. ไม่มีรายได้ของตนเอง (มีหนี้สิน ไม่มีเงินออม) 1 คะแนน	นับคะแนนตามตัวเลขหน้าข้อที่ตอบคะแนน
	□2. มีรายได้น้อยกว่ารายจ่าย (มีหนี้สิน ไม่มีเงินออม) 2 คะแนน	
	□3. มีรายได้เท่ากับรายจ่าย (ไม่มีเงินออมและไม่มีปัญหาหนี้สิน) 3 คะแนน	
	□4. มีรายได้สูงกว่ารายจ่าย แต่ไม่มีเงินออม (ไม่มีเงินออม และไม่มีปัญหาหนี้สิน) 4 คะแนน	
	□5. มีรายได้สูงกว่ารายจ่าย (มีเงินออม ไม่มีปัญหาหนี้สิน) 5 คะแนน	
2. สภาพแวดล้อมภายในบ้าน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) ข้อละ 1 คะแนน		คะแนน
□0. ไม่มีที่อยู่แน่นอน เร่ร่อน ไร้บ้าน	□1. มีที่อยู่แน่นอน แต่สภาพแวดล้อมไม่เหมาะสม	
	□2. มีที่อยู่มีความเป็นสัดส่วน	
	□3. มีที่อยู่ถูกสุขลักษณะ สะอาด อากาศถ่ายเท	
	□4. มีที่อยู่มีความปลอดภัยทางกายภาพ	

ประเด็นการประเมิน		คะแนน
	☐ 5. มีที่อยู่มีพื้นที่ว่างในการทำกิจกรรม	
3. ความรักใคร่ผูกพันในครอบครัว (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) ข้อละ 1 คะแนน		
☐ 0. ไม่ได้ได้รับความรัก/ไม่รู้สึกรว่าได้รับความรัก	☐ 1. ดูแลเอาใจใส่ เอื้ออาทร	คะแนน
	☐ 2. ส่งเสริม สนับสนุนทางจิตใจ กล่าวชื่นชม	
	☐ 3. มีการสัมผัสทางกาย	
	☐ 4. ทำกิจกรรมร่วมกันสม่ำเสมอ	
4. ความสามารถในการแก้ไขปัญหาของสมาชิกในครอบครัว (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) ข้อละ 1 คะแนน		คะแนนที่ได้**
☐ 0. ไม่มีความสามารถในการแก้ไขปัญหา	☐ 1. เผชิญปัญหาร่วมกัน	คะแนน
	☐ 2. รับรู้ปัญหาและหารือร่วมกัน	
	☐ 3. รับผิดชอบปัญหาร่วมกัน	
	☐ 4. ช่วยกันแก้ไขปัญหา	
	☐ 5. ยอมรับความเจ็บป่วย	
5. ความสามารถของสมาชิกในครอบครัวต่อการจัดการพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของเด็กและเยาวชน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) ข้อละ 1 คะแนน		คะแนน
☐ 0. ไม่มีความสามารถจัดการพฤติกรรม	☐ 1. ทักเฝ้าระวังควบคุมพฤติกรรม	
	☐ 2. การให้แรงเสริมที่เหมาะสม	
	☐ 3. มีการฝึกระเบียบวินัย	
	☐ 4. สมาชิกในครอบครัวรู้วิธีการดูแลเมื่อผู้ป่วยมีปัญหา พฤติกรรม	
	☐ 5. สมาชิกในครอบครัวยอมรับกฎ กติกาของครอบครัว	
6. การยอมรับและให้อภัยของสมาชิกในครอบครัวเมื่อเด็กและเยาวชนทำผิดหรือมีพฤติกรรมไม่เหมาะสม (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) ข้อละ 1 คะแนน		คะแนน
☐ 0. ไม่มีการยอมรับหรือให้อภัย	☐ 1. ยอมรับความแตกต่างส่วนบุคคล	
	☐ 2. ให้อภัยและให้ออกสื่อกแก้ไข	
	☐ 3. ยอมรับโดยไม่มีเงื่อนไข	
	☐ 4. ให้อภัย	
7. การสื่อสารระหว่างกันของสมาชิกในครอบครัว (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) ข้อละ 1 คะแนน		
☐ 0. ไม่มีการสื่อสารใด ๆ	☐ 1. มีการรับรู้ความรู้สึก	คะแนน
	☐ 2. มีการพูดคุย/แสดงความรู้สึกและความต้องการได้อย่างเปิดเผย	
	☐ 3. มีอิสระในการแสดงความคิดเห็น	
	☐ 4. มีสัมผัส โอบกอดระหว่างสมาชิก	
	☐ 5. มีการสื่อสารเพื่อลดการขัดแย้ง	

ประเด็นการประเมิน		คะแนน
8. การตระหนักและสามารถทำหน้าที่ตามบทบาทของตนอย่างเหมาะสมของสมาชิกในครอบครัว (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) ข้อละ 1 คะแนน		คะแนนที่ได้**
□0. ไม่มีการทำหน้าที่ตามบทบาท	□1. ตระหนักรู้ มีความชัดเจนในบทบาทของตน	คะแนน
	□2. มีการแบ่งเบาภาระซึ่งกันและกัน	
	□3. การมีส่วนร่วมในกิจกรรมของครอบครัว	
	□4. มีการมอบหมายหน้าที่ในครอบครัว	
	□5. รับผิดชอบตามบทบาท หน้าที่	
9. ความรู้ ความเข้าใจของสมาชิกในครอบครัวต่อการดูแลพฤติกรรม/ปัญหาของเด็กและเยาวชน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) ข้อละ 1 คะแนน		คะแนน
□0. ไม่มีความรู้ความเข้าใจในการดูแล	□1. มีความรู้ ความเข้าใจต่อพฤติกรรมการแสดงออกของเด็กและเยาวชน หรือปัญหาของเด็กและเยาวชนและพร้อมดูแลแก้ไข	
	□2. มีความรู้ ความเข้าใจในการดูแลเด็กและเยาวชนเมื่อเด็กและเยาวชนมีพฤติกรรมไม่เหมาะสม หรือเมื่อประสบปัญหาต่าง ๆ และพร้อมดูแลแก้ไข	
	□3. มีความสามารถในการดูแลเด็กและเยาวชนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม หรือเมื่อประสบปัญหาต่าง ๆ	
	□4. มีความสามารถในการสังเกตการเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมของเด็กและเยาวชน หรือเมื่อเด็กและเยาวชนมีปัญหา	
	□5. มีความเข้าใจในสภาพจิตใจของเด็กและเยาวชน	
10. การมีเครือข่ายทางสังคมของสมาชิกในครอบครัว เพื่อขอรับการช่วยเหลือ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) ข้อละ 1 คะแนน		คะแนน
□0. ไม่มีเครือข่าย	□1.ญาติ (ที่ไม่ได้อยู่ในครอบครัว)	
	□2. เพื่อนบ้าน	
	□3. ผู้นำชุมชน/อาสาสมัครในชุมชน	
	□4. หน่วยงานภาครัฐ/เอกชน	

(2) ความสัมพันธ์ระหว่างเด็กและเยาวชนกับเพื่อน

ประเด็นการประเมิน		คะแนน
1. ความถี่ในการพบปะกับเพื่อนสนิทเพื่อทำกิจกรรมเชิงบวกร่วมกันในช่วงหนึ่งสัปดาห์		
□0. ไม่มีการพบปะเพื่อนสนิทเลย	□1. พบกัน 2-3 ครั้ง	นับคะแนนตามตัวเลข หน้าข้อที่ตอบคะแนน
	□2. พบกันเกือบทุกวัน	
	□3. พบกันทุกวัน	

ประเด็นการประเมิน		คะแนน
2. ความถี่ในการพบปะกับเพื่อนสนิทเพื่อทำกิจกรรม <u>เชิงลบ</u> ร่วมกันในช่วงหนึ่งสัปดาห์		
□0. พบกันทุกวัน	□1. พบกันเกือบทุกวัน	นับคะแนนตามตัวเลข
	□2. พบกัน 2-3 ครั้ง	หน้าข้อที่ตอบ
	□3. ไม่มีการพบปะเพื่อนสนิทเลย	คะแนน
3. ระยะเวลาที่ใช้ร่วมกับเพื่อนสนิทเพื่อทำกิจกรรม <u>เชิงบวก</u>		
□0. ครั้งละไม่เกิน 1 ชั่วโมง	□1. ครั้งละ 3-4 ชั่วโมง	นับคะแนนตามตัวเลข
	□2. ครั้งละ 5-6 ชั่วโมง	หน้าข้อที่ตอบ
	□3. ครั้งละ 6-12 ชั่วโมง	คะแนน
	□4. ครั้งละ มากกว่า 12 ชั่วโมง	
4. ระยะเวลาที่ใช้ร่วมกับเพื่อนสนิทเพื่อทำกิจกรรม <u>เชิงลบ</u>		
□0. ครั้งละไม่เกิน 1 ชั่วโมง	□1. ครั้งละ 3-4 ชั่วโมง	นับคะแนนตามตัวเลข
	□2. ครั้งละ 5-6 ชั่วโมง	หน้าข้อที่ตอบ
	□3. ครั้งละ 6-12 ชั่วโมง	คะแนน
	□4. ครั้งละ มากกว่า 12 ชั่วโมง	
5. ลักษณะพฤติกรรมของเพื่อนสนิทที่มักพบปะกัน		
□0. ไม่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการกระทำผิด	□1. อาจจะมีพฤติกรรมเสี่ยงบ้างแต่ไม่เคยเห็น	นับคะแนนตามตัวเลข
	□2. เคยเห็นเพื่อนมีพฤติกรรมเสี่ยง	หน้าข้อที่ตอบ
	□3. เพื่อนมีพฤติกรรมที่ผิดกฎหมาย	คะแนน
6. ความถี่ในการพบปะกับ <u>แฟน</u> เพื่อทำกิจกรรม <u>เชิงบวก</u> ร่วมกันในช่วงหนึ่งสัปดาห์		
□0. ไม่มีการพบปะเพื่อนสนิทเลย	□1. พบกัน 2-3 ครั้ง	นับคะแนนตามตัวเลข
	□2. พบกันเกือบทุกวัน	หน้าข้อที่ตอบ
	□3. พบกันทุกวัน	คะแนน
7. ความถี่ในการพบปะกับ <u>แฟน</u> เพื่อทำกิจกรรม <u>เชิงลบ</u> ร่วมกันในช่วงหนึ่งสัปดาห์		
□0. พบกันทุกวัน	□1. พบกันเกือบทุกวัน	นับคะแนนตามตัวเลข
	□2. พบกัน 2-3 ครั้ง	หน้าข้อที่ตอบ
	□3. ไม่มีการพบปะเพื่อนสนิทเลย	คะแนน
8. ระยะเวลาที่ใช้ร่วมกับ <u>แฟน</u> เพื่อทำกิจกรรม <u>เชิงบวก</u>		
□0. ครั้งละไม่เกิน 1 ชั่วโมง	□1. ครั้งละ 3-4 ชั่วโมง	นับคะแนนตามตัวเลข
	□2. ครั้งละ 5-6 ชั่วโมง	หน้าข้อที่ตอบ
	□3. ครั้งละ 6-12 ชั่วโมง	คะแนน
	□4. ครั้งละ มากกว่า 12 ชั่วโมง	

ประเด็นการประเมิน		คะแนน
9. ระยะเวลาที่ใช้ร่วมกับ <u>แฟน</u> เพื่อทำกิจกรรม <u>เชิงลบ</u>		
☐ 0. ครั้งละไม่เกิน 1 ชั่วโมง	☐ 1. ครั้งละ 3-4 ชั่วโมง ☐ 2. ครั้งละ 5-6 ชั่วโมง ☐ 3. ครั้งละ 6-12 ชั่วโมง ☐ 4. ครั้งละ มากกว่า 12 ชั่วโมง	นับคะแนนตามตัวเลข หน้าข้อที่ตอบคะแนน
10. ลักษณะพฤติกรรมของ <u>แฟน</u>		
☐ 0. ไม่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการกระทำผิด	☐ 1. อาจจะมีพฤติกรรมเสี่ยงบ้างแต่ไม่เคยเห็น ☐ 2. เคยเห็นเพื่อนมีพฤติกรรมเสี่ยง ☐ 3. เพื่อนมีพฤติกรรมที่ผิดกฎหมาย	นับคะแนนตามตัวเลข หน้าข้อที่ตอบคะแนน
11. การตัดสินใจของเด็กและเยาวชนหากพบว่าพฤติกรรมของกับเพื่อนสนิท หรือแฟน หรือคนใกล้ชิดเป็นสิ่งไม่ถูกต้อง		
☐ 0. ยอมรับ สนับสนุน และทำตาม	☐ 1. ยอมรับ สนับสนุน แต่ไม่ทำตาม ☐ 2. ยอมรับ แต่ ไม่สนับสนุนและไม่ทำตาม ☐ 3. ไม่ยอมรับ ไม่สนับสนุน ไม่ทำตาม แต่ไม่ห้ามปราม ☐ 4. ไม่ยอมรับ ไม่สนับสนุน ไม่ทำตาม และพยายามหาทางห้ามปราม	นับคะแนนตามตัวเลข หน้าข้อที่ตอบคะแนน
12. เด็กและเยาวชนมี <u>ความคิดเห็นตรงกับ</u> เพื่อนสนิท หรือแฟน หรือคนใกล้ชิดเสมอ ทั้งการใช้ชีวิตหรือทำกิจกรรมต่าง ๆ และจะทำกิจกรรมนั้น ๆ ร่วมกัน		
☐ 0. ทุกครั้ง	☐ 1. เกือบทุกครั้ง ☐ 2. เป็นบางครั้ง ☐ 3. นาน ๆ ครั้ง ☐ 4. ไม่เคยเลย	นับคะแนนตามตัวเลข หน้าข้อที่ตอบคะแนน
13. แม้เด็กและเยาวชนจะ <u>มีความคิดไม่เห็นตรงกับ</u> เพื่อนสนิท หรือแฟน หรือคนใกล้ชิด เช่น การใช้ชีวิตหรือทำกิจกรรมต่าง ๆ แต่ก็ <u>ยินยอมที่จะทำตาม</u> เขาเสมอ		
☐ 0. ทุกครั้ง	☐ 1. เกือบทุกครั้ง ☐ 2. เป็นบางครั้ง ☐ 3. นาน ๆ ครั้ง ☐ 4. ไม่เคยเลย	นับคะแนนตามตัวเลข หน้าข้อที่ตอบคะแนน
14. เพื่อนสนิท หรือแฟน หรือคนใกล้ชิดจะมีความสำคัญหรือเป็นแรงจูงใจในการตัดสินใจที่จะทำกิจกรรม หรือไม่ทำกิจกรรมใด ๆ ของเด็กและเยาวชนเสมอ		
☐ 0. ใช่ที่สุด	☐ 1. ใช่ ☐ 2. ไม่แน่ใจ	นับคะแนนตามตัวเลข หน้าข้อที่ตอบ

ประเด็นการประเมิน		คะแนน
	☐ 3. ไม่ใช่	คะแนน
	☐ 4. ไม่ใช่เลย	
15. เด็กและเยาวชนมีความกล้าหรือสามารถปฏิเสธเพื่อนสนิท หรือแฟน หรือคนใกล้ชิด ได้ โดยไม่กลัวความขัดแย้งหากถูกชวนให้ทำพฤติกรรมกระทำผิด หรือเป็นพฤติกรรมเชิงลบ		
☐ 0. ไม่กล้าปฏิเสธอย่างสิ้นเชิง	☐ 1. ไม่แน่ใจ ไม่สามารถตัดสินใจได้	นับคะแนนตามตัวเลข
	☐ 2. ไม่กล้าปฏิเสธแต่ไม่เห็นด้วยกับพฤติกรรม	หน้าข้อที่ตอบ
	☐ 3. กล้าปฏิเสธบ้างเพราะยังกลัวความขัดแย้ง	คะแนน
	☐ 4. กล้าปฏิเสธโดยไม่กลัวความขัดแย้ง	
16. เด็กและเยาวชนเป็นผู้ริเริ่มหรือเป็นผู้นำในการทำกิจกรรมเชิงลบหรือการมีพฤติกรรมกระทำผิด		
☐ 0. ทุกครั้ง	☐ 1. เกือบทุกครั้ง	นับคะแนนตามตัวเลข
	☐ 2. เป็นบางครั้ง	หน้าข้อที่ตอบ
	☐ 3. นาน ๆ ครั้ง	คะแนน
	☐ 4. ไม่เคยเลย	
17. เด็กและเยาวชนจะเลือกคบเพื่อนหรือแฟนที่ตนเองพึงพอใจโดยไม่สนใจถึงพฤติกรรมกระทำผิดของเพื่อนหรือแฟน		
☐ 0. ใช้ที่สุด	☐ 1. ใช่	นับคะแนนตามตัวเลข
	☐ 2. ไม่แน่ใจ	หน้าข้อที่ตอบ
	☐ 3. ไม่ใช่	คะแนน
	☐ 4. ไม่ใช่เลย	
18. ในการกระทำผิดแต่ละครั้ง เด็กและเยาวชนมักจะออกความเห็นแบบเดียวกับเพื่อนสนิท หรือแฟน หรือคนใกล้ชิดแม้จะเป็นความเห็นที่สนับสนุนให้มีการกระทำผิดก็ตาม		
☐ 0. ทุกครั้ง	☐ 1. เกือบทุกครั้ง	นับคะแนนตามตัวเลข
	☐ 2. เป็นบางครั้ง	หน้าข้อที่ตอบ
	☐ 3. นาน ๆ ครั้ง	คะแนน
	☐ 4. ไม่เคยเลย	
19. เด็กและเยาวชนเป็นผู้ริเริ่มหรือเป็นผู้นำในการทำกิจกรรมเชิงบวก หรือการมีพฤติกรรมที่ได้รับการยอมรับจากครอบครัว เพื่อน โรงเรียน หรือชุมชน		
☐ 0. ไม่เคยเลย	☐ 1. นาน ๆ ครั้ง	นับคะแนนตามตัวเลข
	☐ 2. เป็นบางครั้ง	หน้าข้อที่ตอบ
	☐ 3. เกือบทุกครั้ง	คะแนน
	☐ 4. ทุกครั้ง	
20. เด็กและเยาวชนเป็นผู้ตัดสินใจกระทำความผิดด้วยตนเอง		

ประเด็นการประเมิน		คะแนน
□0. ทุกครั้ง	□1. เกือบทุกครั้ง	นับคะแนนตามตัวเลข หน้าข้อที่ตอบคะแนน
	□2. เป็นบางครั้ง	
	□3. นาน ๆ ครั้ง	
	□4. ไม่เคยเลย	
21. เด็กและเยาวชนมีที่ปรึกษา ผู้รับฟัง หรือ ผู้สนับสนุนคอยช่วยเหลือให้มีพฤติกรรมเชิงบวกหรือมีพฤติกรรมที่เหมาะสม		
□0. ไม่มีเลย	□1. มี แต่ระบุแน่ชัดไม่ได้ว่าเป็นใคร และไม่สามารถติดต่อได้	นับคะแนนตามตัวเลข หน้าข้อที่ตอบคะแนน
	□2. มี สามารถบอกได้ว่าเป็นใคร แต่ไม่สามารถติดต่อได้แล้ว (ระบุความสัมพันธ์/ชื่อ.....)	
	□3. มี สามารถบอกได้ว่าเป็นใคร แต่ไม่สามารถติดต่อได้อย่าง สม่ำเสมอ (ระบุความสัมพันธ์/ชื่อ.....)	
	□4. มี สามารถบอกได้ว่าเป็นใคร และสามารถติดต่อได้อย่าง สม่ำเสมอ (ระบุความสัมพันธ์/ชื่อ.....)	

(3) ความสัมพันธ์ระหว่างเด็กและเยาวชนกับชุมชน

ประเด็นการประเมิน		คะแนน
1. ลักษณะของทรัพยากรชุมชน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) ข้อละ 1 คะแนน		คะแนนที่ได้**
□0. ไม่มีทรัพยากรที่สามารถสนับสนุนการดำรงชีวิตที่ดีของเด็กและเยาวชน/ ไม่มีข้อมูล	□1. มีโรงเรียน/สถาบันการศึกษา	คะแนน
	□2. มีศูนย์บริการสาธารณสุข/โรงพยาบาล/คลินิกให้คำปรึกษาประเภทต่าง ๆ	
	□3. มีศาสนสถานเช่น วัด มัสยิด โบสถ์ เทวสถาน	
	□4. มีสถานที่พักผ่อนสาธารณะ เช่น สวนสาธารณะ ลานเอนกประสงค์ชุมชน	
	□5. มีแหล่งเงินทุนหมู่บ้านที่ถูกต้องตามกฎหมาย เช่น กองทุนหมู่บ้าน สหกรณ์ชุมชน กลุ่มอาชีพ วิสาหกิจชุมชน	
	□6. มีแหล่งให้คำปรึกษาครอบครัว	
	□7. มีหน่วยงานด้านการป้องกันอาชญากรรม/ความเสี่ยง เช่น สถานีตำรวจ ตูยามหมู่บ้าน ศูนย์ อปพร.	
	□8. อื่น ๆ (ระบุ).....	
2. ลักษณะสภาพแวดล้อมของชุมชนที่สร้างความเสี่ยง/อาชญากรรม (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) ข้อละ 1 คะแนน		
□0. ไม่มีแหล่งสร้างความเสี่ยง/อาชญากรรม	□1. มีแหล่งจำหน่ายยาเสพติด	คะแนน
	□2. มีบ่อนการพนัน/ห่วยใต้ดิน	
	□3. มีร้านเกม ตู้เกม หรือ โต๊ะสนุก	

ประเด็นการประเมิน		คะแนน
	☐ 4. มีปั๊บบาร์ ร้านเหล้า ☐ 5. มีสถานเริงรมย์ อาบอบนวด โรงแรมม่านรูด ☐ 6. มีบ้านร้าง ตึกร้าง หรือพื้นที่เสื่อมโทรม ☐ 7. มีชุมชนแออัด ☐ 8. มีการเกิดอาชญากรรมบ่อย ☐ 9. มีการทะเลาะวิวาท หรือส่งเสียงดัง ☐ 10. อื่น ๆ (ระบุ).....	
3. ระบบการดูแลของชุมชน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) ข้อละ 1 คะแนน		
☐ 0. ไม่มีระบบการดูแลของชุมชนอย่างชัดเจน/ ไม่ทราบข้อมูล	☐ 1. คนในชุมชนไม่ยอมรับหรือต่อต้านพฤติกรรมที่ผิดกฎหมาย ☐ 2. มีธรรมนูญชุมชน หรือ ข้อกำหนดชุมชน ☐ 3. คนในชุมชนหรือชุมชนมีการรณรงค์ต่อต้านหรือป้องกันการกระทำผิดกฎหมาย ☐ 4. ชุมชนมีระบบการสอดส่องดูแลไม่ให้เกิดการกระทำผิดกฎหมายทั้งรูปแบบทางการและไม่เป็นทางการ ☐ 5. มีหน่วยงานภาครัฐเข้าส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมชุมชนเพื่อป้องกันพฤติกรรมที่ผิดกฎหมาย ☐ 6. อื่น ๆ (ระบุ).....	คะแนน
4. ความสัมพันธ์ของชุมชน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) ข้อละ 1 คะแนน		
☐ 0. ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างคนในชุมชน/ไม่ทราบข้อมูล	☐ 1. คนในชุมชนรู้จักกัน มีการทักทายปราศรัยกัน ☐ 2. คนในชุมชนมีกิจกรรมเชิงบวกร่วมกัน เช่น การร่วมจัดกิจกรรมวันสำคัญของชุมชน การออกกำลังกาย ☐ 3. คนในชุมชนให้การสนับสนุนการจัดกิจกรรมจิตอาสาประเภทต่าง ๆ ทั้งในและนอกชุมชน ☐ 4. มีการจัดตั้งคณะกรรมการชุมชน ☐ 5. มีการแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร ทั้งที่เป็นเรื่องภายในชุมชนและภายนอกชุมชน ☐ 6. อื่น ๆ (ระบุ).....	คะแนน

(4) ทศนคติที่มีต่อชุมชน

ข้อคำถาม	คำตอบ				
	ไม่ใช่เลย	ไม่ใช่	ไม่แน่ใจ	ใช่	ใช่ที่สุด
5. เด็กและเยาวชนรู้สึกว่าคุณชุมชนเป็นพื้นที่ปลอดภัยต่อการดำรงชีวิต					
6. คนในชุมชนมักจะช่วยเหลือเด็กและเยาวชน หรือครอบครัวในด้านต่าง ๆ อยู่เสมอ					
7. เด็กและเยาวชนรู้สึกว่าคนในชุมชนมีความรัก ความเอ็นดู และความเอื้ออาทรแก่เด็กและเยาวชน					
8. เด็กและเยาวชนมีโอกาสหรือสามารถแสดงความเห็นหรือพุดคุยกับผู้ใหญ่หรือคนในชุมชนได้อย่างอิสระ					
9. เด็กและเยาวชนอยากจะเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชนโดยที่ไม่ต้องมีใครบังคับ					
10. เด็กและเยาวชนไม่เคยถูกดูถูก ล้อเลียน ดุด่าหรือทำให้อับอายจากคนในชุมชน					
11. เด็กและเยาวชนรู้สึกว่าตนเองไม่แตกต่าง หรือแปลกแยกจากคนในชุมชน					
12. เด็กและเยาวชนอยากหรือพร้อมที่จะกลับไปอยู่ในชุมชนของตนเองหลังจากพ้นโทษ					

(5) ความคาดหวังที่มีต่อชุมชน (ชุมชนก่อนถูกจับกุมหรือก่อนฝึกอบรม)

ข้อคำถาม	คำตอบ				
	ไม่ใช่เลย	ไม่ใช่	ไม่แน่ใจ	ใช่	ใช่ที่สุด
13. เด็กและเยาวชนอยากให้คนในชุมชนเห็นว่าเด็กและเยาวชนเป็นคนดี หรือเป็นเด็กดี					
14. เด็กและเยาวชนอยากจะทำกิจกรรมร่วมกับคนอื่น ๆ ในชุมชน					
15. เด็กและเยาวชนอยากกลับไปทำงานหรือใช้ชีวิตในชุมชน					
16. เด็กและเยาวชนอยากให้คนในชุมชนรู้ว่าเขาเป็นสมาชิกคนหนึ่งของชุมชน					
17. เด็กและเยาวชนอยากจะทำประโยชน์ให้กับชุมชน เช่น ตัดกิ่งไม้ ริมถนน ช่วยดูแลความสะอาด/เก็บขยะในชุมชน คอยดูแลคนอื่น ๆ ในชุมชน					

(6) ความแปลกแยกหรือรู้สึกแตกต่างของเด็กและเยาวชนกับชุมชน

ข้อคำถาม	คำตอบ				
	ไม่ใช่เลย	ไม่ใช่	ไม่แน่ใจ	ใช่	ใช่ที่สุด
18. เด็กและเยาวชนรู้สึกว่าคุณเองไม่เหมือนเด็กและเยาวชนคนอื่น ๆ ในชุมชน					
19. เด็กและเยาวชนรู้สึกว่าคนในชุมชนไม่ชอบ หรือเกลียด หรือกลัว เด็กและเยาวชน					
20. เด็กและเยาวชนรู้สึกว่าครอบครัวของตนเองไม่เหมือนครอบครัวอื่น ๆ ในชุมชน					
21. เด็กและเยาวชนรู้สึกว่าคนในชุมชนไม่ต้องการให้เด็กและเยาวชนเล่นหรือมีกิจกรรมร่วมกับลูกหลานของคนในชุมชน					
22. เด็กและเยาวชนรู้สึกว่าคนในชุมชนไม่ต้องการให้เด็กและเยาวชนหรือครอบครัวของเด็กและเยาวชนอยู่ในชุมชน					

(7) การทำกิจกรรมในชุมชน

ข้อคำถาม	คำตอบ				
	ไม่ใช่เลย	ไม่ใช่	ไม่แน่ใจ	ใช่	ใช่ที่สุด
23. เด็กและเยาวชนเคยร่วมกิจกรรมรื่นเริงหรืองานประเพณีต่าง ๆ กับคนในชุมชน/ชุมชน (ระบุกิจกรรม.....)					
24. เด็กและเยาวชนเคยทำกิจกรรมจิตอาสาร่วมกับคนอื่น ๆ ในชุมชน (ระบุกิจกรรม.....)					
25. เด็กและเยาวชนรู้สึกสนุกที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ กับคนในชุมชน (ระบุกิจกรรมที่เด็กและเยาวชนรู้สึกสนุก.....)					
26. เด็กและเยาวชนเคยได้รับมอบหมายให้เข้าร่วม หรือเป็นตัวแทนชุมชนเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ในชุมชน (ระบุกิจกรรม.....)					
27. เด็กและเยาวชนรู้สึกว่า การเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชนทำให้คนอื่น ๆ ในชุมชนรักหรือเอ็นดูเด็กและเยาวชนมากขึ้น					
28. เด็กและเยาวชนรู้สึกว่า การเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชนคือการแสดงความสามารถของตนเองให้คนอื่น ๆ ได้รู้					
29. เด็กและเยาวชนรู้สึกว่า การเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชนทำให้ตนเองไม่อยากจะกระทำผิดหรือสนใจสิ่งผิดกฎหมายต่าง ๆ					

30. กิจกรรมที่เด็กและเยาวชนอยากจะทำให้สังคม/ชุมชน หากสิ้นสุดกระบวนการหรือได้รับการปล่อยตัว (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) ข้อละ 1 คะแนน		
□0. ไม่มี/ยังไม่ได้คิด/ไม่รู้ว่าจะทำอะไร	□1. กิจกรรมจิตอาสาประเภทต่าง ๆ	คะแนน
	□2. กิจกรรมทางศาสนา เช่น บวชเณร ช่วยวัด/ศาสนาของตนจัดกิจกรรมต่าง ๆ	
	□3. กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมประเพณี	
	□4. กิจกรรมที่อาศัยความรู้ของตนเองเพื่อช่วยคนอื่น ๆ เช่น ซ่อมรถ ซ่อมเครื่องยนต์ ซ่อมเครื่องใช้ไฟฟ้า ล้างรถ เล่น/สอนดนตรี กีฬา	
	□5. อื่น ๆ (ระบุกิจกรรม.....)	

5. องค์ประกอบด้านการวางแผนชีวิต (Good Life Plan)

ประเด็นการประเมิน		คะแนน
1. มีการวางแผนการศึกษาในอนาคต เหตุผลในการกำหนดแผนดังกล่าว แผนระยะสั้น ระยะยาว		
□0. ไม่มีการวางแผน/ไม่แน่ใจ	□1. มีการวางแผนระยะสั้น (ระยะเวลา 3-6 เดือนหากสิ้นสุดกระบวนการหรือได้รับการปล่อยตัว) ระบุแผน..... เหตุผลในการกำหนดแผน.....	นับคะแนนตาม ตัวเลขหน้าข้อที่ ตอบคะแนน
	□2. มีการวางแผนระยะยาว (ระยะเวลา 12-24 เดือนหลังจากสิ้นสุดกระบวนการหรือได้รับการปล่อยตัว) ระบุแผน..... เหตุผลในการกำหนดแผน.....	
2. แผนอาชีพ/รายได้ในอนาคต เหตุผลในการกำหนดแผนดังกล่าว แผนระยะสั้น ระยะยาว		
□0. ไม่มีการวางแผน/ไม่แน่ใจ	□1. มีการวางแผนระยะสั้น (ระยะเวลา 3-6 เดือนหลังจากสิ้นสุดกระบวนการหรือได้รับการปล่อยตัว) ระบุแผน..... เหตุผลในการกำหนดแผน.....	นับคะแนนตาม ตัวเลขหน้าข้อที่ ตอบคะแนน
	□2. มีการวางแผนระยะยาว (ระยะเวลา 12-24 เดือนหลังจากสิ้นสุดกระบวนการหรือได้รับการปล่อยตัว)	

ประเด็นการประเมิน		คะแนน
	ระบุแผน..... เหตุผลในการกำหนดแผน.....	
3. แผนครอบครัว/ที่อยู่อาศัยในอนาคต เหตุผลในการกำหนดแผนดังกล่าว แผนระยะสั้น ระยะยาว		
□0. ไม่มีการวางแผน/ไม่แน่ใจ	□1. มีการวางแผนระยะสั้น (ระยะเวลา 3-6 เดือนหลังจากสิ้นสุดกระบวนการหรือได้รับการปล่อยตัว) ระบุแผน..... เหตุผลในการกำหนดแผน.....	นับคะแนนตาม ตัวเลขหน้าข้อที่ ตอบคะแนน
	□2. มีการวางแผนระยะยาว (ระยะเวลา 12-24 เดือนหลังจากสิ้นสุดกระบวนการหรือได้รับการปล่อยตัว) ระบุแผน..... เหตุผลในการกำหนดแผน.....	
4. แผนการเข้าร่วมสังคม/กลุ่มเพื่อน/สิ่งแวดล้อมในอนาคต		
□0. ไม่มีการวางแผน/ไม่แน่ใจ	□1. มีการวางแผนระยะสั้น (ระยะเวลา 3-6 เดือนหลังจากสิ้นสุดกระบวนการหรือได้รับการปล่อยตัว) ระบุแผน..... เหตุผลในการกำหนดแผน.....	นับคะแนนตาม ตัวเลขหน้าข้อที่ ตอบคะแนน
	□2. มีการวางแผนระยะยาว (ระยะเวลา 12-24 เดือนหลังจากสิ้นสุดกระบวนการหรือได้รับการปล่อยตัว) ระบุแผน..... เหตุผลในการกำหนดแผน.....	
5. ความเชื่อมั่นในการดำเนินการตามแผนข้างต้น		
	□1. ไม่ค่อยมั่นใจ	

บทที่ 5

ผลการทดสอบค่าความเชื่อมั่นของข้อคำถาม

(ร่าง) แบบประเมินตามแนวคิดรูปแบบการมีชีวิตที่ดี (Good Lives Model, GLM)

การศึกษาเพื่อพัฒนาเครื่องมือประเมินฯ ครั้งนี้ ที่ผู้ศึกษาทำการตรวจสอบความตรงของเครื่องมือด้วยการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความตรงของเนื้อหา โดยผู้วิจัยมีการปรับปรุงแก้ไขในรายละเอียดของเนื้อหาความของข้อคำถามบางข้อตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้สอดคล้องและครอบคลุมประเด็นที่กำหนดไว้ตามวัตถุประสงค์ของการพัฒนาเครื่องมือ และนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try-Out) กับประชากรที่มีลักษณะคล้ายกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 32 ฉบับ จากนั้น นำมาวิเคราะห์หาความเที่ยงของแบบสอบถาม (Reliability) โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach Method) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ SPSS เวอร์ชัน 26 เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น โดยการศึกษาครั้งนี้กำหนดค่าความเชื่อมั่นที่ยอมรับได้ต้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.70 จึงจะสามารถนำมาใช้เป็นข้อคำถามในการประเมินได้

อย่างไรก็ตาม แบบประเมินในครั้งนี้ได้มีการนำแบบสอบถามของหน่วยงานต่าง ๆ ที่ได้รับการพัฒนาตรวจสอบและมีการนำไปใช้สำหรับการประเมินโดยทั่วไป เช่น แบบสอบถามด้านสุขภาพจิต หรือแบบสอบถามความสัมพันธ์ในครอบครัว ซึ่งการพัฒนาแบบประเมินในครั้งนี้จะไม่ได้ทำการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น รวมทั้งแบบประเมินที่มีการระบุรายละเอียดของการประเมินเป็นคำตอบเชิงคุณภาพ ก็จะไม่ได้ทำการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นเช่นกัน โดยผลการนำเสนอค่าความเชื่อมั่นนี้จะเสนอเฉพาะส่วนของแบบประเมินที่มีการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นเท่านั้น ทั้งนี้ผลการทดสอบสามารถสรุปได้ดังนี้

5.1 ข้อมูลทั่วไปของแบบประเมิน

จำนวนข้อมูลที่ได้รับมีจำนวนทั้งสิ้น 32 ชุด ประกอบไปด้วย ข้อมูลจากศูนย์ฝึกเด็กและเยาวชนจำนวนทั้งสิ้น 18 ชุด และ จากสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจำนวน 14 ชุด (ตารางที่ 5.1) ซึ่งผลการทดสอบค่าความเชื่อมั่นและความแม่นยำของแบบสอบถามโดยการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคของภาพรวมแบบประเมินที่ 0.852 ซึ่งสูงกว่าค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคที่กำหนดไว้ คือ 0.70 โดยค่าสัมหาค่าสัมประสิทธิ์เข้าใกล้ 1 แสดงว่าแบบสอบถามมีความน่าเชื่อถือและความแม่นยำในระดับดี สะท้อนให้เห็นว่าแบบสอบถามทั้งชุดนี้มีความน่าเชื่อถือ

ที่จะสามารถนำไปใช้ในการประเมินเด็กและเยาวชนทั้งที่อยู่ในสถานพินิจฯ และศูนย์ฝึกเด็กและเยาวชนได้ทั้งฉบับถึงแม้ว่าในบางรายชื่ออาจจะมีค่าต่ำกว่า 0.7 ก็ตาม

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนข้อมูลที่ได้รับในพื้นที่ทดสอบ

พื้นที่ทดสอบ	จำนวน
ศูนย์ฝึกเด็กและเยาวชน	
พระนครศรีอยุธยา	1
สรีนคร	1
บ้านบึง	2
เขต 1 ระยอง	2
เขต 2 ราชบุรี	2
เขต 3 นครราชสีมา	2
เขต 4 ขอนแก่น	2
เขต 6 นครสวรรค์	2
เขต 7 เชียงใหม่	2
เขต 8 สุราษฎร์ธานี	2
รวม	18
สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน	
กรุงเทพมหานคร	1
นครสวรรค์	1
พิษณุโลก	1
นครปฐม	1
กาญจนบุรี	1
นครราชสีมา	1
อุบลราชธานี	1
ขอนแก่น	1

พื้นที่ทดสอบ	จำนวน
พระนครศรีอยุธยา	1
เชียงใหม่	1
ลำปาง	1
พัทลุง	2
นครศรีธรรมราช	1
รวม	14

ทั้งผู้ศึกษาได้หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Item-total Correlation) โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมคัดเลือกข้อที่มีอำนาจจำแนกตั้งแต่บวก 0.20 ขึ้นไป ซึ่งถือว่ามีความคุณภาพดีไว้ใช้จริง จากนั้นนำข้อที่มีคุณภาพดีไปหาค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) โดยพิจารณาข้อที่มีคุณภาพผ่านเกณฑ์ ซึ่งมีค่าอำนาจระหว่าง .509-.872 ซึ่งได้นำเสนอค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาครายข้อตามข้อมูลที่ปรากฏดังนี้

5.2 องค์ประกอบด้านการศึกษา และการทำงาน/ประกอบอาชีพ

ตารางที่ 4 ความผูกพันที่มีต่อสถานศึกษาที่คาดว่าจะช่วยให้เด็กและเยาวชนประสบความสำเร็จในการศึกษา

ความรู้สึกที่มีต่อเพื่อน/ครู/ โรงเรียน	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
1. รู้สึกอยากหรือเคยทำกิจกรรม ต่าง ๆ ของโรงเรียน	24.6450	124.901	.671	.891
2. รู้สึกมีความสุขเมื่อต้องไป โรงเรียน	24.6450	119.281	.782	.876
3. รู้สึกรักและผูกพันกับผู้คนและ สิ่งแวดล้อมที่โรงเรียน	24.3500	120.455	.766	.866
4. ได้รับการเอาใจใส่ ดูแลจากครู หรือผู้คนในโรงเรียน	24.3210	121.658	.778	.854

ความรู้สึกที่มีต่อเพื่อน/ครู/ โรงเรียน	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
5. รู้สึกภาคภูมิใจในโรงเรียน	24.6520	122.782	.635	.836

ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคของข้อความความผูกพันที่มีต่อสถานศึกษาที่คาดว่าจะช่วยให้เด็กและเยาวชนประสบความสำเร็จในการศึกษาเท่ากับ .779 (N=5) ซึ่งแสดงว่าแบบสอบถามมีความน่าเชื่อถือและความแม่นยำในระดับปานกลาง

ตารางที่ 5 สิ่งสนับสนุนสำหรับการศึกษา

ข้อความ	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
1. ผู้ปกครองประสงค์หรือสนับสนุนให้ศึกษาต่อ	27.9012	126.116	.671	.821
2. มีผู้สนับสนุนค่าใช้จ่ายในการศึกษาเล่าเรียน	27.8265	128.981	.709	.876
3. มีโรงเรียนหรือสถานศึกษาที่สามารถติดต่อเข้าศึกษาได้	27.6727	127.187	.509	.816
4. รับทราบข้อมูลหรือช่องทางการเข้าศึกษาต่อตามความต้องการของตนเอง	27.8991	128.901	.678	.954
5. สามารถหางานทำได้ด้วยตนเองเพื่อที่จะหาทุนการศึกษาจนสำเร็จการศึกษา	27.4822	128.672	.681	.891
6. ครอบครัว/ผู้ปกครองให้กำลังใจและให้คำปรึกษาด้านการเรียนให้แก่เยาวชน	27.8619	127.856	.712	.886

ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคของข้อคำถาม**สิ่งสนับสนุนสำหรับการศึกษา** เท่ากับ .705 (N=6) ซึ่ง
แสดงว่าแบบสอบถามมีความน่าเชื่อถือและความแม่นยำในระดับปานกลาง

ตารางที่ 6 ทศนคติหรือความเชื่อของเด็กและเยาวชนที่มีต่อการศึกษา

ข้อคำถาม	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
1. เยาวชนเชื่อว่าการศึกษาคำให้ เชื่อมั่นในความสามารถและ ศักยภาพของตนเอง	27.1914	168.981	.719	.811
2. การศึกษาทำให้สังคมและคนรอบ ข้างยอมรับ	27.8646	125.136	.710	.954
3. ทำให้สามารถไปใช้สมัครงาน ตามที่คาดหวังได้ หรือสามารถ ประกอบอาชีพตามที่หวัง	27.6982	128.781	.625	.991
4. ทำให้ไม่ต้องกระทำผิด	27.8102	126.197	.781	.886
5. ทำให้สามารถสร้างรายได้เลี้ยง ตัวเองและครอบครัวได้	27.5875	127.111	.712	.826
6. รู้สึกตัว自己有คุณค่าและมี ความหมายต่อครอบครัว เพื่อน หรือสังคมมากขึ้น	27.5615	127.672	.725	.854

ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคของข้อคำถาม**ทัศนคติหรือความเชื่อของเด็กและเยาวชนที่มีต่อ
การศึกษา** เท่ากับ .752 (N=6) ซึ่งแสดงว่าแบบสอบถามมีความน่าเชื่อถือและความแม่นยำในระดับปานกลาง

ตารางที่ 7 ความพร้อมในการทำงาน

ข้อคำถาม	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
1. รับทราบวิธีการสมัครงานและสมัครงานได้ด้วยตัวเอง	80.9012	450.112	.782	.991
2. รับทราบข้อมูลของหน่วยงานที่ต้องการทำงาน (ชื่อ/สถานที่ตั้ง/วิธีการเดินทาง)	80.7615	450.789	.635	.986
3. มีวุฒิการศึกษาที่ตรงกับความต้องการของหน่วยงานที่ต้องการสมัคร	80.5654	439.891	.791	.897
4. รู้ว่าต้องเรียนอะไรถึงจะได้ทำงานตามที่คาดหวัง	80.7812	449.346	.752	.826
5. มีแผนการเรียนเพื่อที่จะได้ทำงานตามที่คาดหวัง	80.6811	423.901	.715	.854
6. แจ้งครอบครัวให้ทราบถึงแผนการทำงาน/งานที่อยากทำแล้ว	80.5739	412.001	.719	.892
7. ครอบครัวสนับสนุนให้ทำงานตามที่คาดหวังหรือตามที่ต้องการ	80.1109	450.561	.610	.987
8. เด็กมีความต้องการที่จะทำงานภายหลังออกจากศูนย์ฝึกและอบรม	80.3672	433.898	.725	.991
9. รู้สึกว่าการทำงานเป็นเรื่องน่าเบื่อ	80.4591	437.487	.671	.886
10. อยากพักหรืออยู่เฉย ๆ สักระยะหนึ่งก่อน	80.1135	440.472	.782	.991

ข้อคำถาม	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
11. มีอย่างอื่นที่น่าสนใจหรือ อยากทำมากกว่าการทำงาน เช่น ศึกษาต่อ	80.6811	439.098	.666	.954
12. ไม่มีทุนในการประกอบอาชีพ	80.4901	425.987	.768	.881
13. ทำงานไปแล้วอาจุรู้สึกไม่ชอบ หรือไม่ถนัด	80.2306	438.998	.651	.886
14. คิดว่าตนเองมีความรู้หรือ ทักษะไม่เพียงพอที่จะสามารถ ทำงานได้	80.4502	448.912	.671	.881
15. มีความกังวลว่าจะประสบ ปัญหาในการทำงานเช่น เข้ากับ เพื่อนร่วมงานหรือหัวหน้างาน ไม่ได้	80.4480	429.804	.782	.836
16. นายจ้างไม่รับ เนื่องจากมี ประวัติการกระทำผิดกฎหมาย	80.0010	427.881	.766	.826
17. ยังไม่พบงานที่ชอบหรือถนัด	80.2511	439.489	.798	.894

ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคของข้อคำถาม**ความพร้อมในการทำงาน** เท่ากับ .739 (N=17) ซึ่ง
แสดงว่าแบบสอบถามมีความน่าเชื่อถือและความแม่นยำในระดับปานกลาง

ตารางที่ 8 การใช้เวลาว่าง

ข้อคำถาม	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
1. ในหนึ่งสัปดาห์ เยาวชนมีหรือถูกกำหนดให้มีภาระหน้าที่ต่อตนเอง เช่น เรียนหนังสือ ทำงานเพื่อหารายได้ ดูแลห้องของตัวเอง	81.3589	490.879	.809	.969
2. ในหนึ่งสัปดาห์ เยาวชนมีหรือถูกกำหนดให้มีภาระหน้าที่ต่อครอบครัว เช่น ดูแลคนในบ้าน ทำความสะอาดบ้าน ทำกับข้าว	81.4590	471.098	.882	.975
3. เยาวชนรู้สึกชอบกับภาระหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายต่อตัวเอง	81.6791	474.997	.615	.880
4. เยาวชนรู้สึกชอบกับภาระหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายต่อครอบครัว	81.6783	477.977	.789	.980
5. เมื่อเยาวชนมีเวลาว่าง เยาวชนจะมีกิจกรรมเชิงบวก หรือ กิจกรรมสร้างสรรค์ หรือ กิจกรรมพัฒนาสังคม หรือกิจกรรมจิตอาสา (เช่น เล่นดนตรี กีฬา ปลูกต้นไม้) เสมอ	81.5622	478.762	.609	.976
6. เยาวชนไม่เคยมีเวลาว่างทำกิจกรรมอื่น ๆ เลย	81.9832	471.223	.689	.895
7. เยาวชนมักจะเข้าร่วมหรือชอบกิจกรรมที่เสี่ยงต่อการจับกุม หรือ ผิดกฎหมาย เช่น การพนัน การแข่งรถ	81.6903	471.463	.750	.973
8. เยาวชน <u>ไม่สามารถ</u> ทำกิจกรรมเชิงบวก หรือ กิจกรรมสร้างสรรค์	81.5401	471.663	.786	.890

ข้อคำถาม	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
หรือ กิจกรรมพัฒนาสังคม หรือ กิจกรรมจิตอาสา เช่น เล่นดนตรี กีฬา ปลูกต้นไม้				
9. หากเยาวชนมีเวลาว่าง เยาวชน จะชอบเล่นเกมออนไลน์	81.8820	460.119	.775	.988
10. เยาวชนรู้สึกว่าการเล่นเกมออนไลน์ สนุกและน่าสนใจมากกว่าการเรียน ในโรงเรียนหรือกิจกรรมชนิดอื่น ๆ	81.0071	478.987	.809	.932
11. เยาวชนมีร้านเกมส์ที่ชอบไปเล่น ประจำ	81.6302	470.447	.863	.959
12. เยาวชนชอบเล่นเกมออนไลน์ ที่บ้านมากกว่าร้านเกมส์	81.6929	485.786	.731	.895
13. ในหนึ่งวันเยาวชนใช้เวลากับ การเล่นเกมออนไลน์มากกว่าการ ทำกิจกรรมอื่น ๆ กับครอบครัว เพื่อนที่โรงเรียน	81.6911	460.459	.796	.853
14. ในหนึ่งสัปดาห์เยาวชนใช้เวลา กับการเล่นเกมออนไลน์มากกว่า การทำกิจกรรมอื่น ๆ กับครอบครัว เพื่อนที่โรงเรียน	81.5409	472.653	.693	.906
15. การเล่นเกมออนไลน์ทำให้ เยาวชนมีปัญหาหรือทะเลาะกับ ผู้ปกครองบ่อย ๆ	81.0083	470.569	.684	.961
16. เยาวชนมักจะวางแผนว่าในแต่ละ วันต้องทำอะไรบ้าง	81.2569	471.449	.743	.932

ข้อคำถาม	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
17. กิจกรรมที่เยาวชนวางแผนเอง ว่าจะทำในแต่ละวัน เยาวชนมักจะ ทำมันสำเร็จเสมอ	81.5302	472.001	.797	.900
18. กิจกรรมที่เยาวชนทำ มักจะได้ รับคำชมจากผู้ปกครอง หรือ คุณครู หรือคนในชุมชน แม้ว่ามันจะสำเร็จ หรือไม่ก็ตาม	81.7832	467.087	.773	.876
19. กิจกรรมที่เยาวชนทำ มักจะได้ รับคำชมจากเพื่อน แม้ว่ามันจะ สำเร็จหรือไม่ก็ตาม	81.9801	468.887	.795	.859
20. ผู้ปกครองมักจะสั่งให้เยาวชน ทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่เยาวชนไม่ชอบ	81.6093	463.908	.615	.970
21. เยาวชนชอบกิจกรรมที่ ผู้ปกครองสั่งให้เยาวชนทำ	81.5033	476.123	.668	.918
22. ถ้าเยาวชนทำกิจกรรมที่ นอกเหนือคำสั่งของผู้ปกครอง หรือ คุณครู เยาวชนมักจะถูกตำหนิ	81.8000	490.887	.687	.947
23. เยาวชนไม่รู้ว่าจะแต่ละวันเยาวชน จะต้องทำอะไรบ้าง	81.5902	480.881	.790	.955
24. เยาวชนชอบทำกิจกรรมที่ไม่ ต้องเจอผู้คน หรือเพื่อน	81.7892	471.227	.707	.894
25. เยาวชนรู้สึกว่าการทำกิจกรรมที่ทำ ร่วมกับผู้ปกครองเป็นกิจกรรมที่ สนุก	81.9001	474.549	.760	.881

ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคของข้อคำถามการใช้เวลาว่าง เท่ากับ .726 (N=25) ซึ่งแสดงว่า
แบบสอบถามมีความน่าเชื่อถือและความแม่นยำในระดับปานกลาง

5.3 องค์ประกอบด้านอารมณ์ และการให้คุณค่ากับชีวิต

ตารางที่ 9 การควบคุมตนเองทางอารมณ์และพฤติกรรมการกระทำผิด

ลักษณะพฤติกรรม	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
1. เยาวชนคิดว่าการแก้ปัญหาจะสำเร็จโดยง่ายถ้ามีการใช้ความรุนแรง	81.9801	468.887	.795	.859
2. ถ้าใครมาดูหมิ่น หรือทำให้อับอาย จะตอบโต้ด้วยความรุนแรงทันที (ทั้งการกระทำและการใช้คำพูด)	81.6093	473.908	.715	.970
3. ถ้าใครมากระตุ้นให้เยาวชนโมโห ก็ จะตอบโต้ด้วยความรุนแรงทันที (ทั้งการกระทำและการใช้คำพูด)	81.5033	486.123	.668	.918
4. ถ้าใครมาทำดี ต่อๆ จะได้ตอบด้วย ความรุนแรงทันที	81.9120	470.887	.687	.987
5. การใช้ความรุนแรงจากสื่อต่าง ๆ เช่น ภาพยนตร์ ละคร มักจะกระตุ้นให้ เยาวชนอยากลองทำตาม	81.5902	480.881	.890	.955
6. เยาวชนมีความเชื่อว่าการใช้ความรุนแรงจะทำให้คนยอมรับนับถือ	81.7801	468.887	.795	.855
7. เยาวชนหงุดหงิด อารมณ์เสื่อง่าย	81.6093	463.908	.685	.970
8. เวลาที่โมโห เยาวชนจะใช้กำลัง มากกว่าคิดหาเหตุผล	81.5302	472.001	.797	.900
9. เยาวชนอารมณ์ร้อน ชื่นง่าย	81.6532	467.087	.773	.899
10. เมื่อขัดแย้งกับคนอื่น เยาวชน มักจะไม่มีสติ และใช้ความรุนแรงโต้ตอบ	81.9589	490.879	.809	.969

ลักษณะพฤติกรรม	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
11. ถ้าสามารถใช้ความรุนแรงได้ หรือ สามารถข่มคนอื่นให้หวาดกลัวได้ เยาวชนจะรู้สึกว่าคุณปลอดภัย	81.5590	471.098	.882	.995
12. มีความเชื่อว่าการแก้ไขปัญหาดัง ๆ สามารถทำได้โดยการใช้อาวุธหรือ การต่อสู้หรือการใช้กำลัง	81.6791	474.997	.623	.800
13*. สามารถควบคุมตนเองไม่ให้ โต้ตอบ เมื่อคนอื่นทำให้โมโห หรือหา เรื่องทะเลาะ	81.6654	477.977	.789	.980
14*. ผู้ที่ควบคุมตนเองได้ใน สถานการณ์ความขัดแย้ง โดยไม่ใช้ กำลังหรืออาวุธ คือต้นแบบของ เยาวชน	81.9622	478.762	.866	.976
15. การพูดจาต่อหน้า ข่มขู่ หรือตะคอก ใส่กันเป็นเรื่องธรรมดาของเยาวชน	81.9801	459.887	.795	.890
16. ขวามการใช้ความรุนแรง การทำ ร้ายร่างกาย การใช้อาวุธปืน คือเรื่อง ปกติสำหรับเยาวชน	81.6063	483.908	.765	.970
17*. ความอดทนต่อแรงยั่วเย้าต่าง ๆ หรือการชักจูงจากเพื่อนสนิทไปทำร้าย คนอื่น สามารถลดปัญหาความขัดแย้ง ได้	81.5033	496.123	.668	.896
18. การลงโทษด้วยวิธีที่รุนแรง เช่น การทุบตี ตบหน้า เป็นวิธีการที่จำเป็น เพื่อแก้ไขปัญหาคความขัดแย้ง	81.0020	460.119	.775	.988

ลักษณะพฤติกรรม	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
19*. เยาวชนสามารถควบคุมอารมณ์ ของตนเองได้เสมอ แม้ว่าจะถูกทำให้ อับอายหรือโกรธ	81.0071	478.987	.809	.932
20*. เยาวชนไม่ชอบที่จะเห็นบุคคล อื่นทะเลาะวิวาท ชกต่อย หรือใช้กำลัง ระหว่างกัน	81.7802	478.447	.863	.900
21. เยาวชนคิดว่าการต่อสู้อย่างรุนแรง การใช้อาวุธ เป็นสิ่งที่เฟลิดเฟลินและ น่าสนใจ	81.6929	485.786	.731	.895
22. เวลาที่เยาวชนถูกกดดัน มักจะ ระบายอารมณ์ด้วยการทำร้ายคนอื่นที่ ไม่มีทางสู้ หรือสัตว์เลี้ยง หรือทำลาย ข้าวของ	81.8590	460.119	.775	.988
23. ครอบครัวไม่เคยว่าหรือห้ามปราม เมื่อเยาวชนทะเลาะเบาะแว้ง หรือมี เรื่องชกต่อย วิวาทกับคนอื่น ๆ	81.8871	478.987	.809	.911
24. ขณะที่อารมณ์ไม่ดี เยาวชนมักจะ ตะคอกใส่ใครก็ตามที่เข้ามารบกวน	81.6302	470.447	.888	.939
25. ถ้าครอบครัวใช้ความรุนแรงกับ เยาวชนได้ หรือในหนัง/ละครใช้ความ รุนแรงได้ เยาวชนก็สามารถใช้ความ รุนแรงกับใครก็ได้เช่นกัน	81.6909	489.700	.731	.991

ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคของข้อคำถามการควบคุมตนเองทางอารมณ์และพฤติกรรมกระทำผิด เท่ากับ .812 (N=25) ซึ่งแสดงว่าแบบสอบถามมีความน่าเชื่อถือและความแม่นยำในระดับดี

ตารางที่ 10 ประเด็นการให้คุณค่าและความหมายของชีวิต

ประเด็นการให้คุณค่า	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
ลักษณะทางกายภาพ				
1. การมีร่างกายที่สมบูรณ์ แข็งแรง	24.6453	122.001	.671	.800
2. ความพึงพอใจต่อหน้าตา	24.6454	120.581	.782	.893
3. ความพึงพอใจต่อหน้าตาที่ยิ้มแย้ม แจ่มใสอยู่เสมอ	24.3502	120.555	.866	.877
4. ความมั่นใจในรูปร่าง	24.9019	123.216	.671	.921
5. การสักหรือรอยต่าง ๆ บนร่างกาย	24.8269	121.981	.709	.811
ความสามารถทั่วไปและผลของการ ทำงาน				
6. ความสามารถในการทำกิจกรรม ต่าง ๆ สำเร็จได้ด้วยตัวเอง	34.9016	130.116	.671	.981
7. ความสามารถในการเป็นที่พึ่งพา หรือเป็นผู้นำของผู้อื่น โดยเฉพาะ เพื่อนหรือแฟน	34.8262	131.981	.719	.856
8. ความสามารถที่หลากหลาย เป็นที่ ยอมรับ	34.3721	128.187	.509	.806
9. มีความสามารถในการตัดสินใจ แสดงพฤติกรรมที่ถูกต้องเหมาะสม	34.5993	134.901	.778	.951
10. ความสามารถในการได้รับ มอบหมายงานต่าง ๆ อยู่เสมอ	34.4523	133.672	.681	.890
11. ความสำเร็จในด้านการเรียน	34.0029	134.003	.709	.926
12. การทำงานที่ได้รายได้จำนวนมาก โดยไม่สนใจลักษณะของงาน	34.6162	134.901	.819	.901
การแสดงออกทางอารมณ์				

ประเด็นการให้คุณค่า	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
13. ความสามารถในการแสดงออกทางอารมณ์อย่างอิสระ	14.5781	73.890	.870	.897
14. ความสามารถในการควบคุมอารมณ์ในสถานการณ์ที่ไม่คาดหวัง	14.4431	73.542	.678	.951
15. สามารถใช้อารมณ์ที่รุนแรงเพื่อเอาชนะผู้อื่น	14.8973	73.651	.611	.890

ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคของข้อคำถามการให้คุณค่าและความหมายของชีวิต เท่ากับ .825 (N=15) ซึ่งแสดงว่าแบบสอบถามมีความน่าเชื่อถือและความแม่นยำในระดับดี

5.4 องค์ประกอบด้านความสัมพันธ์ระหว่างเด็กและเยาวชนกับครอบครัว/เพื่อน/ชุมชน/สังคม

ตารางที่ 11 ความสัมพันธ์ระหว่างเด็กและเยาวชนกับเพื่อน

ประเด็นการประเมิน	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
1. ความถี่ในการพบปะกับเพื่อนสนิทเพื่อทำกิจกรรม <u>เชิงบวก</u> ร่วมกันในช่วงหนึ่งสัปดาห์	59.5302	375.001	.711	.876
2. ความถี่ในการพบปะกับเพื่อนสนิทเพื่อทำกิจกรรม <u>เชิงลบ</u> ร่วมกันในช่วงหนึ่งสัปดาห์	59.6532	387.087	.773	.991
3. ระยะเวลาที่ใช้ร่วมกับเพื่อนสนิทเพื่อทำกิจกรรม <u>เชิงบวก</u>	59.9589	380.879	.819	.911
4. ระยะเวลาที่ใช้ร่วมกับเพื่อนสนิทเพื่อทำกิจกรรม <u>เชิงลบ</u>	59.5590	371.098	.882	.900
5. ลักษณะพฤติกรรมของเพื่อนสนิทที่มักพบปะกัน	59.6791	374.997	.615	.800

ประเด็นการประเมิน	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
6. ความถี่ในการพบปะกับ <u>แฟน</u> เพื่อทำ กิจกรรม <u>เชิงบวก</u> ร่วมกันในช่วงหนึ่ง สัปดาห์	59.6532	367.087	.773	.899
7. ความถี่ในการพบปะกับ <u>แฟน</u> เพื่อทำ กิจกรรม <u>เชิงลบ</u> ร่วมกันในช่วงหนึ่ง สัปดาห์	59.9589	370.879	.809	.969
8. ระยะเวลาที่ใช้ร่วมกับ <u>แฟน</u> เพื่อทำ กิจกรรม <u>เชิงบวก</u>	59.5302	372.001	.797	.900
9. ระยะเวลาที่ใช้ร่วมกับ <u>แฟน</u> เพื่อทำ กิจกรรม <u>เชิงลบ</u>	59.6532	367.087	.773	.854
10. ลักษณะพฤติกรรมของ <u>แฟน</u>	59.9589	380.879	.809	.969
11. การตัดสินใจของเด็กและเยาวชน หากพบว่าพฤติกรรมของกับเพื่อน สนิท หรือแฟน หรือคนใกล้ชิดเป็นสิ่ง ไม่ถูกต้อง	59.5590	371.098	.882	.995
12. เด็กและเยาวชนมีความคิดเห็น ตรงกับเพื่อนสนิท หรือแฟน หรือคน ใกล้ชิดเสมอ ทั้งการใช้ชีวิตหรือทำ กิจกรรมต่าง ๆ และจะทำกิจกรรมนั้น ๆ ร่วมกัน	59.6791	374.697	.615	.800
13. แม้เด็กและเยาวชนจะ มีความคิด ไม่เห็นตรงกับ เพื่อนสนิท หรือแฟน หรือคนใกล้ชิด เช่น การใช้ชีวิตหรือทำ กิจกรรมต่าง ๆ แต่ก็ยินยอมที่จะทำ ตามเขาเสมอ	59.6532	367.087	.773	.899
14. เพื่อนสนิท หรือแฟน หรือคน ใกล้ชิดจะมีความสำคัญหรือเป็น แรงจูงใจในการตัดสินใจที่จะทำ กิจกรรม หรือไม่ทำกิจกรรม ใด ๆ ของ เด็กและเยาวชนเสมอ	59.9589	370.479	.809	.969

ประเด็นการประเมิน	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
15. เด็กและเยาวชนมีความกล้าหาญหรือสามารถปฏิเสธเพื่อนสนิท หรือแฟน หรือคนใกล้ชิด ได้ โดยไม่กลัวความขัดแย้งหากถูกชวนให้ทำพฤติกรรมกระทำความผิด หรือเป็นพฤติกรรมเชิงลบ	59.6010	387.087	.773	.991
16. เด็กและเยาวชนเป็นผู้ริเริ่มหรือเป็นผู้นำในการทำกิจกรรมเชิงลบหรือการมีพฤติกรรมกระทำความผิด	59.6719	380.879	.819	.911
17. เด็กและเยาวชนจะเลือกคบเพื่อนหรือแฟนที่ตนเองพึงพอใจโดยไม่สนใจถึงพฤติกรรมกระทำความผิดของเพื่อนหรือแฟน	59.5501	371.098	.882	.800
18. ในการกระทำความผิดแต่ละครั้ง เด็กและเยาวชนมักจะออกความเห็นแบบเดียวกับเพื่อนสนิท หรือแฟน หรือคนใกล้ชิดแม้จะเป็นความเห็นที่สนับสนุนให้มีการกระทำความผิดก็ตาม	59.6532	367.087	.773	.897
19. เด็กและเยาวชนเป็นผู้ริเริ่มหรือเป็นผู้นำในการทำกิจกรรมเชิงบวกหรือการมีพฤติกรรมที่ได้รับการยอมรับจากครอบครัว เพื่อน โรงเรียน หรือชุมชน	59.9009	380.879	.812	.962
20. เด็กและเยาวชนเป็นผู้ตัดสินใจกระทำความผิดด้วยตนเอง	59.5302	372.001	.707	.942
21. เด็กและเยาวชนมีที่ปรึกษา ผู้รับฟัง หรือ ผู้สนับสนุนคอยช่วยเหลือให้มีพฤติกรรมเชิงบวกหรือมีพฤติกรรมที่เหมาะสม	59.6532	367.017	.773	.811

ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคของข้อคำถามความสัมพันธ์ระหว่างเด็กและเยาวชนกับเพื่อนเท่ากับ .817 (N=21) ซึ่งแสดงว่าแบบสอบถามมีความน่าเชื่อถือและความแม่นยำในระดับดี

ตารางที่ 12 ทศนคติที่มีต่อชุมชน

ข้อคำถาม	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
5. เด็กและเยาวชนรู้สึกว่าคุณชุมชนเป็นพื้นที่ปลอดภัยต่อการดำรงชีวิต	39.6114	110.581	.783	.893
6. คนในชุมชนมักจะช่วยเหลือเด็กและเยาวชน หรือครอบครัวในด้านต่าง ๆ อยู่เสมอ	39.4462	110.555	.766	.947
7. เด็กและเยาวชนรู้สึกว่าคุณในชุมชนมีความรัก ความเอ็นดู และความเอื้ออาทรแก่เด็กและเยาวชน	39.1016	118.116	.871	.981
8. เด็กและเยาวชนมีโอกาสหรือสามารถแสดงความเห็นหรือพูดคุยกับผู้ใหญ่หรือคนในชุมชนได้อย่างอิสระ	39.8262	101.981	.629	.856
9. เด็กและเยาวชนอยากจะเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชนโดยที่ไม่ต้องมีใครบังคับ	39.3721	108.187	.519	.816
10. เด็กและเยาวชนไม่เคยถูกดูถูก ล้อเลียน ดุด่าหรือทำให้อับอายจากคนในชุมชน	39.5501	111.098	.822	.889
11. เด็กและเยาวชนรู้สึกว่าตนเองไม่แตกต่าง หรือแปลกแยกจากคนในชุมชน	39.6532	107.087	.793	.897
12. เด็กและเยาวชนอยากหรือพร้อมที่จะกลับไปอยู่ในชุมชนของตนเองหลังจากพ้นโทษ	39.9009	110.879	.802	.961

ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคของข้อคำถามทศนคติที่มีต่อชุมชน เท่ากับ .739 (N=8) ซึ่งแสดงว่าแบบสอบถามมีความน่าเชื่อถือและความแม่นยำในระดับปานกลาง

ตารางที่ 13 ความคาดหวังที่มีต่อชุมชน (ชุมชนก่อนถูกจับกุมหรือก่อนฝึกอบรม)

ข้อคำถาม	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
13. เด็กและเยาวชนอยากให้คนในชุมชนเห็นว่าเด็กและเยาวชนเป็นคนดีหรือเป็นเด็กดี	24.5553	123.901	.771	.891
14. เด็กและเยาวชนอยากจะทำกิจกรรมร่วมกับคนอื่น ๆ ในชุมชน	24.6450	123.211	.772	.876
15. เด็กและเยาวชนอยากกลับไปทำงานหรือใช้ชีวิตในชุมชน	24.3430	120.955	.566	.826
16. เด็กและเยาวชนอยากให้คนในชุมชนรู้ว่าเขาเป็นสมาชิกคนหนึ่งของชุมชน	24.3880	121.608	.578	.854
17. เด็กและเยาวชนอยากจะทำประโยชน์ให้กับชุมชน เช่น ตัดกิ่งไม้ริมถนน ช่วยดูแลความสะอาด/เก็บขยะในชุมชน คอยดูแลคนอื่น ๆ ในชุมชน	24.6098	122.712	.569	.936

ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคของข้อคำถามความคาดหวังที่มีต่อชุมชน (ชุมชนก่อนถูกจับกุมหรือก่อนฝึกอบรม) เท่ากับ .700 (N=5) ซึ่งแสดงว่าแบบสอบถามมีความน่าเชื่อถือและความแม่นยำในระดับปานกลาง

ตารางที่ 14 ความแปลกแยกหรือรู้สึกแตกต่างของเด็กและเยาวชนกับชุมชน

ข้อคำถาม	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
18. เด็กและเยาวชนรู้สึกว่าตนเองไม่เหมือนเด็กและเยาวชนคนอื่น ๆ ในชุมชน	24.1150	122.901	.591	.891

ข้อคำถาม	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
19. เด็กและเยาวชนรู้สึกว่าคุณในชุมชนไม่ชอบ หรือเกลียด หรือกลัวเด็กและเยาวชน	24.6359	120.297	.912	.976
20. เด็กและเยาวชนรู้สึกว่าคุณครอบครัวของตนเองไม่เหมือนครอบครัวอื่น ๆ ในชุมชน	24.3987	120.432	.866	.962
21. เด็กและเยาวชนรู้สึกว่าคุณในชุมชนไม่ต้องการให้เด็กและเยาวชนเล่นหรือมีกิจกรรมร่วมกับลูกหลานของคนในชุมชน	24.300	124.611	.778	.932
22. เด็กและเยาวชนรู้สึกว่าคุณในชุมชนไม่ต้องการให้เด็กและเยาวชนหรือครอบครัวของเด็กและเยาวชนอยู่ในชุมชน	24.2970	122.783	.635	.800

ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคของข้อคำถามความแปลกแยกหรือรู้สึกแตกต่างของเด็กและเยาวชนกับชุมชน เท่ากับ .801 (N=5) ซึ่งแสดงว่าแบบสอบถามมีความน่าเชื่อถือและความแม่นยำในระดับดี

ตารางที่ 15 การทำกิจกรรมในชุมชน

ข้อคำถาม	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
23. เด็กและเยาวชนเคยร่วมกิจกรรมรื่นเริงหรืองานประเพณีต่าง ๆ กับคนในชุมชน/ชุมชน	34.6450	133.003	.772	.876
24. เด็กและเยาวชนเคยทำกิจกรรมจิตอาสาร่วมกับคนอื่น ๆ ในชุมชน	34.3430	130.992	.811	.826
25. เด็กและเยาวชนรู้สึกสนุกที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ กับคนในชุมชน	34.3880	131.708	.678	.854

ข้อคำถาม	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
26. เด็กและเยาวชนเคยได้รับ มอบหมายให้เข้าร่วม หรือเป็นตัวแทน ชุมชนเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ในชุมชน	34.5993	134.901	.769	.951
27. เด็กและเยาวชนรู้สึกว่าการเข้า ร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชนทำให้ คนอื่น ๆ ในชุมชนรักหรือเอ็นดูเด็ก และเยาวชนมากขึ้น	34.3721	132.187	.639	.806
28. เด็กและเยาวชนรู้สึกว่าการเข้า ร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชน คือการ แสดงความสามารถของตนเองให้คน อื่น ๆ ได้รู้	34.5993	134.901	.878	.951
29. เด็กและเยาวชนรู้สึกว่าการเข้า ร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชน ทำให้ ตนเองไม่ย่อท้อกระทำผิดหรือสนใจสิ่ง ผิดกฎหมายต่าง ๆ	34.4523	131.672	.681	.890

ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคของข้อคำถามการทำกิจกรรมในชุมชน เท่ากับ .823 (N=7) ซึ่ง
แสดงว่าแบบสอบถามมีความน่าเชื่อถือและความแม่นยำในระดับดี

โดยสรุป จากผลการทดสอบจะเห็นว่าในแต่ละชุดคำถามเมื่อพิจารณารวมรายข้อโดยไม่ได้ตัดข้อใดทั้ง
จะมีความน่าเชื่อถือและความแม่นยำอยู่ระหว่าง .7-.8 ซึ่งเป็นค่าความน่าเชื่อถือและความแม่นยำที่ยอมรับได้โดย
เป็นค่าที่อยู่ในเกณฑ์การที่ศึกษาครั้งนี้กำหนดคือ มากกว่า .7 ขึ้นไป โดยชุดคำถามที่มีค่าความน่าเชื่อถือและความ
แม่นยำสูงที่สุดคือการให้คุณค่าและความหมายของชีวิต โดยมีค่าอยู่ที่ .825 และชุดคำถามที่มีค่าความน่าเชื่อถือ
และความแม่นยำน้อยที่สุดคือ ความคาดหวังที่มีต่อชุมชน (ชุมชนก่อนถูกจับกุมหรือก่อนฝึกอบรม) โดยมีค่าอยู่ที่
.700

บทที่ 6

(ร่าง) แบบประเมินฯ หลังการทดสอบคุณภาพแบบประเมินฯ

6.1 ข้อสรุปจากการทดสอบคุณภาพแบบประเมินและความเห็นของนักสังคมสงเคราะห์และผู้เชี่ยวชาญ

จากข้อมูลในบทที่ 5 ที่สะท้อนอย่างชัดเจนว่าแบบประเมินทั้งฉบับเมื่อพิจารณาค่าความเชื่อมั่นและความแม่นยำของแบบสอบถามโดยการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคของภาพรวมแบบประเมินที่ 0.852 ซึ่งสูงกว่าค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคที่กำหนดไว้ คือ 0.70 สะท้อนว่าแบบสอบถามดังกล่าวนี้มีความน่าเชื่อถือและความแม่นยำในระดับดี สะท้อนให้เห็นว่าแบบสอบถามทั้งชุดนี้มีความน่าเชื่อถือที่จะสามารถนำไปใช้ในการประเมินเด็กและเยาวชนทั้งที่อยู่ในสถานพินิจฯ และศูนย์ฝึกเด็กและเยาวชนได้ทั้งฉบับ ถึงแม้ว่าในบางรายข้ออาจจะมีค่าต่ำกว่า 0.7 ก็ตาม

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณากรอบแนวทางการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยของกรมพินิจฯ โดยประกอบไปด้วย 5 ด้านสำคัญได้แก่ (1) ด้านครอบครัว (การควบคุมดูแลเด็กและเยาวชน) (2) ด้านที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อมของชุมชน (3) ด้านการศึกษาและประกอบอาชีพ (4) ด้านการคบเพื่อนที่ดี (5) ด้านการใช้เวลาว่างและด้านอื่น ๆ (สุขภาพร่างกายและจิตใจ) ซึ่งจากข้อเสนอแนะของนักสังคมสงเคราะห์ที่ทำหน้าที่เป็นผู้ประเมินเด็กและเยาวชนที่ทดลองใช้ร่างแบบประเมินฯ ต่างสะท้อนว่าหากประเด็นของการประเมินมีความสอดคล้องกับแนวทางการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยที่กำหนดไว้จะทำให้ผลจากการประเมินฯ สามารถใช้ประโยชน์ได้งานและเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ ในประเด็นอื่น ๆ ที่อยู่นอกเหนือจากการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยที่กำหนดไว้สามารถนำมาใช้ประเมินความเสี่ยงการใช้ความรุนแรงของเด็กและเยาวชนสำหรับนักสังคมสงเคราะห์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเมินทางด้านอารมณ์ และการให้คุณค่ากับชีวิตซึ่งอยู่ในส่วนที่ 4 ของร่างแบบประเมินฯ และเพื่อให้สามารถสร้างแนวทางการวางแผนชีวิตของเด็กและเยาวชนในการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยตั้งแต่ในช่วงแรกของการเข้าสู่ระบบยุติธรรมการประเมินในส่วนสุดท้ายจึงมีการปรับให้สอดคล้องกับระยะของการรับตัวเด็กและเยาวชนรวมทั้งข้อมูลที่ได้จากการประเมินให้มากที่สุด

ดังนั้น จากการศึกษาเพื่อพัฒนารูปแบบการประเมินเด็กและเยาวชนของนักสังคมสงเคราะห์เพื่อใช้เตรียมความพร้อมก่อนปล่อย ตามแนวทาง GLM จะประกอบไปด้วยเครื่องมือประเมิน 2 ชุดสำคัญ ได้แก่

(1) **เครื่องมือประเมินชุดที่ 1** เป็นแบบประเมินที่จำเป็นที่นักสังคมสงเคราะห์จะต้องประเมินเด็กและเยาวชนทุกคนเพื่อพิจารณารูปแบบของการเตรียมความพร้อมที่เหมาะสม โดยมีประเด็นการประเมินประกอบไปด้วย 5 ด้านตามกรอบแนวทางการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อย คือ (1) ด้านครอบครัว (การควบคุมดูแลเด็กและเยาวชน) (2) ด้านที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อมของชุมชน (3) ด้านการศึกษาและประกอบอาชีพ (4) ด้านการคบ

เพื่อนที่ดี (5) ด้านการใช้เวลาว่าง รวมทั้งการเสนอแนะทางการวางแผนชีวิตโดยอาศัยข้อมูลจากการประเมินทั้ง 5 ด้าน

(2) **เครื่องมือประเมินชุดที่ 2** เป็นแบบประเมินความเสี่ยงการใช้ความรุนแรงของเด็กและเยาวชนสำหรับนักสังคมสงเคราะห์ ประกอบไปด้วยองค์ประกอบการประเมิน 2 ด้าน ได้แก่ (1) การประเมินการควบคุมตนเองทางอารมณ์และพฤติกรรมการกระทำผิด และ (2) การประเมินการทำให้คุณค่าหรือมีความพึงพอใจ และเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อชีวิต ซึ่งจะเป็นการประเมินที่สะท้อนลักษณะของการให้ความหมายต่อการดำรงชีวิตและสิ่งที่เด็กและเยาวชนให้คุณค่าในรูปแบบต่าง ๆ ตลอดจนลักษณะและรูปแบบของการแสดงออกทางอารมณ์ รวมทั้งการวิเคราะห์จุดอ่อนและจุดแข็ง (Strength and Weakness) ซึ่งผลการประเมินจะช่วยให้ นักสังคมสงเคราะห์สามารถวิเคราะห์สาเหตุของพฤติกรรมการกระทำผิดหรือพฤติกรรมเสี่ยงของเด็กและเยาวชนได้จากผลการประเมิน อันจะนำไปสู่การวางแผนการบำบัดเด็กและเยาวชนที่เหมาะสมตามสาเหตุและลักษณะของพฤติกรรม อย่างไรก็ตามแบบประเมินในชุดที่ 2 นี้ สามารถใช้ประเมินในระยะก่อนที่เด็กและเยาวชนจะเข้าสู่กระบวนการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมตามลักษณะการจัดกลุ่มเด็กและเยาวชนแบบ H, M, L (ความเสี่ยงต่ำ ความเสี่ยงปานกลาง-สูง และความเสี่ยงสูงมาก) โดยอาศัยผลการประเมินจากเครื่องมือประเมินชุดที่ 1 ร่วม

การใช้เครื่องมือประเมินชุดที่ 2 นี้จำเป็นต้องประเมินร่วมกับผลจากการประเมินของสหวิชาชีพ เพื่อพิจารณาปัจจัยทางด้านกาย จิต และสังคมของเด็กและเยาวชนอย่างรอบด้าน อันจะทำให้เด็กและเยาวชนได้รับการพัฒนาพฤติกรรมอย่างเหมาะสม และนำไปสู่การวางแผนชีวิตสอดคล้องกับปัจจัยสนับสนุนและปัจจัยเสี่ยงของเด็กและเยาวชน

6.2 เครื่องมือประเมินชุดที่ 1

(1) ด้านครอบครัว (การควบคุมดูแลเด็กและเยาวชน)

ความสัมพันธ์ระหว่างเด็กและเยาวชนกับครอบครัว (แบบประเมินความพร้อมของครอบครัว (Family Readiness Assessment, F.R.A.) โดย ดร.สดใส คัมภีร์พจน์นันต์ และคณะ, สถาบันราชานุกูล กรมสุขภาพจิต)

ประเด็นการประเมิน		คะแนน
1. ระดับรายได้ของครอบครัว		คะแนนที่ได้**
□0. ไม่มีรายได้ทั้งจากตนเองหรือได้รับจากผู้อื่น	□1. ไม่มีรายได้ของตนเอง (มีหนี้สิน ไม่มีเงินออม) 1 คะแนน	นับคะแนนตามตัวเลขหน้าข้อที่ตอบคะแนน
	□2. มีรายได้น้อยกว่ารายจ่าย (มีหนี้สิน ไม่มีเงินออม) 2 คะแนน	
	□3. มีรายได้เท่ากับรายจ่าย (ไม่มีเงินออมและไม่มีปัญหาหนี้สิน) 3 คะแนน	
	□4. มีรายได้สูงกว่ารายจ่าย แต่ไม่มีเงินออม (ไม่มีเงินออม และไม่มีปัญหาหนี้สิน) 4 คะแนน	

ประเด็นการประเมิน		คะแนน
	☐ 5. มีรายได้สูงกว่ารายจ่าย (มีเงินออม ไม่มีปัญหาหนี้สิน) 5 คะแนน	
2. สภาพแวดล้อมภายในบ้าน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) ข้อละ 1 คะแนน		
☐ 0. ไม่มีที่อยู่แน่นอน เร่ร่อน ไร้บ้าน	☐ 1. มีที่อยู่แน่นอน แต่สภาพแวดล้อมไม่เหมาะสม	คะแนน
	☐ 2. มีที่อยู่มีความเป็นสัดส่วน	
	☐ 3. มีที่อยู่ถูกสุขลักษณะ สะอาด อากาศถ่ายเท	
	☐ 4. มีที่อยู่มีความปลอดภัยทางกายภาพ	
	☐ 5. มีที่อยู่มีพื้นที่ว่างในการทำกิจกรรม	
3. ความรักใคร่ผูกพันในครอบครัว (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) ข้อละ 1 คะแนน		
☐ 0. ไม่ได้รับความรัก/ไม่รู้สึกรัก/ได้รับความรัก	☐ 1. ดูแลเอาใจใส่ เอื้ออาทร	คะแนน
	☐ 2. ส่งเสริม สนับสนุนทางจิตใจ กล่าวชื่นชม	
	☐ 3. มีการสัมผัสทางกาย	
	☐ 4. ทำกิจกรรมร่วมกันสม่ำเสมอ	
4. ความสามารถในการแก้ไขปัญหาของสมาชิกในครอบครัว (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) ข้อละ 1 คะแนน		คะแนนที่ได้**
☐ 0. ไม่มีความสามารถในการแก้ไขปัญหา	☐ 1. เผชิญปัญหาร่วมกัน	คะแนน
	☐ 2. รับรู้ปัญหาและหารือร่วมกัน	
	☐ 3. รับผิดชอบปัญหาร่วมกัน	
	☐ 4. ช่วยกันแก้ไขปัญหา	
	☐ 5. ยอมรับความเจ็บป่วย	
5. ความสามารถของสมาชิกในครอบครัวต่อการจัดการพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของเด็กและเยาวชน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) ข้อละ 1 คะแนน		คะแนน
☐ 0. ไม่มีความสามารถจัดการพฤติกรรม	☐ 1. ทักเฝ้าระวังควบคุมพฤติกรรม	
	☐ 2. การให้แรงเสริมที่เหมาะสม	
	☐ 3. มีการฝึกระเบียบวินัย	
	☐ 4. สมาชิกในครอบครัวรู้วิธีการดูแลเมื่อผู้ป่วยมีปัญหา พฤติกรรม	
	☐ 5. สมาชิกในครอบครัวยอมรับกฎ กติกาของครอบครัว	
6. การยอมรับและให้อภัยของสมาชิกในครอบครัวเมื่อเด็กและเยาวชนทำผิดหรือมีพฤติกรรมไม่เหมาะสม (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) ข้อละ 1 คะแนน		คะแนน
☐ 0. ไม่มีการยอมรับหรือให้อภัย	☐ 1. ยอมรับความแตกต่างส่วนบุคคล	
	☐ 2. ให้อภัยและให้อีกโอกาสแก้ไข	
	☐ 3. ยอมรับโดยไม่มีเงื่อนไข	

ประเด็นการประเมิน		คะแนน
	☐ 4. ให้กำลังใจ	
7. การสื่อสารระหว่างกันของสมาชิกในครอบครัว (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) ข้อละ 1 คะแนน		
☐ 0. ไม่มีการสื่อสารใด ๆ	☐ 1. มีการรับรู้ความรู้สึก	คะแนน
	☐ 2. มีการพูดคุย/แสดงความรู้สึกและความต้องการได้อย่างเปิดเผย	
	☐ 3. มีอิสระในการแสดงความคิดเห็น	
	☐ 4. มีสัมผัส โอบกอดระหว่างสมาชิก	
	☐ 5. มีการสื่อสารเพื่อลดการขัดแย้ง	
8. การตระหนักและสามารถทำหน้าที่ตามบทบาทของตนอย่างเหมาะสมของสมาชิกในครอบครัว (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) ข้อละ 1 คะแนน		คะแนนที่ได้**
☐ 0. ไม่มีการทำหน้าที่ตามบทบาท	☐ 1. ตระหนักรู้ มีความชัดเจนในบทบาทของตน	คะแนน
	☐ 2. มีการแบ่งเบาภาระซึ่งกันและกัน	
	☐ 3. การมีส่วนร่วมในกิจกรรมของครอบครัว	
	☐ 4. มีการมอบหมายหน้าที่ในครอบครัว	
	☐ 5. รับผิดชอบตามบทบาท หน้าที่	
9. ความรู้ ความเข้าใจของสมาชิกในครอบครัวต่อการดูแลพฤติกรรม/ปัญหาของเด็กและเยาวชน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) ข้อละ 1 คะแนน		คะแนน
☐ 0. ไม่มีความรู้ความเข้าใจในการดูแล	☐ 1. มีความรู้ ความเข้าใจต่อพฤติกรรมการแสดงออกของเด็กและเยาวชน หรือปัญหาของเด็กและเยาวชนและพร้อมดูแลแก้ไข	
	☐ 2. มีความรู้ ความเข้าใจในการดูแลเด็กและเยาวชนเมื่อเด็กและเยาวชนมีพฤติกรรมไม่เหมาะสม หรือเมื่อประสบปัญหาต่าง ๆ และพร้อมดูแลแก้ไข	
	☐ 3. มีความสามารถในการดูแลเด็กและเยาวชนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม หรือเมื่อประสบปัญหาต่าง ๆ	
	☐ 4. มีความสามารถในการสังเกตการเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมของเด็กและเยาวชน หรือเมื่อเด็กและเยาวชนมีปัญหา	
	☐ 5. มีความเข้าใจในสภาพจิตใจของเด็กและเยาวชน	
10. การมีเครือข่ายทางสังคมของสมาชิกในครอบครัว เพื่อขอรับการช่วยเหลือ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) ข้อละ 1 คะแนน		คะแนน
☐ 0. ไม่มีเครือข่าย	☐ 1.ญาติ (ที่ไม่ได้อยู่ในครอบครัว)	
	☐ 2. เพื่อนบ้าน	
	☐ 3. ผู้นำชุมชน/อาสาสมัครในชุมชน	
	☐ 4. หน่วยงานภาครัฐ/เอกชน	

(2) ด้านที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อมของชุมชน

(2.1) การประเมินด้านที่อยู่อาศัย

มีที่อยู่ถาวรเป็นหลักแหล่ง ☐ มี ที่อยู่
☐ ไม่ทราบข้อมูล ☐ ไม่มี

ความมั่นคงของที่อยู่อาศัย ☐ บ้านของตนเองหรือเป็นเจ้าของบ้าน (พ่อแม่) ☐ บ้านของผู้อื่น (ญาติ/เพื่อน)

☐ บ้านพักสวัสดิการ ☐ บ้านเช่า ☐ อื่น ๆ ระบุ..... ☐ ไม่มีที่อยู่เป็นหลักแหล่ง

ลักษณะที่อยู่อาศัย

☐ อยู่ในโครงการบ้านจัดสรร/บ้านเดี่ยว ☐ อาคารชุด ☐ อยู่ในโครงการบ้านเอื้ออาทร/แฟลต ☐ อยู่ในแหล่งชุมชน

☐ อื่น ๆ ระบุ ☐ ไม่ทราบข้อมูล

สภาพของบ้าน/ที่อยู่อาศัย

☐ สภาพดี ☐ ทรุดโทรม ต้องซ่อมแซม ระบุ ☐ อื่น ๆ ระบุ.....

(2.2) การประเมินด้านสภาพแวดล้อมและความสัมพันธ์กับชุมชน

(1) ความสัมพันธ์ระหว่างเด็กและเยาวชนกับชุมชน

ประเด็นการประเมิน		คะแนน
1. ลักษณะของทรัพยากรชุมชน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) ข้อละ 1 คะแนน		คะแนนที่ได้**
□0. ไม่มีทรัพยากรที่สามารถสนับสนุนการดำรงชีวิตที่ดีของเด็กและเยาวชน/ ไม่มีข้อมูล	□1. มีโรงเรียน/สถาบันการศึกษา	คะแนน
	□2. มีศูนย์บริการสาธารณสุข/โรงพยาบาล/คลินิกให้คำปรึกษาประเภทต่าง ๆ	
	□3. มีศาสนสถานเช่น วัด มัสยิด โบสถ์ เทวสถาน	
	□4. มีสถานที่พักผ่อนสาธารณะ เช่น สวนสาธารณะ ลานเอนกประสงค์ชุมชน	
	□5. มีแหล่งเงินทุนหมู่บ้านที่ถูกต้องตามกฎหมาย เช่น กองทุนหมู่บ้าน สหกรณ์ชุมชน กลุ่มอาชีพ วิสาหกิจชุมชน	
	□6. มีแหล่งให้คำปรึกษาครอบครัว	
	□7. มีหน่วยงานด้านการป้องกันอาชญากรรม/ความเสี่ยง เช่น สถานีตำรวจ ตูยามหมู่บ้าน ศูนย์ อปพร.	
	□8. อื่น ๆ (ระบุ).....	
2. ลักษณะสภาพแวดล้อมของชุมชนที่สร้างความเสี่ยง/อาชญากรรม (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) ข้อละ 1 คะแนน		
□0. ไม่มีแหล่งสร้างความเสี่ยง/อาชญากรรม	□1. มีแหล่งจำหน่ายยาเสพติด	คะแนน
	□2. มีบ่อนการพนัน/ห่วยใต้ดิน	
	□3. มีร้านเกม ตู้เกม หรือ โต๊ะสนุก	
	□4. มีผับ บาร์ ร้านเหล้า	

ประเด็นการประเมิน		คะแนน
	☐ 5. มีสถานเริงรมย์ อาบอบนวด โรงเริงรมย์ม่านรูด	
	☐ 6. มีบ้านร้าง ตึกร้าง หรือพื้นที่เสื่อมโทรม	
	☐ 7. มีชุมชนแออัด	
	☐ 8. มีการเกิดอาชญากรรมบ่อย	
	☐ 9. มีการทะเลาะวิวาท หรือส่งเสียงดัง	
	☐ 10. อื่น ๆ (ระบุ).....	
3. ระบบการดูแลของชุมชน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) ข้อละ 1 คะแนน		
☐ 0. ไม่มีระบบการดูแลของชุมชนอย่างชัดเจน/ ไม่ทราบข้อมูล	☐ 1. คนในชุมชนไม่ยอมรับหรือต่อต้านพฤติกรรมที่ผิดกฎหมาย	คะแนน
	☐ 2. มีธรรมนูญชุมชน หรือ ข้อกำหนดชุมชน	
	☐ 3. คนในชุมชนหรือชุมชนมีการรณรงค์ต่อต้านหรือป้องกันการกระทำผิดกฎหมาย	
	☐ 4. ชุมชนมีระบบการสอดส่องดูแลไม่ให้เกิดการกระทำผิดกฎหมายทั้งรูปแบบทางการและไม่เป็นทางการ	
	☐ 5. มีหน่วยงานภาครัฐเข้าส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมชุมชนเพื่อป้องกันพฤติกรรมที่ผิดกฎหมาย	
	☐ 6. อื่น ๆ (ระบุ).....	
4. ความสัมพันธ์ของชุมชน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) ข้อละ 1 คะแนน		
☐ 0. ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างคนในชุมชน/ไม่ทราบข้อมูล	☐ 1. คนในชุมชนรู้จักกัน มีการทักทายปราศรัยกัน	คะแนน
	☐ 2. คนในชุมชนมีกิจกรรมเชิงบวกร่วมกัน เช่น การร่วมจัดกิจกรรมวันสำคัญของชุมชน การออกกำลังกาย	
	☐ 3. คนในชุมชนให้การสนับสนุนการจัดกิจกรรมจิตอาสาประเภทต่าง ๆ ทั้งในและนอกชุมชน	
	☐ 4. มีการจัดตั้งคณะกรรมการชุมชน	
	☐ 5. มีการแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร ทั้งที่เป็นเรื่องภายในชุมชนและภายนอกชุมชน	
	☐ 6. อื่น ๆ (ระบุ).....	

(2) ทศนคติที่มีต่อชุมชน					
ข้อคำถาม	คำตอบ				
	ไม่ใช่เลย	ไม่ใช่	ไม่แน่ใจ	ใช่	ใช่ที่สุด
5. เด็กและเยาวชนรู้สึกว่าการเป็นพื้นที่ปลอดภัยต่อการดำรงชีวิต					

(2) ทศนคติที่มีต่อชุมชน					
ข้อคำถาม	คำตอบ				
	ไม่ใช่เลย	ไม่ใช่	ไม่แน่ใจ	ใช่	ใช่ที่สุด
6. คนในชุมชนมักจะช่วยเหลือเด็กและเยาวชน หรือครอบครัวในด้านต่าง ๆ อยู่เสมอ					
7. เด็กและเยาวชนรู้สึกว่าคุณในชุมชนมีความรัก ความเอ็นดู และความเอื้ออาทรแก่เด็กและเยาวชน					
8. เด็กและเยาวชนมีโอกาสหรือสามารถแสดงความเห็นหรือพูดคุยกับผู้ใหญ่หรือคนในชุมชนได้อย่างอิสระ					
9. เด็กและเยาวชนอยากจะเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชนโดยไม่ต้องมีใครบังคับ					
10. เด็กและเยาวชนไม่เคยถูกดูถูก ล้อเลียน ดุด่าหรือทำให้อับอายจากคนในชุมชน					
11. เด็กและเยาวชนรู้สึกว่าตนเองไม่แตกต่าง หรือแปลกแยกจากคนในชุมชน					
12. เด็กและเยาวชนอยากหรือพร้อมที่จะกลับไปอยู่ในชุมชนของตนเองหลังจากพ้นโทษ					

(3) ความคาดหวังที่มีต่อชุมชน (ชุมชนก่อนถูกจับกุมหรือก่อนฝึกอบรม)					
ข้อคำถาม	คำตอบ				
	ไม่ใช่เลย	ไม่ใช่	ไม่แน่ใจ	ใช่	ใช่ที่สุด
13. เด็กและเยาวชนอยากให้คุณในชุมชนเห็นว่าเด็กและเยาวชนเป็นคนดี หรือเป็นเด็กดี					
14. เด็กและเยาวชนอยากจะทำกิจกรรมร่วมกับคนอื่น ๆ ในชุมชน					
15. เด็กและเยาวชนอยากกลับไปทำงานหรือใช้ชีวิตในชุมชน					
16. เด็กและเยาวชนอยากให้คุณในชุมชนรู้ว่าเขาเป็นสมาชิกคนหนึ่งของชุมชน					
17. เด็กและเยาวชนอยากจะทำประโยชน์ให้กับชุมชน เช่น ตัดกิ่งไม้ ริมถนน ช่วยดูแลความสะอาด/เก็บขยะในชุมชน คอยดูแลคนอื่น ๆ ในชุมชน					

(4) ความแปลกแยกหรือรู้สึกแตกต่างของเด็กและเยาวชนกับชุมชน					
ข้อคำถาม	คำตอบ				
	ไม่ใช่เลย	ไม่ใช่	ไม่แน่ใจ	ใช่	ใช่ที่สุด
18. เด็กและเยาวชนรู้สึกว่าตนเองไม่เหมือนเด็กและเยาวชนคนอื่น ๆ ในชุมชน					
19. เด็กและเยาวชนรู้สึกว่าคนในชุมชนไม่ชอบ หรือเกลียด หรือกลัว เด็กและเยาวชน					
20. เด็กและเยาวชนรู้สึกว่าครอบครัวของตนเองไม่เหมือนครอบครัวอื่น ๆ ในชุมชน					
21. เด็กและเยาวชนรู้สึกว่าคนในชุมชนไม่ต้องการให้เด็กและเยาวชนเล่นหรือมีกิจกรรมร่วมกับลูกหลานของคนในชุมชน					
22. เด็กและเยาวชนรู้สึกว่าคนในชุมชนไม่ต้องการให้เด็กและเยาวชนหรือครอบครัวของเด็กและเยาวชนอยู่ในชุมชน					

(5) การทำกิจกรรมในชุมชน					
ข้อคำถาม	คำตอบ				
	ไม่ใช่เลย	ไม่ใช่	ไม่แน่ใจ	ใช่	ใช่ที่สุด
23. เด็กและเยาวชนเคยร่วมกิจกรรมรื่นเริงหรืองานประเพณีต่าง ๆ กับคนในชุมชน/ชุมชน (ระบุกิจกรรม.....)					
24. เด็กและเยาวชนเคยทำกิจกรรมจิตอาสาร่วมกับคนอื่น ๆ ในชุมชน (ระบุกิจกรรม.....)					
25. เด็กและเยาวชนรู้สึกสนุกที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ กับคนในชุมชน (ระบุกิจกรรมที่เด็กและเยาวชนรู้สึกสนุก.....)					
26. เด็กและเยาวชนเคยได้รับมอบหมายให้เข้าร่วม หรือเป็นตัวแทนชุมชนเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ในชุมชน (ระบุกิจกรรม.....)					
27. เด็กและเยาวชนรู้สึกว่า การเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชนทำให้คนอื่น ๆ ในชุมชนรักหรือเอ็นดูเด็กและเยาวชนมากขึ้น					
28. เด็กและเยาวชนรู้สึกว่า การเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชนคือการแสดงความสามารถของตนเองให้คนอื่น ๆ ได้รู้					
29. เด็กและเยาวชนรู้สึกว่า การเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชนทำให้ตนเองไม่อยากจะทำผิดหรือสนใจสิ่งผิดกฎหมายต่าง ๆ					

30. กิจกรรมที่เด็กและเยาวชนอยากจะทำให้สังคม/ชุมชน หากสิ้นสุดกระบวนการหรือได้รับการปล่อยตัว (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) ข้อละ 1 คะแนน		
□0. ไม่มี/ยังไม่ได้คิด/ไม่รู้ว่าจะทำอะไร	□1. กิจกรรมจิตอาสาประเภทต่าง ๆ	คะแนน
	□2. กิจกรรมทางศาสนา เช่น บวชเณร ช่วยวัด/ศาสนาของตนจัดกิจกรรมต่าง ๆ	
	□3. กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมประเพณี	
	□4. กิจกรรมที่อาศัยความรู้ของตนเองเพื่อช่วยคนอื่น ๆ เช่น ซ่อมรถ ซ่อมเครื่องยนต์ ซ่อมเครื่องใช้ไฟฟ้า ล้างรถ เล่น/สอนดนตรี กีฬา	
	□5. อื่น ๆ (ระบุกิจกรรม.....)	

(3) ด้านการศึกษาและประกอบอาชีพ

(3.1) การประเมินด้านการศึกษา

(1) ระดับการศึกษา

ระดับการศึกษาในปัจจุบัน (ก่อนถูกจับกุมหรือก่อนเข้ารับการฝึกอบรม)

- ☐ ไม่เคยเข้ารับการศึกษ ☐ ประถมศึกษา (ระบุ).....
☐ มัธยมศึกษา (ระบุ)..... ☐ อื่น ๆ (ระบุ).....

สาเหตุของการออกจากโรงเรียน/ไม่เรียนต่อ.....

ผลการเรียนและประวัติการเรียนซ้ำชั้น

- ☐ เคยซ้ำชั้น (ระบุชั้น).....
☐ ไม่เคยซ้ำชั้น
☐ ไม่แน่ใจ

(2) ผลการเรียนรู้

☐ ดีมาก	☐ ดี	☐ ปานกลาง	☐ พอใช้	☐ ไม่ดี
--------------------------------	-----------------------------	----------------------------------	--------------------------------	--------------------------------

เกรดเฉลี่ย

(3) ประวัติพฤติกรรมกระทำความผิดในโรงเรียนทั้งที่ถูกจับได้และจับไม่ได้

- ☐ หนีเรียน/โดดเรียน ☐ สูบบุหรี่/กัญชา/ ☐ ใช้สารเสพติด ☐ ดื่มแอลกอฮอล์/ สุรา ☐ ทะเลาะวิวาท
 กระห่อม
☐ ทำร้ายร่างกายผู้อื่น ☐ ลักทรัพย์ ☐ ชู้สาว/เพศสัมพันธ์ ☐ พกพาอาวุธ/อาวุธปืน/ ☐ ทุจริตในการสอบ
 สิ่งที่ใช้ทำร้ายร่างกาย
☐ อื่น ๆ (ระบุ).....

(4) ความผูกพันที่มีต่อสถานศึกษาที่คาดว่าจะช่วยให้เด็กและเยาวชนประสบความสำเร็จในการศึกษาได้

ความรู้สึกที่มีต่อเพื่อน/ครู/โรงเรียน	ระดับความรู้สึก				
	ไม่เคย	น้อยครั้ง	บางครั้ง	ค่อนข้างมาก	มากที่สุด
1. รู้สึกอยากหรือเคยทำกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน					
2. รู้สึกมีความสุขเมื่อต้องไปโรงเรียน					
3. รู้สึกรักและผูกพันกับผู้คนและสิ่งแวดล้อมที่โรงเรียน					
4. ได้รับการเอาใจใส่ ดูแลจากครูหรือผู้คนในโรงเรียน					
5. รู้สึกภาคภูมิใจในโรงเรียน					

(5) ความคาดหวังต่อการศึกษาคือ

☐ ไม่ต้องการเรียน เพราะ (ระบุ)..... ☐ ต้องการเรียน เพราะ (ระบุ).....

☐ ไม่แน่ใจ เพราะ (ระบุ).....

หากต้องการจะเรียนต่อ/อบรม ต้องการเรียนเกี่ยวกับอะไร

☐ สายสามัญ สาขา/วิชา (ระบุ)..... ☐ สายอาชีพ สาขา/วิชา (ระบุ).....

☐ ประกาศนียบัตร/อบรมระยะสั้น สาขา/วิชา (ระบุ).....

(6) สิ่งสนับสนุนสำหรับการศึกษา (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ ๆ ละ 1 คะแนน)

ข้อความ	
☐	1. ผู้ปกครองประสงค์หรือสนับสนุนให้ศึกษาต่อ
☐	2. มีผู้สนับสนุนค่าใช้จ่ายในการศึกษาเล่าเรียน
☐	3. มีโรงเรียนหรือสถานศึกษาที่สามารถติดต่อเข้าศึกษาได้
☐	4. รับทราบข้อมูลหรือช่องทางการเข้าศึกษาต่อตามความต้องการของตนเอง
☐	5. สามารถหางานทำได้ด้วยตนเอง เพื่อที่จะหาทุนการศึกษาจนสำเร็จการศึกษา
☐	6. ครอบครัว/ผู้ปกครองให้กำลังใจและให้คำปรึกษาด้านการเรียนให้แก่เยาวชน

(7) ทศคติหรือความเชื่อของเด็กและเยาวชนที่มีต่อการศึกษา (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ ๆ ละ 1 คะแนน)

ข้อความ	
☐	1. เยาวชนเชื่อว่าการศึกษาทำให้เชื่อมั่นในความสามารถและศักยภาพของตนเอง
☐	2. การศึกษาทำให้สังคมและคนรอบข้างยอมรับ

ข้อคำถาม	
☐	3. ทำให้สามารถไปใช้สมัครงานตามที่คาดหวังได้ หรือสามารถประกอบอาชีพตามที่หวัง
☐	4. ทำให้ไม่ต้องกระทำผิด
☐	5. ทำให้สามารถสร้างรายได้เลี้ยงตัวเองและครอบครัวได้
☐	6. รู้สึกตัวเองมีคุณค่าและมีความหมายต่อครอบครัว เพื่อน หรือสังคมมากขึ้น

(3.2) การประเมินด้านการประกอบอาชีพ

(1) อาชีพปัจจุบัน/อาชีพหลัก/อาชีพเสริม

- ☐ ไม่มี เพราะ (ระบุ).....
- ☐ มี ☐ อาชีพปัจจุบัน/อาชีพหลัก (อาชีพที่ใช้เป็นรายได้หลักในการดำรงชีวิต) (ระบุ).....
- ☐ อาชีพเสริม (อาชีพที่สร้างรายได้เสริมจากรายได้หลัก) (ระบุ).....

(2) ความคาดหวังต่ออาชีพ/การทำงาน

- ☐ ไม่ทำงาน เพราะ (ระบุ)..... ☐ ต้องทำงานเพราะ (ระบุ).....
- ☐ ไม่แน่ใจ เพราะ (ระบุ).....
- ระหว่าง ทำงาน กับ เรียนยาวจนจะเลือกอะไร
- ☐ ไม่ทำงาน เพราะ (ระบุ)..... ☐ เรียน เพราะ (ระบุ).....
- ☐ ไม่แน่ใจ เพราะ (ระบุ).....

(3) ความถนัดของเด็กและเยาวชน

- ลักษณะงานที่สนใจในอนาคต (ระบุ).....
- อาชีพที่ฝึกหรือเคยเรียน (ก่อนถูกจับกุม) (ระบุ).....

(4) ความพร้อมในการทำงาน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ ๆ ละ 1 คะแนน)

ข้อคำถาม	
☐	1. รับทราบวิธีการสมัครงานและสมัครงานได้ด้วยตัวเอง
☐	2. รับทราบข้อมูลของหน่วยงานที่ต้องการทำงาน (ชื่อ/สถานที่ตั้ง/วิธีการเดินทาง)
☐	3. มีวุฒิการศึกษาที่ตรงกับความต้องการของหน่วยงานที่ต้องการสมัคร
☐	4. รู้ว่าต้องเรียนอะไรถึงจะได้ทำงานตามที่คาดหวัง
☐	5. มีแผนการเรียนเพื่อที่จะได้ทำงานตามที่คาดหวัง

ข้อคำถาม	
☐	6. แจ้งครอบครัวให้ทราบถึงแผนการทำงาน/งานที่ยากทำแล้ว
☐	7. ครอบครัวสนับสนุนให้ทำงานตามที่คาดหวังหรือตามที่ต้องการ
☐	8. เด็กมีความต้องการที่จะทำงานภายหลังออกจากศูนย์ฝึกและอบรม
☐	9. รู้สึกว่าการทำงานเป็นเรื่องน่าเบื่อ
☐	10. อยากพักหรืออยู่เฉย ๆ สักระยะหนึ่งก่อน
☐	11. มีอย่างอื่นที่น่าสนใจหรืออยากทำมากกว่าการทำงาน เช่น ศึกษาต่อ
☐	12. ไม่มีทุนในการประกอบอาชีพ
☐	13. ทำงานไปแล้วอาจรู้สึกไม่ชอบหรือไม่ถนัด
☐	14. คิดว่าตนเองมีความรู้หรือทักษะไม่เพียงพอที่จะสามารถทำงานได้
☐	15. มีความกังวลว่าจะประสบปัญหาในการทำงานเช่น เข้ากับเพื่อนร่วมงานหรือหัวหน้างานไม่ได้
☐	16. นายจ้างไม่รับ เนื่องจากมีประวัติการกระทำผิดกฎหมาย
☐	17. ยังไม่พบงานที่ชอบหรือถนัด

(4) ด้านการคบเพื่อนที่ดี

การประเมินความสัมพันธ์ระหว่างเด็กและเยาวชนกับเพื่อน

ประเด็นการประเมิน		คะแนน
1. ความถี่ในการพบปะกับเพื่อนสนิทเพื่อทำกิจกรรม <u>เชิงบวก</u> ร่วมกันในช่วงหนึ่งสัปดาห์		
□0. ไม่มีการพบปะเพื่อนสนิทเลย	□1. พบกัน 2-3 ครั้ง	นับคะแนนตามตัวเลข หน้าข้อที่ตอบคะแนน
	□2. พบกันเกือบทุกวัน	
	□3. พบกันทุกวัน	
2. ความถี่ในการพบปะกับเพื่อนสนิทเพื่อทำกิจกรรม <u>เชิงลบ</u> ร่วมกันในช่วงหนึ่งสัปดาห์		
□0. พบกันทุกวัน	□1. พบกันเกือบทุกวัน	นับคะแนนตามตัวเลข หน้าข้อที่ตอบคะแนน
	□2. พบกัน 2-3 ครั้ง	
	□3. ไม่มีการพบปะเพื่อนสนิทเลย	
3. ระยะเวลาที่ใช้ร่วมกับเพื่อนสนิทเพื่อทำกิจกรรม <u>เชิงบวก</u>		
□0. ครั้งละไม่เกิน 1 ชั่วโมง	□1. ครั้งละ 3-4 ชั่วโมง	นับคะแนนตามตัวเลข หน้าข้อที่ตอบคะแนน
	□2. ครั้งละ 5-6 ชั่วโมง	
	□3. ครั้งละ 6-12 ชั่วโมง	
	□4. ครั้งละ มากกว่า 12 ชั่วโมง	
4. ระยะเวลาที่ใช้ร่วมกับเพื่อนสนิทเพื่อทำกิจกรรม <u>เชิงลบ</u>		

ประเด็นการประเมิน		คะแนน
□0. ครั้งละไม่เกิน 1 ชั่วโมง	□1. ครั้งละ 3-4 ชั่วโมง	นับคะแนนตามตัวเลข หน้าข้อที่ตอบคะแนน
	□2. ครั้งละ 5-6 ชั่วโมง	
	□3. ครั้งละ 6-12 ชั่วโมง	
	□4. ครั้งละ มากกว่า 12 ชั่วโมง	
5. ลักษณะพฤติกรรมของเพื่อนสนิทที่มักพบปะกัน		
□0. ไม่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการกระทำผิด	□1. อาจจะมีพฤติกรรมเสี่ยงบ้างแต่ไม่เคยเห็น	นับคะแนนตามตัวเลข หน้าข้อที่ตอบคะแนน
	□2. เคยเห็นเพื่อนมีพฤติกรรมเสี่ยง	
	□3. เพื่อนมีพฤติกรรมที่ผิดกฎหมาย	
6. ความถี่ในการพบปะกับ <u>แฟน</u> เพื่อทำกิจกรรม <u>เชิงบวก</u> ร่วมกันในช่วงหนึ่งสัปดาห์		
□0. ไม่มีการพบปะเพื่อนสนิทเลย	□1. พบกัน 2-3 ครั้ง	นับคะแนนตามตัวเลข หน้าข้อที่ตอบคะแนน
	□2. พบกันเกือบทุกวัน	
	□3. พบกันทุกวัน	
7. ความถี่ในการพบปะกับ <u>แฟน</u> เพื่อทำกิจกรรม <u>เชิงลบ</u> ร่วมกันในช่วงหนึ่งสัปดาห์		
□0. พบกันทุกวัน	□1. พบกันเกือบทุกวัน	นับคะแนนตามตัวเลข หน้าข้อที่ตอบคะแนน
	□2. พบกัน 2-3 ครั้ง	
	□3. ไม่มีการพบปะเพื่อนสนิทเลย	
8. ระยะเวลาที่ใช้ร่วมกับ <u>แฟน</u> เพื่อทำกิจกรรม <u>เชิงบวก</u>		
□0. ครั้งละไม่เกิน 1 ชั่วโมง	□1. ครั้งละ 3-4 ชั่วโมง	นับคะแนนตามตัวเลข หน้าข้อที่ตอบคะแนน
	□2. ครั้งละ 5-6 ชั่วโมง	
	□3. ครั้งละ 6-12 ชั่วโมง	
	□4. ครั้งละ มากกว่า 12 ชั่วโมง	
9. ระยะเวลาที่ใช้ร่วมกับ <u>แฟน</u> เพื่อทำกิจกรรม <u>เชิงลบ</u>		
□0. ครั้งละไม่เกิน 1 ชั่วโมง	□1. ครั้งละ 3-4 ชั่วโมง	นับคะแนนตามตัวเลข หน้าข้อที่ตอบคะแนน
	□2. ครั้งละ 5-6 ชั่วโมง	
	□3. ครั้งละ 6-12 ชั่วโมง	
	□4. ครั้งละ มากกว่า 12 ชั่วโมง	
10. ลักษณะพฤติกรรมของ <u>แฟน</u>		
□0. ไม่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการกระทำผิด	□1. อาจจะมีพฤติกรรมเสี่ยงบ้างแต่ไม่เคยเห็น	นับคะแนนตามตัวเลข หน้าข้อที่ตอบคะแนน
	□2. เคยเห็นเพื่อนมีพฤติกรรมเสี่ยง	
	□3. เพื่อนมีพฤติกรรมที่ผิดกฎหมาย	
11. การตัดสินใจของเด็กและเยาวชนหากพบว่าพฤติกรรมของกับเพื่อนสนิท หรือแฟน หรือคนใกล้ชิดเป็นสิ่งไม่ถูกต้อง		

ประเด็นการประเมิน		คะแนน
☐ 0. ยอมรับ สนับสนุน และทำตาม	☐ 1. ยอมรับ สนับสนุน แต่ไม่ทำตาม	นับคะแนนตามตัวเลข หน้าข้อที่ตอบคะแนน
	☐ 2. ยอมรับ แต่ ไม่สนับสนุนและไม่ทำตาม	
	☐ 3. ไม่ยอมรับ ไม่สนับสนุน ไม่ทำตาม แต่ไม่ห้ามปราม	
	☐ 4. ไม่ยอมรับ ไม่สนับสนุน ไม่ทำตาม และพยายามหาทางห้ามปราม	
12. เด็กและเยาวชนมีความคิดเห็นตรงกับเพื่อนสนิท หรือแฟน หรือคนใกล้ชิดเสมอ ทั้งการใช้ชีวิตหรือทำกิจกรรมต่าง ๆ และจะทำกิจกรรมนั้น ๆ ร่วมกัน		
☐ 0. ทุกครั้ง	☐ 1. เกือบทุกครั้ง	นับคะแนนตามตัวเลข หน้าข้อที่ตอบคะแนน
	☐ 2. เป็นบางครั้ง	
	☐ 3. นาน ๆ ครั้ง	
	☐ 4. ไม่เคยเลย	
13. แม้เด็กและเยาวชนจะมีความคิดไม่เห็นตรงกับเพื่อนสนิท หรือแฟน หรือคนใกล้ชิด เช่น การใช้ชีวิตหรือทำกิจกรรมต่าง ๆ แต่ก็ยินยอมที่จะทำตามเขาเสมอ		
☐ 0. ทุกครั้ง	☐ 1. เกือบทุกครั้ง	นับคะแนนตามตัวเลข หน้าข้อที่ตอบคะแนน
	☐ 2. เป็นบางครั้ง	
	☐ 3. นาน ๆ ครั้ง	
	☐ 4. ไม่เคยเลย	
14. เพื่อนสนิท หรือแฟน หรือคนใกล้ชิดจะมีความสำคัญหรือเป็นแรงจูงใจในการตัดสินใจที่จะทำกิจกรรม หรือไม่ทำกิจกรรมใด ๆ ของเด็กและเยาวชนเสมอ		
☐ 0. ใช่ที่สุด	☐ 1. ใช่	นับคะแนนตามตัวเลข หน้าข้อที่ตอบคะแนน
	☐ 2. ไม่แน่ใจ	
	☐ 3. ไม่ใช่	
	☐ 4. ไม่ใช่เลย	
15. เด็กและเยาวชนมีความกล้าหรือสามารถปฏิเสธเพื่อนสนิท หรือแฟน หรือคนใกล้ชิด ได้ โดยไม่กลัวความขัดแย้งหากถูกชวนให้ทำพฤติกรรมกระทำผิด หรือเป็นพฤติกรรมเชิงลบ		
☐ 0. ไม่กล้าปฏิเสธอย่างสิ้นเชิง	☐ 1. ไม่แน่ใจ ไม่สามารถตัดสินใจได้	นับคะแนนตามตัวเลข หน้าข้อที่ตอบคะแนน
	☐ 2. ไม่กล้าปฏิเสธแต่ไม่เห็นด้วยกับพฤติกรรม	
	☐ 3. กล้าปฏิเสธบ้างเพราะยังกลัวความขัดแย้ง	
	☐ 4. กล้าปฏิเสธโดยไม่กลัวความขัดแย้ง	
16. เด็กและเยาวชนเป็นผู้ริเริ่มหรือเป็นผู้นำในการทำกิจกรรมเชิงลบหรือการมีพฤติกรรมกระทำผิด		
☐ 0. ทุกครั้ง	☐ 1. เกือบทุกครั้ง	

ประเด็นการประเมิน		คะแนน
	☐ 2. เป็นบางครั้ง ☐ 3. นาน ๆ ครั้ง ☐ 4. ไม่เคยเลย	นับคะแนนตามตัวเลข หน้าข้อที่ตอบคะแนน
17. เด็กและเยาวชนจะเลือกคบเพื่อนหรือแฟนที่ตนเองพึงพอใจโดย <u>ไม่สนใจ</u> ถึงพฤติกรรมการกระทำผิดของเพื่อนหรือแฟน		
☐ 0. ใช้ที่สุด	☐ 1. ใช้ ☐ 2. ไม่แน่ใจ ☐ 3. ไม่ใช่ ☐ 4. ไม่ใช่เลย	นับคะแนนตามตัวเลข หน้าข้อที่ตอบคะแนน
18. ในการกระทำผิดแต่ละครั้ง เด็กและเยาวชนมักจะออกความเห็นแบบเดียวกับเพื่อนสนิท หรือแฟน หรือคนใกล้ชิดแม้จะเป็นความเห็นที่สนับสนุนให้มีการกระทำผิดก็ตาม		
☐ 0. ทุกครั้ง	☐ 1. เกือบทุกครั้ง ☐ 2. เป็นบางครั้ง ☐ 3. นาน ๆ ครั้ง ☐ 4. ไม่เคยเลย	นับคะแนนตามตัวเลข หน้าข้อที่ตอบคะแนน
19. เด็กและเยาวชนเป็นผู้ริเริ่มหรือเป็นผู้นำในการทำกิจกรรมเชิงบวก หรือการมีพฤติกรรมที่ได้รับการยอมรับจากครอบครัว เพื่อน โรงเรียน หรือชุมชน		
☐ 0. ไม่เคยเลย	☐ 1. นาน ๆ ครั้ง ☐ 2. เป็นบางครั้ง ☐ 3. เกือบทุกครั้ง ☐ 4. ทุกครั้ง	นับคะแนนตามตัวเลข หน้าข้อที่ตอบคะแนน
20. เด็กและเยาวชนเป็นผู้ตัดสินใจกระทำความผิดด้วยตนเอง		
☐ 0. ทุกครั้ง	☐ 1. เกือบทุกครั้ง ☐ 2. เป็นบางครั้ง ☐ 3. นาน ๆ ครั้ง ☐ 4. ไม่เคยเลย	นับคะแนนตามตัวเลข หน้าข้อที่ตอบคะแนน
21. เด็กและเยาวชนมีที่ปรึกษา ผู้รับฟัง หรือ ผู้สนับสนุนคอยช่วยเหลือให้มีพฤติกรรมเชิงบวกหรือมีพฤติกรรมที่เหมาะสม		
☐ 0. ไม่มีเลย	☐ 1. มี แต่ระบุแน่ชัดไม่ได้ว่าเป็นใคร และไม่สามารถติดต่อได้ ☐ 2. มี สามารถบอกได้ว่าเป็นใคร แต่ไม่สามารถติดต่อได้แล้ว (ระบุความสัมพันธ์/ชื่อ.....) ☐ 3. มี สามารถบอกได้ว่าเป็นใคร แต่ไม่สามารถติดต่อได้อย่างสม่ำเสมอ (ระบุความสัมพันธ์/ชื่อ.....)	นับคะแนนตามตัวเลข หน้าข้อที่ตอบคะแนน

ประเด็นการประเมิน		คะแนน
	☐ 4. มี สามารถบอกได้ว่าเป็นใคร และสามารถติดต่อได้อย่าง สม่าเสมอ (ระบุความสัมพันธ์/ชื่อ.....)	

(5) ด้านการใช้เวลาว่าง

การประเมินพฤติกรรมการใช้เวลาว่าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ ๆ ละ 1 คะแนน)

ข้อคำถาม	
☐	1. ในหนึ่งสัปดาห์ เยาวชนมีหรือถูกกำหนดให้มีภาระหน้าที่ต่อตนเอง เช่น เรียนหนังสือ ทำงานเพื่อหารายได้ ดูแลห้อง ของตัวเอง
☐	2. ในหนึ่งสัปดาห์ เยาวชนมีหรือถูกกำหนดให้มีภาระหน้าที่ต่อครอบครัว เช่น ดูแลคนในบ้าน ทำความสะอาดบ้าน ทำกับข้าว
☐	3. เยาวชนรู้สึกชอบกับภาระหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายต่อตัวเอง
☐	4. เยาวชนรู้สึกชอบกับภาระหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายต่อครอบครัว
☐	5. เมื่อเยาวชนมีเวลาว่าง เยาวชนจะมีกิจกรรมเชิงบวก หรือ กิจกรรมสร้างสรรค์ หรือ กิจกรรมพัฒนาสังคม หรือ กิจกรรมจิตอาสา (เช่น เล่นดนตรี กีฬา ปลูกต้นไม้) เสมอ (ถ้ามีโปรดระบุกิจกรรม.....)
☐	6. เยาวชนไม่เคยมีเวลาว่างทำกิจกรรมอื่น ๆ เลย (ถ้ามีโปรดระบุเหตุผล.....)
☐	7. เยาวชนมักจะเข้าร่วมหรือชอบกิจกรรมที่เสี่ยงต่อการจับกุม หรือผิดกฎหมาย เช่น การพนัน การแข่งรถ (คำถามเชิง ลบ) (ถ้ามีโปรดระบุกิจกรรม.....)
☐	8. เยาวชน <u>ไม่สามารถ</u> ทำกิจกรรมเชิงบวก หรือ กิจกรรมสร้างสรรค์ หรือ กิจกรรมพัฒนาสังคม หรือกิจกรรมจิตอาสา เช่น เล่นดนตรี กีฬา ปลูกต้นไม้ (ถ้ามีโปรดระบุลักษณะข้อจำกัด.....)
☐	9. หากเยาวชนมีเวลาว่าง เยาวชนจะชอบเล่นเกมออนไลน์
☐	10. เยาวชนรู้สึกเล่นเกมออนไลน์สนุกและน่าสนใจมากกว่าการเรียนในโรงเรียนหรือกิจกรรมชนิดอื่น ๆ
☐	11. เยาวชนมีร้านเกมที่ชอบไปเล่นประจำ (ถ้ามีโปรดระบุสถานที่.....)
☐	12. เยาวชนชอบเล่นเกมออนไลน์ที่บ้านมากกว่าร้านเกมส์
☐	13. ใน <u>หนึ่งวัน</u> เยาวชนใช้เวลาในการเล่นเกมส์ออนไลน์มากกว่าการทำกิจกรรมอื่น ๆ กับครอบครัว เพื่อนที่โรงเรียน (โปรดระบุระยะเวลาต่อวัน.....)
☐	14. ใน <u>หนึ่งสัปดาห์</u> เยาวชนใช้เวลาในการเล่นเกมส์ออนไลน์มากกว่าการทำกิจกรรมอื่น ๆ กับครอบครัว เพื่อนที่ โรงเรียน (โปรดระบุระยะเวลาต่อสัปดาห์.....)
☐	15. การเล่นเกมออนไลน์ทำให้เยาวชนมีปัญหาหรือทะเลาะกับผู้ปกครองบ่อย ๆ

ข้อคำถาม	
☐	16. เยาวชนมักจะวางแผนว่าในแต่ละวันต้องทำอะไรบ้าง
☐	17. กิจกรรมที่เยาวชนวางแผนเองว่าจะทำในแต่ละวัน เยาวชนมักจะทำมันสำเร็จเสมอ (ถ้ามีโปรตรับตัวอย่างกิจกรรมที่เคยทำ.....)
☐	18. กิจกรรมที่เยาวชนทำ มักจะได้รับคำชมจากผู้ปกครอง หรือ คุณครู หรือคนในชุมชน แม้ว่ามันจะสำเร็จหรือไม่ก็ตาม (ถ้ามีโปรตรับตัวอย่างกิจกรรมที่เคยทำ.....)
☐	19. กิจกรรมที่เยาวชนทำ มักจะได้รับคำชมจากเพื่อน แม้ว่ามันจะสำเร็จหรือไม่ก็ตาม (ถ้ามีโปรตรับตัวอย่างกิจกรรมที่เคยทำ.....)
☐	20. ผู้ปกครองมักจะสั่งให้เยาวชนทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่เยาวชนไม่ชอบ (ถ้ามีโปรตรับกิจกรรม.....)
☐	21. เยาวชนชอบกิจกรรมที่ผู้ปกครองสั่งให้เยาวชนทำ (ถ้ามีโปรตรับกิจกรรม.....)
☐	22. ถ้าเยาวชนทำกิจกรรมที่นอกเหนือคำสั่งของผู้ปกครอง หรือคุณครู เยาวชนมักจะถูกตำหนิ (ถ้ามีโปรตรับตัวอย่างกิจกรรมที่เคยทำแล้วถูกตำหนิ.....)
☐	23. เยาวชนไม่รู้ว่ในแต่ละวันเยาวชนจะต้องทำอะไรบ้าง
☐	24. เยาวชนชอบทำกิจกรรมที่ไม่ต้องเจอผู้คน หรือเพื่อน (ถ้ามีโปรตรับกิจกรรม.....)
☐	25. เยาวชนรู้สึกว่กิจกรรมที่ทำร่วมกับผู้ปกครองเป็นกิจกรรมที่สนุก (ถ้ามีโปรตรับกิจกรรม.....)

การวางแผนชีวิต (Good Life Plan)

ประเด็นการวางแผนชีวิต
1. มีการวางแผนการศึกษาในอนาคต เหตุผลในการกำหนดแผนดังกล่าว แผนระยะสั้น ระยะยาว ☐ 1. มีการวางแผนระยะสั้น (ระยะเวลา 3-6 เดือนหากสิ้นสุดกระบวนการหรือได้รับการปล่อยตัว) ระบุแผน (1) ความต้องการหรือความคาดหวังในการเรียน (2) ลักษณะของสิ่งที่ต้องการเรียน..... (3) สถานที่ศึกษา..... เหตุผลในการกำหนดแผน
☐ 2. มีการวางแผนระยะยาว (ระยะเวลา 12-24 เดือนหลังจากสิ้นสุดกระบวนการหรือได้รับการปล่อยตัว) ระบุแผน (1) ความต้องการหรือความคาดหวังในการเรียน (2) ลักษณะของสิ่งที่ต้องการเรียน..... (3) สถานที่ศึกษา..... เหตุผลในการกำหนดแผน

ประเด็นการวางแผนชีวิต
2. แผนอาชีพ/รายได้ในอนาคต เหตุผลในการกำหนดแผนดังกล่าว แผนระยะสั้น ระยะยาว
☐ 1. มีการวางแผนระยะสั้น (ระยะเวลา 3-6 เดือนหากสิ้นสุดกระบวนการหรือได้รับการปล่อยตัว) ระบุแผน (1) ความต้องการหรือความคาดหวังในการประกอบอาชีพ (2) ลักษณะของงานที่อยากทำ..... (3) สถานที่ทำงานที่คาดหวัง..... เหตุผลในการกำหนดแผน.....
☐ 2. มีการวางแผนระยะยาว (ระยะเวลา 12-24 เดือนหลังจากสิ้นสุดกระบวนการหรือได้รับการปล่อยตัว) ระบุแผน (1) ความต้องการหรือความคาดหวังในการประกอบอาชีพ (2) ลักษณะของงานที่อยากทำ..... (3) สถานที่ทำงานที่คาดหวัง..... เหตุผลในการกำหนดแผน.....
3. แผนครอบครัว/ที่อยู่อาศัยในอนาคต เหตุผลในการกำหนดแผนดังกล่าว แผนระยะสั้น ระยะยาว
☐ 1. มีการวางแผนระยะสั้น (ระยะเวลา 3-6 เดือนหากสิ้นสุดกระบวนการหรือได้รับการปล่อยตัว) ระบุแผน ครอบครัวหรือที่อยู่อาศัยที่คาดว่าจะต้องกลับไปอยู่..... เหตุผลในการกำหนดแผน.....
☐ 2. มีการวางแผนระยะยาว (ระยะเวลา 12-24 เดือนหลังจากสิ้นสุดกระบวนการหรือได้รับการปล่อยตัว) ระบุแผน ครอบครัวหรือที่อยู่อาศัยที่คาดว่าจะต้องกลับไปอยู่..... เหตุผลในการกำหนดแผน.....
4. แผนการเข้าร่วมสังคม/กลุ่มเพื่อน/สิ่งแวดล้อมในอนาคต
☐ 1. มีการวางแผนระยะสั้น (ระยะเวลา 3-6 เดือนหากสิ้นสุดกระบวนการหรือได้รับการปล่อยตัว) ระบุแผน ชุมชนที่คาดว่าจะต้องกลับไปอยู่..... กลุ่มเพื่อนที่จะกลับไปคบหา..... เหตุผลในการกำหนดแผน.....
☐ 2. มีการวางแผนระยะยาว (ระยะเวลา 12-24 เดือนหลังจากสิ้นสุดกระบวนการหรือได้รับการปล่อยตัว) ระบุแผน ชุมชนที่คาดว่าจะต้องกลับไปอยู่.....

ประเด็นการวางแผนชีวิต
กลุ่มเพื่อนที่จะกลับไปคบหา..... เหตุผลในการกำหนดแผน.....
5. ความเชื่อมั่นในการดำเนินการตามแผนข้างต้น
☐0. ไม่มั่นใจว่าจะประสบความสำเร็จ ระบุเหตุผลที่ทำให้คิดว่าจะไม่สำเร็จ..... สิ่งที่ต้องการได้รับเพื่อให้แผนสำเร็จ.....
☐1. ไม่ค่อยมั่นใจ ระบุเหตุผลที่ทำให้รู้สึกไม่ค่อยมั่นใจ..... สิ่งที่ต้องการได้รับเพื่อให้แผนสำเร็จ.....
☐2. สำเร็จแน่นอน ระบุเหตุผลที่ทำให้รู้สึกมั่นใจว่าต้องสำเร็จ..... สิ่งที่ต้องการได้รับเพื่อให้แผนสำเร็จ.....

6.3 เครื่องมือประเมินชุดที่ 2

(1) การประเมินการควบคุมตนเองทางอารมณ์และพฤติกรรมการกระทำผิด

ลักษณะพฤติกรรม	ระดับความเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง (1)	เห็นด้วย (2)	ไม่แน่ใจ/ เฉย ๆ (3)	ไม่เห็น ด้วย (4)	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง (5)
1. เยาวชนคิดว่าการแก้ปัญหาจะสำเร็จโดยง่ายถ้ามีการใช้ ความรุนแรง					
2. ถ้าใครมาดูหมิ่น หรือทำให้อับอาย จะตอบโต้ด้วยความ รุนแรงทันที (ทั้งการกระทำและการใช้คำพูด)					
3. ถ้าใครมากระตุ้นให้เยาวชนโมโห ก็จะตอบโต้ด้วยความ รุนแรงทันที (ทั้งการกระทำและการใช้คำพูด)					
4. ถ้าใครมาทำดี ต่อๆ จะโต้ตอบด้วยความรุนแรงทันที					
5. การใช้ความรุนแรงจากสื่อต่าง ๆ เช่น ภาพยนตร์ ละคร มักจะกระตุ้นให้เยาวชนอยากลองทำตาม					
6. เยาวชนมีความเชื่อว่าการใช้ความรุนแรงจะทำให้คนยอมรับ นับถือ					
7. เยาวชนหงุดหงิด อารมณ์เสื่อง่าย					
8. เวลาที่โมโห เยาวชนจะใช้กำลังมากกว่าคิดหาเหตุผล					
9. เยาวชนเป็นคนอารมณ์ร้อน ชื่นง่าย					
10. เมื่อเกิดความขัดแย้งกับคนอื่น เช่น มีความเห็นไม่ตรงกัน เยาวชนมักจะไม่มีสติ และใช้ความรุนแรงโต้ตอบ					
11. ถ้าเยาวชนสามารถใช้ความรุนแรงได้ หรือสามารถข่มคน อื่นให้หวาดกลัวได้ เยาวชนจะรู้สึกภูมิใจว่าตัวเองปลอดภัย					
12. มีความเชื่อว่าการแก้ไขปัญหาดังต่าง ๆ สามารถทำได้โดย การใช้อาวุธหรือการต่อสู้หรือการใช้กำลัง					
13*. เยาวชนสามารถควบคุมตนเองไม่ให้โต้ตอบ เมื่อคนอื่นทำ ให้เยาวชนรู้สึกโกรธ โมโห หรือหาเรื่องทะเลาะ					

ลักษณะพฤติกรรม	ระดับความเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง (1)	เห็นด้วย (2)	ไม่แน่ใจ/ เฉย ๆ (3)	ไม่เห็น ด้วย (4)	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง (5)
14*. ต้นแบบของเยาวชนคือคนที่สามารถควบคุมตนเองได้ในสถานการณ์ที่เกิดความขัดแย้ง โดยไม่ใช้กำลังหรืออาวุธ					
15. การพูดจาต่อท้อ ข่มขู่ หรือตะคอกใส่กันเป็นเรื่องธรรมดาของเยาวชน					
16. ขว้างการใช้ความรุนแรง การทำร้ายร่างกาย การใช้อาวุธปืน คือเรื่องปกติสำหรับเยาวชน					
17*. เยาวชนคิดว่าความอดทนต่อแรงยั่วต่าง ๆ หรือการชักจูงจากเพื่อนสนิทไปทำร้ายคนอื่น สามารถลดปัญหาความขัดแย้งได้					
18. ลักษณะของการลงโทษด้วยวิธีที่รุนแรง เช่น การทุบตี ตบหน้า เยาวชนคิดว่าเป็นวิธีการที่จำเป็นเพื่อแก้ไขปัญหาคความขัดแย้ง					
19*. เยาวชนสามารถควบคุมอารมณ์ของตนเองได้เสมอ แม้ว่า จะถูกทำให้อับอายหรือโกรธ					
20*. เยาวชนไม่ชอบที่จะเห็นบุคคลอื่นทะเลาะวิวาท ชกต่อย หรือใช้กำลังระหว่างกัน					
21. เยาวชนคิดว่าการต่อสู้อย่างรุนแรง การใช้อาวุธ เป็นสิ่งที่เพิลิตเพลินและน่าสนใจ					
22. เวลาที่เยาวชนถูกกดดัน มักจะระบายอารมณ์ด้วยการทำร้ายคนอื่นที่ไม่มีทางสู้ หรือสัตว์เลี้ยง หรือทำลายข้าวของ					
23. ครอบครัวไม่เคยว่าหรือห้ามปราม เมื่อเยาวชนทะเลาะเบาะแว้ง หรือมีเรื่องชกต่อย วิวาทกับคนอื่น ๆ					
24. ขณะที่อารมณ์ไม่ดี เยาวชนมักจะตะคอกใส่ใครก็ตามที่เข้ามารบกวน					

ลักษณะพฤติกรรม	ระดับความเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง (1)	เห็นด้วย (2)	ไม่แน่ใจ/ เฉย ๆ (3)	ไม่เห็น ด้วย (4)	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง (5)
25. ถ้าครอบครัวใช้ความรุนแรงกับเยาวชนได้ หรือในหนึ่ง/ ละครใช้ความรุนแรงได้ เยาวชนก็สามารถใช้ความรุนแรงกับ ใครก็ได้เช่นกัน					

(2) การประเมินการทำให้คุณค่าหรือมีความพึงพอใจ และเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อชีวิต

สิ่งที่เยาวชนในคุณค่าหรือมีความพึงพอใจ	ระดับความเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง (5)	เห็นด้วย (4)	ไม่แน่ใจ/ เฉย ๆ (3)	ไม่เห็น ด้วย (2)	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง (1)
ลักษณะทางกายภาพ					
1. การมีร่างกายที่สมบูรณ์ แข็งแรง					
2*. ลักษณะของหน้าตาที่สวยงามที่คนทั่วไปนิยม					
3. การมีหน้าตาที่ยิ้มแย้ม แจ่มใสอยู่เสมอ					
4*. ความมั่นใจในรูปร่างที่คนทั่วไปนิยม					
5*. การสักรหรือการมีรอยต่าง ๆ บนร่างกาย					
ความสามารถทั่วไปและผลของการทำงาน					
6. การทำกิจกรรมต่าง ๆ สำเร็จได้ด้วยตัวเองโดยไม่ต้องพึ่งพา ใคร ๆ					
7. มีความสามารถที่ให้คนอื่นพึ่งพาหรือการเป็นผู้นำของผู้อื่น โดยเฉพาะเพื่อน กลุ่มเพื่อน หรือแฟน					
8. การมีความสามารถที่หลากหลาย เป็นที่ยอมรับจากของ ผู้อื่นโดยเฉพาะเพื่อน กลุ่มเพื่อน หรือแฟน					
9. การมีความสามารถในการตัดสินใจที่จะแสดงพฤติกรรมที่ ถูกต้องเหมาะสมตามกฎเกณฑ์ต่าง ๆ (เช่น ข้อบังคับของ โรงเรียน หรือกฎหมาย)					

สิ่งที่เยาวชนในคุณค่าหรือมีความพึงพอใจ	ระดับความเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง (5)	เห็นด้วย (4)	ไม่แน่ใจ/ เฉย ๆ (3)	ไม่เห็น ด้วย (2)	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง (1)
10. การได้รับมอบหมายงานหรือเป็นผู้นำในการทำกิจกรรมต่าง ๆ จากผู้ใหญ่ หรือผู้อื่นอยู่เสมอ					
11. การประสบความสำเร็จในด้านการเรียนและการทำงาน (เช่น การเรียนจบปริญญา การประกอบอาชีพหรือมีงานที่มั่นคง)					
12*. ลักษณะหรือประเภทของงานที่สามารถสร้างรายได้จำนวนมากโดยไม่สนใจลักษณะของงาน					
การแสดงออกทางอารมณ์					
13*. การได้แสดงออกทางอารมณ์ (เช่น ดีใจ เสียใจ ไม่พอใจ) อย่างอิสระในที่สาธารณะหรือต่อหน้าคนอื่น ๆ ทั้งที่คุ้นเคยและไม่คุ้นเคยได้					
14. มีความสามารถในการควบคุมอารมณ์ (เช่น ดีใจ เสียใจ ไม่พอใจ) ในสถานการณ์ที่ไม่ได้คาดคิดมาก่อน					
15*. สามารถใช้อารมณ์ที่รุนแรง (เช่น การร้องไห้ การทุบตี การตะคอก การโวยวาย การดุด่า) จนสามารถเอาชนะ หรืออยู่เหนือผู้อื่น หรือได้ในสิ่งที่เยาวชนต้องการ					

บทที่ 7

ผลการศึกษาและอภิปรายผล

ในบทที่ 7 นี้จะนำเสนอผลการวิเคราะห์ทางสถิติของการใช้เครื่องมือที่ผ่านการทดสอบแล้วกับกลุ่มตัวอย่างจากศูนย์ฝึกเด็กและเยาวชน สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน และสถานแรกรับทั่วประเทศ โดยการใช้สูตรทาโรยามาเน¹ ในการคำนวณจำนวนกลุ่มตัวอย่างดังกล่าว (ข้อมูล ณ วันที่ 10 พฤษภาคม 2566) ได้จำนวนตัวอย่างไว้ทั้งสิ้น 363 คน แบ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างในศูนย์ฝึกฯ 260 คน และกลุ่มตัวอย่างในสถานพินิจและแรกรับ 103 คน (ดูตารางที่ 7.1 และ 7.2) โดยจำนวนดังกล่าวนี้เป็นจำนวนที่รวมค่าคาดเคลื่อนแล้วร้อยละ 10 อย่างไรก็ตามมีจำนวนแบบสอบถามที่ได้รับกลับมาจำนวน 299 ชุด คิดเป็นร้อยละ 82.37

การนำเสนอผลการศึกษาจะแบ่งออกเป็น 4 ส่วนด้วยกัน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานที่ได้จากเครื่องมือการประเมินชุดที่ 1 ซึ่งประกอบด้วยปัจจัยศึกษาทั้งสิ้น 6 ปัจจัยหลักตามแนวทาง GLM ได้แก่ (1) ด้านครอบครัว (การควบคุมดูแลเด็กและเยาวชน) (2) ด้านที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อมของชุมชน (3) ด้านการศึกษาและประกอบอาชีพ (4) ด้านการคบเพื่อนที่ดี และ (5) ด้านการใช้เวลาว่าง และข้อมูลการวางแผนชีวิต

ส่วนที่ 2 ข้อมูลพื้นฐานที่ได้จากเครื่องมือการประเมินชุดที่ 2 ซึ่งประกอบด้วยปัจจัยที่ทำการศึกษา 2 ปัจจัย ได้แก่ (1) การประเมินการควบคุมตนเองทางอารมณ์และพฤติกรรมการกระทำผิด และ (2) การประเมินการให้คุณค่าหรือมีความพึงพอใจ และเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อชีวิต

ส่วนที่ 3 เป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยในแบบสอบถามส่วนที่ 1 กับ ปัจจัยการควบคุมตนเองทางอารมณ์และพฤติกรรมการกระทำผิด ของเด็กและเยาวชน และการประเมินการให้คุณค่าหรือมีความพึงพอใจ และเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อชีวิต ซึ่งผลการวิเคราะห์ในส่วนที่ 3 จะสามารถนำไปใช้เป็นเกณฑ์การประเมินเด็กและเยาวชนเมื่อทำการประเมินตามแบบเครื่องมือประเมินชุดที่ 1 ซึ่งจะทำให้เกณฑ์ของคะแนนที่กำหนดขึ้นมีความสอดคล้องและความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของเด็กเยาวชนและสิ่งแวดล้อมที่อยู่อาศัยของเด็กและเยาวชนได้เป็นจริงมากที่สุด

¹ สูตร ทาโร ยามาเน (Taro Yamané) ได้จาก $n = N/(1 + Ne^2)$ โดยที่ n คือ ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง, N คือ จำนวนประชากรทั้งหมด, และ e คือ ค่าความคลาดเคลื่อน โดยการศึกษาครั้งนี้กำหนดค่า $e = 0.05$

ส่วนที่ 4 เป็นการอภิปรายผลการศึกษาเพื่อนำไปสู่การจัดทำคู่มือของเครื่องมือประเมินเด็กและเยาวชนของนักสังคมสงเคราะห์ ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน สถานแรกรับ และศูนย์ฝึกเด็กและเยาวชน

ตารางที่ 16 จำนวนประชากรในศูนย์ฝึกเด็กและเยาวชนทั่วประเทศและจำนวนตัวอย่างที่ได้จากการคำนวณตามสูตรทาร์ยามาเน่ โดยทำการคำนวณอัตราส่วนของเพศต่อจำนวนทั้งหมด

หน่วยงาน	รวม						
	ชาย	%	n	หญิง	%	n	รวม
ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 10 จังหวัดพังงา	35	2.79	7	0	0	0	35
ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน จังหวัดสมุทรปราการ	4	0.32	0	0	0	0	4
ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนกาญจนาภิเษก	29	2.31	5	0	0	0	29
ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนจังหวัดนครราชสีมา	0	0	0	0	0	0	0
ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา	15	1.19	2	0	0	0	15
ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านกรุณา	104	8.29	21	0	0	0	104
ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านมุกดา	40	3.19	7	0	0	0	40
ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านอุเบกขา	10	0.8	1	0	0	0	10
ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายสิรินธร	45	3.59	8	0	0	0	45
ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนบ้านบึง	34	2.71	6	0	0	0	34
ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนหญิงบ้านปรานี	0	0	0	19	19.79	4	19
ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 1 จังหวัดระยอง	35	2.79	7	9	9.38	2	44
ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 11 จังหวัดลพบุรี	44	3.51	9	2	2.08	0	46
ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 2 จังหวัดราชบุรี	70	5.58	14	5	5.21	0	75
ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 3 จังหวัดนครราชสีมา	95	7.58	19	7	7.29	1	102
ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 4 จังหวัดขอนแก่น	155	12.4	30	14	14.58	3	169
ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 5 จังหวัดอุบลราชธานี	148	11.8	29	5	5.21	0	153
ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 6 จังหวัดนครสวรรค์	82	6.54	16	9	9.38	2	91
ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 7 จังหวัดเชียงใหม่	132	10.5	26	15	15.63	3	147
ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 8 จังหวัดสุราษฎร์ธานี	96	7.66	19	11	11.46	3	107
ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 9 จังหวัดสงขลา	81	6.46	16	0	0.00	0	81
รวม	1254	100	242	96	100	18	1350
ร้อยละ	92.89			7.11			100.00

หน่วยงาน	รวม						
	ชาย	%	n	หญิง	%	n	รวม
จำนวนตัวอย่าง	242			18			260

ตารางที่ 17 จำนวนประชากรในสถานพินิจและแรกรับทั่วประเทศและจำนวนตัวอย่างที่ได้จากการคำนวณตามสูตรทาร์ยามาเน่ โดยทำการคำนวณอัตราส่วนของเพศต่อจำนวนทั้งหมด

หน่วยงาน	รวม						
	ชาย	%	n	หญิง	%	n	รวม
ชายบ้านเมตตา	61	12.55	13	0	0	0	61
หญิงบ้านปราณี	0	0.00	0	10	20	3	10
จังหวัดสมุทรปราการ	32	6.58	6	1	2	0	33
จังหวัดนนทบุรี	10	2.06	1	0	0	0	10
จังหวัดปทุมธานี	28	5.76	5	0	0	0	28
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา	14	2.88	3	2	4	0	16
จังหวัดอ่างทอง	0			0			0
จังหวัดลพบุรี	0			0			0
จังหวัดสิงห์บุรี	0			0			0
จังหวัดชัยนาท	0			0			0
จังหวัดสระบุรี	24	4.94	5	2	4	0	26
จังหวัดชลบุรี	32	6.58	6	7	14	1	39
จังหวัดระยอง	24	4.94	5	2	4	0	26
จังหวัดจันทบุรี	22	4.53	4	2	4	0	24
จังหวัดตราด	0			0			0
จังหวัดฉะเชิงเทรา	1	0.21	0	0	0	0	1
จังหวัดปราจีนบุรี	0			0			0
จังหวัดนครนายก	0			0			0
จังหวัดสระแก้ว	0			0			0
จังหวัดนครราชสีมา	90	18.52	17	9	18	3	99
จังหวัดบุรีรัมย์	43	8.85	8	7	14	1	50
จังหวัดสุรินทร์	22	4.53	4	0	0	0	22

หน่วยงาน	รวม						
	ชาย	%	n	หญิง	%	n	รวม
จังหวัดศรีสะเกษ	0			0			0
จังหวัดอุบลราชธานี	77	15.84	15	8	16	2	85
จังหวัดยโสธร	0			0			0
จังหวัดชัยภูมิ	5	1.03	1	0	0	0	5
จังหวัดอำนาจเจริญ	1	0.21	0	0	0	0	1
รวม	486	100.01	93	50	100	10	536
ร้อยละ	90.7			9.33			100
จำนวนตัวอย่าง	93			10			103

7.1 ข้อมูลพื้นฐานที่ได้จากเครื่องมือการประเมินชุดที่ 1

(1) ด้านครอบครัว (การควบคุมดูแลเด็กและเยาวชน)

ประเด็นศึกษา		จำนวน	ร้อยละ
ระดับรายได้ของ ครอบครัว	ไม่มีรายได้ทั้งจากตนเองหรือได้รับจากผู้อื่น	1	.3%
	ไม่มีรายได้ของตนเอง (มีหนี้สิน ไม่มีเงินออม) 1 คะแนน	11	3.7%
	มีรายได้น้อยกว่ารายจ่าย(มีหนี้สิน ไม่มีเงินออม) 2คะแนน	80	26.9%
	มีรายได้เท่ากับรายจ่าย (ไม่มีเงินออมและไม่มีปัญหาหนี้สิน) 3 คะแนน	99	33.3%
	มีรายได้สูงกว่ารายจ่าย แต่ไม่มีเงินออม (ไม่มีเงินออม และไม่มีปัญหาหนี้สิน) 4 คะแนน	50	16.8%
	มีรายได้สูงกว่ารายจ่าย (มีเงินออม ไม่มีปัญหาหนี้สิน) 5 คะแนน	56	18.9%
สภาพแวดล้อมภายใน บ้าน	ไม่มีที่อยู่แน่นอน เร่ร่อน ไร้บ้าน	1	.1%
	มีที่อยู่แน่นอน แต่สภาพแวดล้อมไม่เหมาะสม	85	12.7%
	มีที่อยู่มีความเป็นสัดส่วน	153	22.8%
	มีที่อยู่ถูกสุขลักษณะ สะอาด อากาศถ่ายเท	173	25.8%
	มีที่อยู่มีความปลอดภัยทางกายภาพ	153	22.8%
	มีที่อยู่มีพื้นที่ว่างในการทำกิจกรรม	105	15.7%
ความรักใคร่ผูกพันใน ครอบครัว	ไม่ได้รับความรัก/ไม่รู้สึกรับได้รับความรัก	9	1.4%
	ดูแลเอาใจใส่ เอื้ออาทร	214	33.8%
	ส่งเสริม สนับสนุนทางจิตใจ กล่าวชื่นชม	173	27.3%

ประเด็นศึกษา		จำนวน	ร้อยละ
	มีการสัมผัสทางกาย	117	18.5%
	ทำกิจกรรมร่วมกันสม่ำเสมอ	120	19.0%
ความสามารถในการ แก้ไขปัญหาของ สมาชิกในครอบครัว	ไม่มีความสามารถในการแก้ไขปัญหา	18	2.6%
	เผชิญปัญหาร่วมกัน	134	19.3%
	รับรู้ปัญหาและหารื้อร่วมกัน	155	22.4%
	รับผิดชอบปัญหาร่วมกัน	118	17.0%
	ช่วยกันแก้ไขปัญหา	197	28.4%
	ยอมรับความเจ็บป่วย	71	10.2%
ความสามารถของ สมาชิกในครอบครัว ต่อการจัดการ พฤติกรรมที่ไม่ เหมาะสมของเด็ก	ไม่มีความสามารถจัดการพฤติกรรม	40	7.4%
	ทักษะการควบคุมพฤติกรรม	134	24.6%
	การให้แรงเสริมที่เหมาะสม	105	19.3%
	มีการฝึกระเบียบวินัย	81	14.9%
	สมาชิกในครอบครัวรู้วิธีการดูแลเมื่อผู้ป่วยมีปัญหา พฤติกรรม	80	14.7%
	สมาชิกในครอบครัวยอมรับกฎ กติกาของครอบครัว	104	19.1%
การยอมรับและให้ อภัยของสมาชิกใน ครอบครัวเมื่อเด็กและ เยาวชนทำผิด	ไม่มีการยอมรับหรือให้กำลังใจ	8	1.2%
	ยอมรับความแตกต่างส่วนบุคคล	102	15.8%
	ให้อภัยและให้โอกาสแก้ไข	259	40.2%
	ยอมรับโดยไม่มีเงื่อนไข	84	13.0%
	ให้กำลังใจ	191	29.7%
การสื่อสารระหว่างกัน ของสมาชิกใน ครอบครัว	ไม่มีการสื่อสารใด ๆ	11	1.5%
	มีการรับรู้ความรู้สึก	147	20.1%
	มีการพูดคุย/แสดงความรู้สึกและความต้องการได้อย่างเปิดเผย	197	26.9%
	มีอิสระในการแสดงความคิดเห็น	160	21.9%
	มีสัมผัส โอบกอดระหว่างสมาชิก	105	14.3%
	มีการสื่อสารเพื่อลดการขัดแย้ง	112	15.3%
การตระหนักและ สามารถทำหน้าที่ตาม บทบาทของตนอย่าง เหมาะสมของสมาชิก ในครอบครัว	ไม่มีการทำหน้าที่ตามบทบาท	8	1.0%
	ตระหนักรู้ มีความชัดเจนในบทบาทของตน	148	19.0%
	มีการแบ่งเบาภาระซึ่งกันและกัน	192	24.6%
	การมีส่วนร่วมในกิจกรรมของครอบครัว	143	18.3%
	มีการมอบหมายหน้าที่ในครอบครัว	137	17.5%

ประเด็นศึกษา		จำนวน	ร้อยละ
	รับผิดชอบตามบทบาท หน้าที่	153	19.6%
ความรู้ ความเข้าใจ ของสมาชิกใน ครอบครัวต่อการดูแล พฤติกรรม	ไม่มีความรู้ความเข้าใจในการดูแล	22	3.3%
	มีความรู้ ความเข้าใจต่อพฤติกรรม การแสดงออกของเด็กและเยาวชน หรือปัญหาของเด็ก	157	23.4%
	มีความรู้ ความเข้าใจในการดูแลเด็กและเยาวชนเมื่อเด็กและเยาวชนมี พฤติกรรมไม่เหมาะสม	147	21.9%
	มีความสามารถในการดูแลเด็กและเยาวชนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม	96	14.3%
	มีความสามารถในการสังเกตการเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมของเด็กและ เยาวชน	133	19.8%
	มีความเข้าใจในสภาพจิตใจของเด็กและเยาวชน	117	17.4%
การมีเครือข่ายทาง สังคมของสมาชิกใน ครอบครัว เพื่อขอรับ การช่วยเหลือ	ไม่มีเครือข่าย	20	3.9%
	ญาติ (ที่ไม่ได้อยู่ในครอบครัว)	210	41.3%
	เพื่อนบ้าน	147	28.9%
	ผู้นำชุมชน/อาสาสมัครในชุมชน	95	18.7%
	หน่วยงานภาครัฐ/เอกชน	36	7.1%

(2) ด้านที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อมของชุมชน

(2.1) การประเมินด้านที่อยู่อาศัย

ประเด็นศึกษา		จำนวน	ร้อยละ
มีที่อยู่ถาวรเป็นหลัก แหล่ง	ไม่มี	0	.0%
	มี	282	98.6%
	ไม่ทราบ	4	1.4%
ความมั่นคงของที่อยู่ อาศัย	บ้านของตนเองหรือเป็นเจ้าของบ้าน (พ่อแม่)	199	71.6%
	บ้านของผู้อื่น (ญาติ/เพื่อน)	40	14.4%
	บ้านพักสวัสดิการ	1	.4%
	บ้านเช่า	23	8.3%
	อื่น ๆ	14	5.0%
	ไม่มีที่อยู่เป็นหลักแหล่ง	1	.4%
ลักษณะที่อยู่อาศัย	อยู่ในโครงการบ้านจัดสรร/บ้านเดี่ยว	30	11.2%
	อาคารชุด	4	1.5%
	อยู่ในโครงการบ้านเอื้ออาทร/แฟลต	2	.7%

ประเด็นศึกษา		จำนวน	ร้อยละ
	อยู่ในแหล่งชุมชน	221	82.2%
	อื่น ๆ	12	4.5%
	ไม่ทราบข้อมูล	0	.0%
สภาพของบ้าน/ที่อยู่อาศัย	สภาพดี	259	89.6%
	ทรุดโทรม ต้องซ่อมแซม	24	8.3%
	อื่น ๆ	6	2.1%

(2.2) การประเมินด้านสภาพแวดล้อมและความสัมพันธ์กับชุมชน

(2.2.1) สภาพแวดล้อมของเด็กและเยาวชน

(1) ลักษณะสภาพแวดล้อม

ประเด็นศึกษา		จำนวน	ร้อยละ
ลักษณะของทรัพยากรชุมชน	ไม่มีทรัพยากรที่สามารถสนับสนุนการดำรงชีวิตที่ดีของเด็กและเยาวชน/ ไม่มีข้อมูล	4	.3%
	มีโรงเรียน/สถาบันการศึกษา	261	21.0%
	มีศูนย์บริการสาธารณสุข/โรงพยาบาล/คลินิกให้คำปรึกษาประเภทต่าง ๆ	202	16.3%
	มีศาสนสถานเช่น วัด มัสยิด โบสถ์ เทวสถาน	249	20.1%
	มีสถานที่พักผ่อนสาธารณะ เช่น สวนสาธารณะ ลานเอนกประสงค์ ชุมชน	169	13.6%
	มีแหล่งเงินทุนหมู่บ้านที่ถูกต้องตามกฎหมาย เช่น กองทุนหมู่บ้าน สหกรณ์ชุมชน	135	10.9%
	มีแหล่งให้คำปรึกษาครอบครัว	48	3.9%
	มีหน่วยงานด้านการป้องกันอาชญากรรม/ความเสี่ยง เช่น สถานีตำรวจ	166	13.4%
	อื่น ๆ	7	.6%
ลักษณะสภาพแวดล้อมของชุมชนที่สร้างความเสี่ยง/อาชญากรรม	ไม่มีแหล่งสร้างความเสี่ยง/อาชญากรรม	33	4.0%
	มีแหล่งจำหน่ายยาเสพติด	208	25.4%
	มีบ่อนการพนัน/ห่วยใต้ดิน	110	13.4%
	มีร้านเกม ตู้เกม หรือ โต๊ะสนุก	127	15.5%
	มีผับ บาร์ ร้านเหล้า	75	9.1%
	มีสถานเริงรมย์ อาบอบนวด โรงเริงม่านรูด	32	3.9%

ประเด็นศึกษา		จำนวน	ร้อยละ
	มีบ้านร้าง ตึกร้าง หรือพื้นที่เสื่อมโทรม	59	7.2%
	มีชุมชนแออัด	34	4.1%
	มีการเกิดอาชญากรรมบ่อย	34	4.1%
	มีการทะเลาะวิวาท หรือส่งเสียงดัง	100	12.2%
	อื่น ๆ	8	1.0%
ระบบการดูแลของชุมชน	ไม่มีระบบการดูแลของชุมชนอย่างชัดเจน/ ไม่ทราบข้อมูล	27	4.3%
	คนในชุมชนไม่ยอมรับหรือต่อต้านพฤติกรรมที่ผิดกฎหมาย	126	20.0%
	มีธรรมนูญชุมชน หรือ ข้อกำหนดชุมชน	63	10.0%
	คนในชุมชนหรือชุมชนมีการรณรงค์ต่อต้านหรือป้องกันการกระทำผิดกฎหมาย	142	22.5%
	ชุมชนมีระบบการสอดส่องดูแลไม่ให้เกิดการกระทำผิดกฎหมายทั้งรูปแบบทางการและไม่เป็นทางการ	152	24.1%
	มีหน่วยงานภาครัฐเข้าส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมชุมชน	110	17.5%
	อื่น ๆ	10	1.6%
ความสัมพันธ์ของชุมชน	ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างคนในชุมชน/ไม่ทราบข้อมูล	10	1.1%
	คนในชุมชนรู้จักกัน มีการทักทายปราศรัยกัน	265	29.8%
	คนในชุมชนมีกิจกรรมเชิงบวกร่วมกัน เช่น การร่วมจัดกิจกรรมวันสำคัญของชุมชน การออกกำลังกาย	178	20.0%
	คนในชุมชนให้การสนับสนุนการจัดกิจกรรมจิตอาสาประเภทต่าง ๆ ทั้งในและนอกชุมชน	160	18.0%
	มีการจัดตั้งคณะกรรมการชุมชน	143	16.1%
	มีการแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร ทั้งที่เป็นเรื่องภายในชุมชนและภายนอกชุมชน	131	14.7%
	อื่น ๆ	2	.2%

(2.2.2) ความสัมพันธ์ระหว่างเด็กและเยาวชนกับชุมชน

(2) ทักษะชีวิตที่มีต่อชุมชน

ประเด็นศึกษา		จำนวน	ร้อยละ
เด็กและเยาวชนรู้สึกว่าการเป็นพื้นที่ปลอดภัยต่อการดำรงชีวิต	ไม่ใช่เลย	3	1.0%
	ไม่ใช่	13	4.3%
	ไม่แน่ใจ	41	13.7%

ประเด็นศึกษา		จำนวน	ร้อยละ
	ใช่	180	60.2%
	ใช่ที่สุด	62	20.7%
คนในชุมชนมักจะช่วยเหลือเด็กและเยาวชน หรือครอบครัวในด้านต่าง ๆ อยู่เสมอ	ไม่ใช่เลย	9	3.0%
	ไม่ใช่	15	5.1%
	ไม่แน่ใจ	81	27.3%
	ใช่	165	55.6%
	ใช่ที่สุด	27	9.1%
เด็กและเยาวชนรู้สึกว่าคุณในชุมชนมีความรักความเอ็นดู และความเอื้ออาทรแก่เด็กและเยาวชน	ไม่ใช่เลย	8	2.7%
	ไม่ใช่	16	5.4%
	ไม่แน่ใจ	85	28.4%
	ใช่	153	51.2%
	ใช่ที่สุด	37	12.4%
เด็กและเยาวชนมีโอกาสหรือสามารถแสดงความเห็นหรือพูดคุยกับผู้ใหญ่หรือคนในชุมชนได้	ไม่ใช่เลย	7	2.3%
	ไม่ใช่	22	7.4%
	ไม่แน่ใจ	70	23.4%
	ใช่	155	51.8%
	ใช่ที่สุด	45	15.1%
เด็กและเยาวชนอยากจะเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชนโดยที่ไม่ต้องมีใครบังคับ	ไม่ใช่เลย	10	3.4%
	ไม่ใช่	19	6.4%
	ไม่แน่ใจ	56	19.0%
	ใช่	162	54.9%
	ใช่ที่สุด	48	16.3%
เด็กและเยาวชนไม่เคยถูกดูถูก ล้อเลียน ดุด่า หรือทำให้อับอายจากคนในชุมชน	ไม่ใช่เลย	33	11.1%
	ไม่ใช่	34	11.5%
	ไม่แน่ใจ	64	21.6%
	ใช่	126	42.6%
	ใช่ที่สุด	39	13.2%
เด็กและเยาวชนรู้สึกว่าคุณเองไม่แตกต่าง หรือ	ไม่ใช่เลย	8	2.7%
	ไม่ใช่	20	6.7%
	ไม่แน่ใจ	52	17.4%

ประเด็นศึกษา		จำนวน	ร้อยละ
แปลกแยกจากคนในชุมชน	ใช่	176	59.1%
	ใช่ที่สุด	42	14.1%
เด็กและเยาวชนอยากหรือพร้อมที่จะกลับไปอยู่ในชุมชนของตนเองหลังจากพ้นโทษ	ไม่ใช่เลย	4	1.3%
	ไม่ใช่	5	1.7%
	ไม่แน่ใจ	20	6.7%
	ใช่	84	28.1%
	ใช่ที่สุด	186	62.2%

(3) ความคาดหวังที่มีต่อชุมชน (ชุมชนก่อนถูกจับกุมหรือก่อนฝึกอบรม)

ประเด็นศึกษา		จำนวน	ร้อยละ
เด็กและเยาวชนอยากให้คนในชุมชนเห็นว่าเด็กและเยาวชนเป็นคนดีหรือเป็นเด็กดี	ไม่ใช่เลย	3	1.0%
	ไม่ใช่	6	2.0%
	ไม่แน่ใจ	30	10.1%
	ใช่	157	52.9%
	ใช่ที่สุด	101	34.0%
เด็กและเยาวชนอยากจะทำกิจกรรมร่วมกับคนอื่น ๆ ในชุมชน	ไม่ใช่เลย	1	.3%
	ไม่ใช่	15	5.0%
	ไม่แน่ใจ	58	19.5%
	ใช่	191	64.1%
	ใช่ที่สุด	33	11.1%
เด็กและเยาวชนอยากกลับไปทำงานหรือใช้ชีวิตในชุมชน	ไม่ใช่เลย	1	.3%
	ไม่ใช่	5	1.7%
	ไม่แน่ใจ	29	9.7%
	ใช่	158	52.8%
	ใช่ที่สุด	106	35.5%
เด็กและเยาวชนอยากให้คนในชุมชนรู้ว่าเขาเป็นสมาชิกคนหนึ่งของคนในชุมชน	ไม่ใช่เลย	1	.3%
	ไม่ใช่	6	2.0%
	ไม่แน่ใจ	24	8.0%
	ใช่	204	68.2%
	ใช่ที่สุด	64	21.4%

ประเด็นศึกษา		จำนวน	ร้อยละ
เด็กและเยาวชนอยากจะ ทำประโยชน์ให้กับ ชุมชน เช่น ตัดกิ่งไม้ริม ถนน	ไม่ใช่เลย	5	1.7%
	ไม่ใช่	7	2.3%
	ไม่แน่ใจ	56	18.7%
	ใช่	167	55.9%
	ใช่ที่สุด	64	21.4%

(4) ความแปลกแยกหรือรู้สึกแตกต่างของเด็กและเยาวชนกับชุมชน

ประเด็นศึกษา		จำนวน	ร้อยละ
เด็กและเยาวชนรู้สึกว่ตนเองไม่เหมือนเด็กและเยาวชนคนอื่น ๆ ในชุมชน	ไม่ใช่เลย	45	15.2%
	ไม่ใช่	118	39.7%
	ไม่แน่ใจ	79	26.6%
	ใช่	48	16.2%
	ใช่ที่สุด	7	2.4%
เด็กและเยาวชนรู้สึกว่คนในชุมชนไม่ชอบ หรือเกลียด หรือกลัวเด็กและเยาวชน	ไม่ใช่เลย	66	22.2%
	ไม่ใช่	110	37.0%
	ไม่แน่ใจ	89	30.0%
	ใช่	30	10.1%
	ใช่ที่สุด	2	.7%
เด็กและเยาวชนรู้สึกว่ครอบครัวของตนเองไม่เหมือนครอบครัวอื่น ๆ ในชุมชน	ไม่ใช่เลย	79	26.4%
	ไม่ใช่	118	39.5%
	ไม่แน่ใจ	54	18.1%
	ใช่	40	13.4%
	ใช่ที่สุด	8	2.7%
เด็กและเยาวชนรู้สึกว่คนในชุมชนไม่ต้องการให้เด็กและเยาวชนเล่นกับลูกหลานของคนในชุมชน	ไม่ใช่เลย	82	27.4%
	ไม่ใช่	124	41.5%
	ไม่แน่ใจ	55	18.4%
	ใช่	31	10.4%
	ใช่ที่สุด	7	2.3%

(5) การทำกิจกรรมในชุมชน

ประเด็นศึกษา		จำนวน	ร้อยละ
เด็กและเยาวชนรู้สึกว่ คนในชุมชนไม่ต้องการ ให้เด็กและเยาวชนอยู่ใน ชุมชน	ไม่ใช่เลย	145	48.5%
	ไม่ใช่	118	39.5%
	ไม่แน่ใจ	29	9.7%
	ใช่	6	2.0%
	ใช่ที่สุด	1	.3%
เด็กและเยาวชนเคยร่วม กิจกรรมรณรงค์หรืองาน ประเพณีต่าง ๆ กับคน ในชุมชน/ชุมชน	ไม่ใช่เลย	11	3.7%
	ไม่ใช่	17	5.7%
	ไม่แน่ใจ	14	4.7%
	ใช่	170	57.2%
	ใช่ที่สุด	85	28.6%
เด็กและเยาวชนเคยทำ กิจกรรมจิตอาสาร่วมกับ คนอื่น ๆ ในชุมชน	ไม่ใช่เลย	22	7.4%
	ไม่ใช่	43	14.5%
	ไม่แน่ใจ	28	9.4%
	ใช่	146	49.2%
	ใช่ที่สุด	58	19.5%
เด็กและเยาวชนรู้สึก สนุกที่ได้เข้าร่วม กิจกรรมต่าง ๆ กับคนใน ชุมชน	ไม่ใช่เลย	11	3.7%
	ไม่ใช่	17	5.7%
	ไม่แน่ใจ	36	12.2%
	ใช่	160	54.1%
	ใช่ที่สุด	72	24.3%
เด็กและเยาวชนเคย ได้รับมอบหมายให้เข้า ร่วม หรือเป็นตัวแทน ชุมชนเข้าร่วมกิจกรรม	ไม่ใช่เลย	56	18.8%
	ไม่ใช่	93	31.2%
	ไม่แน่ใจ	60	20.1%
	ใช่	68	22.8%
	ใช่ที่สุด	21	7.0%
เด็กและเยาวชนรู้สึกว่ การเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ทำให้คนอื่น ๆ ใน ชุมชนรักหรือเอ็นดู	ไม่ใช่เลย	9	3.0%
	ไม่ใช่	12	4.0%
	ไม่แน่ใจ	108	36.1%

ประเด็นศึกษา		จำนวน	ร้อยละ
	ใช่	128	42.8%
	ใช่ที่สุด	42	14.0%
เด็กและเยาวชนรู้สึกว่าการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ของชุมชน คือการแสดงความสามารถของตนเอง	ไม่ใช่เลย	10	3.4%
	ไม่ใช่	23	7.7%
	ไม่แน่ใจ	69	23.2%
	ใช่	152	51.0%
	ใช่ที่สุด	44	14.8%
เด็กและเยาวชนรู้สึกว่าการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ของชุมชน ทำให้ตนเองไม่อยากกระทำความผิด	ไม่ใช่เลย	11	3.7%
	ไม่ใช่	27	9.1%
	ไม่แน่ใจ	90	30.2%
	ใช่	117	39.3%
	ใช่ที่สุด	53	17.8%
กิจกรรมที่เด็กและเยาวชนอยากจะทำให้สังคม/ชุมชน หากสิ้นสุดกระบวนการ	ไม่มี/ยังไม่ได้คิด/ไม่รู้ว่าทำอะไร	37	5.2%
	กิจกรรมจิตอาสาประเภทต่าง ๆ	181	25.6%
	กิจกรรมทางศาสนา เช่น บวชเณร ช่วยวัด/ศาสนาของตนจัดกิจกรรมต่าง ๆ	159	22.5%
	กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมประเพณี	139	19.7%
	กิจกรรมที่อาศัยความรู้ของตนเองเพื่อช่วยคนอื่น ๆ เช่น ซ่อมรถ ซ่อมเครื่องยนต์	181	25.6%
	อื่น ๆ	10	1.4%

(3) ด้านการศึกษาและประกอบอาชีพ

(3.1) การประเมินด้านการศึกษา

(1) ระดับการศึกษา

ประเด็นศึกษา		จำนวน	ร้อยละ
ระดับการศึกษาในปัจจุบัน (ก่อนถูกจับกุมหรือก่อน เข้ารับการฝึกอบรม)	ไม่เคยเข้ารับการศึกษ	4	1.4%
	ประถมศึกษา	86	29.1%
	มัธยมศึกษา	183	61.8%
	อื่น ๆ	23	7.8%
ผลการเรียนและประวัติ การเรียนซ้ำชั้น	เคยซ้ำชั้น	39	14.9%
	ไม่เคยซ้ำชั้น	211	80.5%
	ไม่แน่ใจ	12	4.6%

(2) ผลการเรียน

ประเด็นศึกษา		จำนวน	ร้อยละ
ผลการเรียน	ไม่ดี	9	3.2%
	พอใช้	87	30.9%
	ปานกลาง	131	46.5%
	ดี	47	16.7%
	ดีมาก	8	2.8%

(3) ประวัติพฤติกรรมกระทำความผิดในโรงเรียนทั้งที่ถูกครูจับได้และจับไม่ได้

ประเด็นศึกษา		จำนวน	ร้อยละ
ประวัติพฤติกรรมกระทำความผิดในโรงเรียนทั้งที่ถูกครูจับได้และจับไม่ได้	หนีเรียน/โดดเรียน	206	22.6%
	สูบบุหรี่/กัญชา/กระท่อม	149	16.4%
	ใช้สารเสพติด	85	9.3%
	ดื่มแอลกอฮอล์/ สุรา	60	6.6%
	ทะเลาะวิวาท	153	16.8%
	ทำร้ายร่างกายผู้อื่น	77	8.5%
	ลักทรัพย์	10	1.1%
	ขู่สาว/เพศสัมพันธ์	51	5.6%
	พกพาอาวุธ/อาวุธปืน/สิ่งที่ใช้ทำร้ายร่างกาย	57	6.3%

ประเด็นศึกษา		จำนวน	ร้อยละ
	ทุจริตในการสอบ	54	5.9%
	อื่น ๆ	8	.9%

(4) ความผูกพันที่มีต่อสถานศึกษาที่คาดว่าจะช่วยให้เด็กและเยาวชนประสบความสำเร็จในการศึกษาได้

ประเด็นศึกษา		จำนวน	ร้อยละ
รู้สึกอยากหรือเคยทำกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน	ไม่เลย	9	3.0%
	น้อยครั้ง	28	9.4%
	บางครั้ง	110	36.9%
	ค่อนข้างมาก	108	36.2%
	มากที่สุด	43	14.4%
รู้สึกมีความสุขเมื่อต้องไปโรงเรียน	ไม่เลย	11	3.7%
	น้อยครั้ง	37	12.4%
	บางครั้ง	126	42.3%
	ค่อนข้างมาก	88	29.5%
	มากที่สุด	36	12.1%
รู้สึกรักและผูกพันกับผู้คนและสิ่งแวดล้อมที่โรงเรียน	ไม่เลย	10	3.4%
	น้อยครั้ง	36	12.1%
	บางครั้ง	86	28.9%
	ค่อนข้างมาก	116	38.9%
	มากที่สุด	50	16.8%
ได้รับการเอาใจใส่ ดูแลจากครูหรือผู้คนในโรงเรียน	ไม่เลย	7	2.3%
	น้อยครั้ง	32	10.7%
	บางครั้ง	91	30.5%
	ค่อนข้างมาก	114	38.3%
	มากที่สุด	54	18.1%
รู้สึกภาคภูมิใจในโรงเรียน	ไม่เลย	11	3.7%
	น้อยครั้ง	34	11.4%
	บางครั้ง	83	27.9%
	ค่อนข้างมาก	111	37.2%
	มากที่สุด	59	19.8%

(5) ความคาดหวังต่อการศึกษาต่อ

ประเด็นศึกษา		จำนวน	ร้อยละ
ความคาดหวังต่อ การศึกษาต่อ	ไม่ต้องการเรียน	27	9.6%
	ต้องการเรียน	230	81.9%
	ไม่แน่ใจ	24	8.5%
หากต้องการจะเรียนต่อ/ อบรม ต้องการเรียน เกี่ยวกับอะไร	สายสามัญ	50	20.1%
	สายอาชีพ	194	77.9%
	ประกาศนียบัตร/อบรมระยะสั้น	5	2.0%

(6) สิ่งสนับสนุนสำหรับการศึกษา

ประเด็นศึกษา		จำนวน	ร้อยละ
สิ่งสนับสนุนสำหรับ การศึกษา	ผู้ปกครองประสงค์หรือสนับสนุนให้ศึกษาต่อ	262	24.9%
	มีผู้สนับสนุนค่าใช้จ่ายในการศึกษาเล่าเรียน	156	14.8%
	มีโรงเรียนหรือสถานศึกษาที่สามารถติดต่อเข้าศึกษาได้	157	14.9%
	รับทราบข้อมูลหรือช่องทางการเข้าศึกษาต่อตามความต้องการ ของตนเอง	138	13.1%
	สามารถหางานทำได้ด้วยตนเอง เพื่อที่จะหาทุนการศึกษาจน สำเร็จการศึกษา	133	12.6%
	ครอบครัว/ผู้ปกครองให้กำลังใจและให้คำปรึกษาด้านการเรียน ให้แก่เยาวชน	206	19.6%

(7) ทศณคติหรือความเชื่อของเด็กและเยาวชนที่มีต่อการศึกษา

ประเด็นศึกษา		จำนวน	ร้อยละ
ทศณคติหรือความเชื่อของ เด็กและเยาวชนที่มีต่อ การศึกษา	เยาวชนเชื่อว่าการศึกษาทำให้เชื่อมั่นในความสามารถและ ศักยภาพของตนเอง	207	17.1%
	การศึกษาทำให้สังคมและคนรอบข้างยอมรับ	201	16.6%
	ทำให้สามารถไปใช้สมัครงานตามที่คาดหวังได้ หรือสามารถ ประกอบอาชีพตามที่หวัง	249	20.6%
	ทำให้ไม่ต้องกระทำความผิด	137	11.3%
	ทำให้สามารถสร้างรายได้เลี้ยงตัวเองและครอบครัวได้	227	18.8%
	รู้สึกตัวเองมีคุณค่าและมีความหมายต่อครอบครัว เพื่อน หรือ สังคมมากขึ้น	187	15.5%

(3.2) การประเมินด้านการประกอบอาชีพ

(1) อาชีพปัจจุบัน/อาชีพหลัก/อาชีพเสริม

ประเด็นศึกษา		จำนวน	ร้อยละ
อาชีพปัจจุบัน/อาชีพหลัก/ อาชีพเสริม	ไม่มี	146	54.5%
	มี	122	45.5%
ลักษณะการมีอาชีพ	อาชีพปัจจุบัน/อาชีพหลัก (อาชีพที่ใช้เป็นรายได้หลักในการดำรงชีวิต)	97	83.6%
	อาชีพเสริม (อาชีพที่สร้างรายได้เสริมจากรายได้หลัก)	19	16.4%

(2) ความคาดหวังต่ออาชีพ/การทำงาน

ประเด็นศึกษา		จำนวน	ร้อยละ
ความคาดหวังต่ออาชีพ/ การทำงาน	ไม่ทำงาน	10	3.6%
	ต้องทำงาน	256	92.4%
	ไม่แน่ใจ	11	4.0%
การตัดสินใจเลือกระหว่าง ทำงาน กับ ศึกษาต่อ	ทำงาน	32	14.0%
	เรียน	150	65.8%
	ไม่แน่ใจ	46	20.2%

(4) ความพร้อมในการทำงาน

ประเด็นศึกษา		จำนวน	ร้อยละ
ความพร้อมในการทำงาน	รับทราบวิธีการสมัครงานและสมัครงานได้ด้วยตัวเอง	169	9.3%
	รับทราบข้อมูลของหน่วยงานที่ต้องการทำงาน (ชื่อ/สถานที่ตั้ง/วิธีการเดินทาง)	141	7.7%
	มีวุฒิการศึกษาที่ตรงกับความต้องการของหน่วยงานที่ต้องการสมัคร	115	6.3%
	รู้ว่าต้องเรียนอะไรถึงจะได้ทำงานตามที่คาดหวัง	194	10.6%
	มีแผนการเรียนเพื่อที่จะได้ทำงานตามที่คาดหวัง	182	10.0%
	แจ้งครอบครัวให้ทราบถึงแผนการทำงาน/งานที่อยากทำแล้ว	175	9.6%
	ครอบครัวสนับสนุนให้ทำงานตามที่คาดหวังหรือตามที่ต้องการ	212	11.6%
	เด็กมีความต้องการที่จะทำงานภายหลังออกจากศูนย์ฝึกและอบรม	199	10.9%
	รู้สึกรู้ว่าการทำงานเป็นเรื่องน่าเบื่อ	15	.8%
	อยากพักหรืออยู่เฉย ๆ สักระยะหนึ่งก่อน	56	3.1%

ประเด็นศึกษา		จำนวน	ร้อยละ
ความพร้อมในการทำงาน	มีอย่างอื่นที่น่าสนใจหรืออยากทำมากกว่าการทำงาน เช่น ศึกษาต่อ	85	4.7%
	ไม่มีทุนในการประกอบอาชีพ	59	3.2%
	ทำงานไปแล้วอาจรู้สึกไม่ชอบหรือไม่ถนัด	35	1.9%
	คิดว่าตนเองมีความรู้หรือทักษะไม่เพียงพอที่จะสามารถทำงานได้	47	2.6%
	มีความกังวลว่าจะประสบปัญหาในการทำงานเช่น เข้ากับเพื่อนร่วมงานหรือหัวหน้างานไม่ได้	46	2.5%
	นายจ้างไม่รับ เนื่องจากมีประวัติการกระทำผิดกฎหมาย	42	2.3%
	ยังไม่พบงานที่ชอบหรือถนัด	55	3.0%

(4) ด้านการคบเพื่อนที่ดี

การประเมินความสัมพันธ์ระหว่างเด็กและเยาวชนกับเพื่อน

ประเด็นศึกษา		จำนวน	ร้อยละ
ความถี่ในการพบปะกับเพื่อนสนิทเพื่อทำกิจกรรมเชิงบวกร่วมกันในช่วงหนึ่งสัปดาห์	ไม่มีการพบปะเพื่อนสนิทเลย	16	5.4%
	พบกัน 2-3 ครั้ง	101	34.2%
	พบกันเกือบทุกวัน	105	35.6%
	พบกันทุกวัน	73	24.7%
ความถี่ในการพบปะกับเพื่อนสนิทเพื่อทำกิจกรรมเชิงลบร่วมกันในช่วงหนึ่งสัปดาห์	พบกันทุกวัน	30	10.2%
	พบกันเกือบทุกวัน	114	38.9%
	พบกัน 2-3 ครั้ง	112	38.2%
	ไม่มีการพบปะเพื่อนสนิทเลย	37	12.6%
ระยะเวลาที่ใช้ร่วมกับเพื่อนสนิทเพื่อทำกิจกรรมเชิงบวก	ครั้งละไม่เกิน 1 ชั่วโมง	37	12.6%
	ครั้งละ 3-4 ชั่วโมง	116	39.6%
	ครั้งละ 5-6 ชั่วโมง	59	20.1%
	ครั้งละ 6-12 ชั่วโมง	46	15.7%
	ครั้งละ มากกว่า 12 ชั่วโมง	35	11.9%
ระยะเวลาที่ใช้ร่วมกับเพื่อนสนิทเพื่อทำกิจกรรมเชิงลบ	ครั้งละไม่เกิน 1 ชั่วโมง	51	17.6%
	ครั้งละ 3-4 ชั่วโมง	116	40.1%
	ครั้งละ 5-6 ชั่วโมง	40	13.8%
	ครั้งละ 6-12 ชั่วโมง	40	13.8%
	ครั้งละ มากกว่า 12 ชั่วโมง	42	14.5%
ลักษณะพฤติกรรมของเพื่อนสนิทที่มักพบปะกัน	ไม่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการกระทำผิด	36	12.2%
	อาจจะมีพฤติกรรมเสี่ยงบ้างแต่ไม่เคยเห็น	83	28.1%
	เคยเห็นเพื่อนมีพฤติกรรมเสี่ยง	92	31.2%
	เพื่อนมีพฤติกรรมที่ผิดกฎหมาย	84	28.5%
ความถี่ในการพบปะกับแฟนเพื่อทำกิจกรรมเชิงบวกร่วมกันในช่วงหนึ่งสัปดาห์	ไม่มีการพบปะแฟนเลย	55	19.4%
	พบกัน 2-3 ครั้ง	104	36.7%
	พบกันเกือบทุกวัน	66	23.3%
	พบกันทุกวัน	58	20.5%
ความถี่ในการพบปะกับแฟนเพื่อทำกิจกรรมเชิง	พบกันทุกวัน	26	9.4%
	พบกันเกือบทุกวัน	58	20.9%

ประเด็นศึกษา		จำนวน	ร้อยละ
ลบร่วมกันในช่วงหนึ่งสัปดาห์	พบกัน 2-3 ครั้ง	82	29.6%
	ไม่มีการพบปะแฟนเลย	111	40.1%
ระยะเวลาที่ใช้ร่วมกับแฟนเพื่อทำกิจกรรมเชิงบวก	ครั้งละไม่เกิน 1 ชั่วโมง	51	18.5%
	ครั้งละ 3-4 ชั่วโมง	82	29.8%
	ครั้งละ 5-6 ชั่วโมง	52	18.9%
	ครั้งละ 6-12 ชั่วโมง	32	11.6%
	ครั้งละ มากกว่า 12 ชั่วโมง	58	21.1%
ระยะเวลาที่ใช้ร่วมกับแฟนเพื่อทำกิจกรรมเชิงลบ	ครั้งละไม่เกิน 1 ชั่วโมง	142	53.8%
	ครั้งละ 3-4 ชั่วโมง	86	32.6%
	ครั้งละ 5-6 ชั่วโมง	13	4.9%
	ครั้งละ 6-12 ชั่วโมง	9	3.4%
	ครั้งละ มากกว่า 12 ชั่วโมง	14	5.3%
ลักษณะพฤติกรรมของแฟน	ไม่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการกระทำผิด	165	60.7%
	อาจจะมีพฤติกรรมเสี่ยงบ้างแต่ไม่เคยเห็น	72	26.5%
	เคยเห็นเพื่อนมีพฤติกรรมเสี่ยง	25	9.2%
	แฟนมีพฤติกรรมที่ผิดกฎหมาย	10	3.7%
การตัดสินใจของเด็กและเยาวชนหากพบว่าพฤติกรรมของกับเพื่อนสนิท หรือแฟนไม่ถูกต้อง	ยอมรับ สนับสนุน และทำตาม	37	12.6%
	ยอมรับ สนับสนุน แต่ไม่ทำตาม	59	20.1%
	ยอมรับ แต่ ไม่สนับสนุนและไม่ทำตาม	88	30.0%
	ไม่ยอมรับ ไม่สนับสนุน ไม่ทำตาม แต่ไม่ห้ามปราม	27	9.2%
	ไม่ยอมรับ ไม่สนับสนุน ไม่ทำตาม และพยายามหาทางห้ามปราม	82	28.0%
เด็กและเยาวชนมีความคิดเห็นตรงกับเพื่อนสนิท หรือแฟน หรือคนใกล้ชิดเสมอ	ทุกครั้ง	17	5.8%
	เกือบทุกครั้ง	93	31.6%
	เป็นบางครั้ง	150	51.0%
	นาน ๆ ครั้ง	30	10.2%
	ไม่เคยเลย	4	1.4%
แม้เด็กและเยาวชนจะมีความคิดไม่เห็นตรงกับ	ทุกครั้ง	11	3.7%
	เกือบทุกครั้ง	53	18.0%
	เป็นบางครั้ง	149	50.5%

ประเด็นศึกษา		จำนวน	ร้อยละ
เพื่อนสนิท หรือแฟนแต่ก็ยินยอมที่จะทำตามเขา	นาน ๆ ครั้ง	54	18.3%
	ไม่เคยเลย	28	9.5%
เพื่อนสนิท หรือแฟน หรือคนใกล้ชิดจะมีความสำคัญหรือเป็นแรงจูงใจในการตัดสินใจ	ใช่ที่สุด	24	8.1%
	ใช่	117	39.7%
	ไม่แน่ใจ	107	36.3%
	ไม่ใช่	31	10.5%
	ไม่ใช่เลย	16	5.4%
เด็กและเยาวชนมีความกล้าหรือสามารถปฏิเสธเพื่อนสนิท หรือแฟน หรือคนใกล้ชิดได้	ไม่กล้าปฏิเสธอย่างสิ้นเชิง	13	4.4%
	ไม่แน่ใจ ไม่สามารถตัดสินใจได้	65	22.1%
	ไม่กล้าปฏิเสธแต่ไม่เห็นด้วยกับพฤติกรรม	36	12.2%
	กล้าปฏิเสธบ้างเพราะยังกลัวความขัดแย้ง	60	20.4%
	กล้าปฏิเสธโดยไม่กลัวความขัดแย้ง	120	40.8%
เด็กและเยาวชนเป็นผู้ริเริ่มหรือเป็นผู้นำในการทำกิจกรรมเชิงลบหรือการมีพฤติกรรมกระทำผิด	ทุกครั้ง	17	5.8%
	เกือบทุกครั้ง	53	18.0%
	เป็นบางครั้ง	88	29.8%
	นาน ๆ ครั้ง	86	29.2%
	ไม่เคยเลย	51	17.3%
เด็กและเยาวชนจะเลือกคบเพื่อนหรือแฟนที่ตนเองพึงพอใจโดยไม่สนใจถึงพฤติกรรมการกระทำผิด	ใช่ที่สุด	14	4.7%
	ใช่	102	34.6%
	ไม่แน่ใจ	92	31.2%
	ไม่ใช่	60	20.3%
	ไม่ใช่เลย	27	9.2%
ในการกระทำผิดแต่ละครั้งเด็กและเยาวชนมักจะออกความเห็นแบบเดียวกับเพื่อนสนิท หรือแฟน	ทุกครั้ง	8	2.7%
	เกือบทุกครั้ง	62	21.1%
	เป็นบางครั้ง	139	47.3%
	นาน ๆ ครั้ง	44	15.0%
	ไม่เคยเลย	41	13.9%
เด็กและเยาวชนเป็นผู้ริเริ่มหรือเป็นผู้นำในการทำกิจกรรมเชิงบวก	ไม่เคยเลย	14	4.7%
	นาน ๆ ครั้ง	83	28.1%
	เป็นบางครั้ง	140	47.5%

ประเด็นศึกษา		จำนวน	ร้อยละ
	เกือบทุกครั้ง	44	14.9%
	ทุกครั้ง	14	4.7%
เด็กและเยาวชนเป็นผู้ตัดสินใจกระทำความผิดด้วยตนเอง	ทุกครั้ง	55	18.6%
	เกือบทุกครั้ง	96	32.5%
	เป็นบางครั้ง	90	30.5%
	นาน ๆ ครั้ง	42	14.2%
	ไม่เคยเลย	12	4.1%
เด็กและเยาวชนมีที่ปรึกษา ผู้รับฟัง หรือผู้สนับสนุนคอยช่วยเหลือให้มีพฤติกรรมเชิงบวก	ไม่มีเลย	27	9.2%
	มี แต่ระบุแน่ชัดไม่ได้ว่าเป็นใคร และไม่สามารถติดต่อได้	67	22.9%
	มี สามารถบอกได้ว่าเป็นใคร แต่ไม่สามารถติดต่อได้แล้ว	21	7.2%
	มี สามารถบอกได้ว่าเป็นใคร แต่ไม่สามารถติดต่อได้อย่างสม่ำเสมอ	17	5.8%
	มี สามารถบอกได้ว่าเป็นใคร และสามารถติดต่อได้อย่างสม่ำเสมอ	160	54.8%

(5) ด้านการใช้เวลาว่าง

การประเมินพฤติกรรมการใช้เวลาว่าง

ประเด็นศึกษา		จำนวน	ร้อยละ
พฤติกรรมการใช้เวลาว่าง	ในหนึ่งสัปดาห์ เยาวชนมีหรือถูกกำหนดให้มีภาระหน้าที่ต่อตนเอง เช่น เรียนหนังสือ	202	8.5%
	ในหนึ่งสัปดาห์ เยาวชนมีหรือถูกกำหนดให้มีภาระหน้าที่ต่อครอบครัว เช่น ดูแลคนในบ้าน	211	8.9%
	เยาวชนรู้สึกชอบกับภาระหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายต่อตัวเอง	187	7.9%
	เยาวชนรู้สึกชอบกับภาระหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายต่อครอบครัว	169	7.1%
	เมื่อเยาวชนมีเวลาว่าง เยาวชนจะมีกิจกรรมเชิงบวก หรือกิจกรรมสร้างสรรค์	152	6.4%
	เยาวชนไม่เคยมีเวลาว่างทำกิจกรรมอื่น ๆ เลย	17	.7%
	เยาวชนมักจะเข้าร่วมหรือชอบกิจกรรมที่เสี่ยงต่อการจับกุม หรือผิดกฎหมาย เช่น การพนัน	119	5.0%
	เยาวชนไม่สามารถทำกิจกรรมเชิงบวก หรือ กิจกรรมสร้างสรรค์	11	.5%
	หากเยาวชนมีเวลาว่าง เยาวชนจะชอบเล่นเกมออนไลน์	182	7.7%

ประเด็นศึกษา		จำนวน	ร้อยละ
	เยาวชนรู้สึกว่าการเล่นเกมออนไลน์สนุกและน่าสนใจมากกว่าการเรียน	64	2.7%
	เยาวชนมีร้านเกมส์ที่ชอบไปเล่นประจำ	24	1.0%
	เยาวชนชอบเล่นเกมออนไลน์ที่บ้านมากกว่าร้านเกมส์	148	6.2%
	ในหนึ่งวันเยาวชนใช้เวลากับการเล่นเกมออนไลน์มากกว่าการทำกิจกรรมอื่น ๆ กับครอบครัว	59	2.5%
	ในหนึ่งสัปดาห์เยาวชนใช้เวลากับการเล่นเกมออนไลน์มากกว่าการทำกิจกรรมอื่น ๆ กับครอบครัว	42	1.8%
	การเล่นเกมออนไลน์ทำให้เยาวชนมีปัญหาหรือทะเลาะกับผู้ปกครองบ่อย ๆ	39	1.6%
	เยาวชนมักจะวางแผนว่าในแต่ละวันต้องทำอะไรบ้าง	148	6.2%
	กิจกรรมที่เยาวชนวางแผนเองว่าจะทำในแต่ละวัน เยาวชนมักจะทำมันสำเร็จเสมอ	89	3.8%
	กิจกรรมที่เยาวชนทำ มักจะได้รับคำชมจากผู้ปกครอง หรือคุณครู หรือคนในชุมชน	102	4.3%
	กิจกรรมที่เยาวชนทำ มักจะได้รับคำชมจากเพื่อน แม้ว่ามันจะสำเร็จหรือไม่ก็ตาม	79	3.3%
	ผู้ปกครองมักจะสั่งให้เยาวชนทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่เยาวชนไม่ชอบ	50	2.1%
	เยาวชนชอบกิจกรรมที่ผู้ปกครองสั่งให้เยาวชนทำ	81	3.4%
	ถ้าเยาวชนทำกิจกรรมที่นอกเหนือคำสั่งของผู้ปกครอง หรือคุณครู เยาวชนมักจะถูกตำหนิ	42	1.8%
	เยาวชนไม่รู้ว่าแต่ละวันเยาวชนจะต้องทำอะไรบ้าง	36	1.5%
	เยาวชนรู้สึกว่าการทำกิจกรรมที่ทำร่วมกับผู้ปกครองเป็นกิจกรรมที่สนุก	117	4.9%

(6) การวางแผนชีวิต (Good Life Plan)

ประเด็นศึกษา		จำนวน	ร้อยละ
มีการวางแผนการศึกษาในอนาคต เหตุผลในการกำหนดแผนดังกล่าว แผนระยะสั้น ระยะยาว	มีการวางแผนระยะสั้น (ระยะเวลา 3-6 เดือนหากสิ้นสุดกระบวนการหรือได้รับการปล่อยตัว) ระบุแผน	203	57.7%
	มีการวางแผนระยะยาว (ระยะเวลา 12-24 เดือนหลังจากสิ้นสุดกระบวนการหรือได้รับการปล่อยตัว)	149	42.3%

ประเด็นศึกษา		จำนวน	ร้อยละ
แผนอาชีพ/รายได้ในอนาคต เหตุผลในการกำหนดแผนดังกล่าว แผนระยะสั้น ระยะยาว	มีการวางแผนระยะสั้น (ระยะเวลา 3-6 เดือนหากสิ้นสุดกระบวนการหรือได้รับการปล่อยตัว)	191	54.9%
	มีการวางแผนระยะยาว (ระยะเวลา 12-24 เดือนหลังจากสิ้นสุดกระบวนการหรือได้รับการปล่อยตัว)	157	45.1%
แผนครอบครัว/ที่อยู่อาศัยในอนาคต เหตุผลในการกำหนดแผนดังกล่าว แผนระยะสั้น ระยะยาว	มีการวางแผนระยะสั้น (ระยะเวลา 3-6 เดือนหากสิ้นสุดกระบวนการหรือได้รับการปล่อยตัว)	215	56.3%
	มีการวางแผนระยะยาว (ระยะเวลา 12-24 เดือนหลังจากสิ้นสุดกระบวนการหรือได้รับการปล่อยตัว)	167	43.7%
แผนการเข้าร่วมสังคม/กลุ่มเพื่อน/สิ่งแวดล้อมในอนาคต	มีการวางแผนระยะสั้น (ระยะเวลา 3-6 เดือนหากสิ้นสุดกระบวนการหรือได้รับการปล่อยตัว)	177	56.2%
	มีการวางแผนระยะยาว (ระยะเวลา 12-24 เดือนหลังจากสิ้นสุดกระบวนการหรือได้รับการปล่อยตัว)	138	43.8%
ความเชื่อมั่นในการดำเนินการตามแผนข้างต้น	ไม่มั่นใจว่าจะประสบความสำเร็จ	44	14.2%
	ไม่ค่อยมั่นใจ	64	20.7%
	สำเร็จแน่นอน	201	65.0%

7.2 ข้อมูลพื้นฐานที่ได้จากเครื่องมือการประเมินชุดที่ 2

ประเด็นศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	Std. Deviation
การควบคุมตนเองทางอารมณ์และพฤติกรรมการกระทำผิด	298	3.49	0.49
เยาวชนคิดว่าการแก้ปัญหาจะสำเร็จโดยง่ายถ้ามีการใช้ความรุนแรง	296	4.06	0.98
ถ้าใครมาดูหมิ่น หรือทำให้อับอาย จะตอบโต้ด้วยความรุนแรงทันที (ทั้งการกระทำและการใช้คำพูด)	297	3.58	0.98
ถ้าใครมากระตุ้นให้เยาวชนโมโห ก็จะตอบโต้ด้วยความรุนแรงทันที (ทั้งการกระทำและการใช้คำพูด)	298	3.47	1.02
ถ้าใครมาทำดี ต่อย จะโต้ตอบด้วยความรุนแรงทันที	297	3.60	1.09
การใช้ความรุนแรงจากสื่อต่าง ๆ เช่น ภาพยนตร์ ละคร มักจะกระตุ้นให้เยาวชนอยากลองทำตาม	297	3.90	0.94
เยาวชนมีความเชื่อว่าการใช้ความรุนแรงจะทำให้คนยอมรับนับถือ	295	4.07	0.85
เยาวชนหงุดหงิด อารมณ์เสื่อง่าย	298	3.05	1.12
เวลาที่โมโห เยาวชนจะใช้กำลังมากกว่าคิดหาเหตุผล	297	3.56	1.08

ประเด็นศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	Std. Deviation
เยาวชนเป็นคนอารมณ์ร้อน ขึ้นง่าย	297	3.20	1.20
เมื่อเกิดความขัดแย้งกับคนอื่น เช่น มีความเห็นไม่ตรงกันเยาวชนมักจะไม่มีสติ	298	3.84	0.96
ถ้าเยาวชนสามารถใช้ความรุนแรงได้ หรือสามารถข่มคนอื่นให้หวาดกลัวได้	294	3.74	0.94
มีความเชื่อว่าการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ สามารถทำได้โดยการใช้อาวุธหรือการต่อสู้	293	3.93	0.87
เยาวชนสามารถควบคุมตนเองไม่ให้โต้ตอบเมื่อคนอื่นทำให้เยาวชนรู้สึกโกรธ โมโห	294	2.41	1.02
ต้นแบบของเยาวชนคือคนที่สามารถควบคุมตนเองได้ในสถานการณ์ที่เกิดความขัดแย้ง	293	2.20	0.93
การพูดจาคำทอ ห่มขู่ หรือตะคอกใส่กันเป็นเรื่องธรรมดาของเยาวชน	294	3.19	1.01
ข่าวการใช้ความรุนแรง การทำร้ายร่างกาย การใช้อาวุธปืน คือเรื่องปกติสำหรับเยาวชน	293	3.45	1.05
เยาวชนคิดว่าความอดทนต่อแรงยั่วต่าง ๆ หรือการชักจูงจากเพื่อนสนิทไปทำร้ายคนอื่น	292	3.01	1.24
ลักษณะของการลงโทษด้วยวิธีที่รุนแรง เช่น การทุบตีจำเป็นเพื่อแก้ไขปัญหาความขัดแย้ง	294	4.00	0.91
เยาวชนสามารถควบคุมอารมณ์ของตนเองได้เสมอ แม้ว่าจะถูกทำให้อับอายหรือโกรธ	293	2.60	1.01
เยาวชนไม่ชอบที่จะเห็นบุคคลอื่นทะเลาะวิวาท ชกต่อย หรือใช้กำลังระหว่างกัน	292	2.56	1.08
เยาวชนคิดว่าการต่อสู้อย่างรุนแรง การใช้อาวุธ เป็นสิ่งที่ผลิตเพลินและน่าสนใจ	294	3.98	0.90
เวลาที่เยาวชนถูกกดดัน มักจะระบายอารมณ์ด้วยการทำร้ายคนอื่นที่ไม่มีทางสู้	293	4.17	0.80
ครอบครัวไม่เคยว่าหรือห้ามปราม เมื่อเยาวชนทะเลาะเบาะแว้ง หรือมีเรื่องชกต่อย	294	4.10	0.87
ขณะที่อารมณ์ไม่ดี เยาวชนมักจะตะคอกใส่ใครก็ตามที่เข้ามาปรบวง	294	3.59	1.07
ถ้าครอบครัวใช้ความรุนแรงกับเยาวชนได้เยาวชนก็สามารุใช้ความรุนแรงกับใครก็ได้เช่นกัน	294	4.07	0.87
การให้คุณค่าหรือมีความพึงพอใจ และเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อชีวิต	291	3.56	0.39
ลักษณะทางกายภาพ	291	3.84	0.53
การมีร่างกายที่สมบูรณ์ แข็งแรง	290	4.45	0.62
ลักษณะของหน้าตาที่สวยงามที่คนทั่วไปนิยม	290	3.76	0.82
การมีหน้าตาที่ยิ้มแย้ม แจ่มใสอยู่เสมอ	291	4.09	0.73
ความมั่นใจในรูปร่างที่คนทั่วไปนิยม	290	3.80	0.80
การสักหรือการมีรอยต่าง ๆ บนร่างกาย	290	3.11	1.10

ประเด็นศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	Std. Deviation
ความสามารถทั่วไปและผลของการทำงาน	291	3.67	0.50
การทำกิจกรรมต่าง ๆ สำเร็จได้ด้วยตัวเองโดยไม่ต้องพึ่งพาใคร ๆ	289	3.76	0.84
มีความสามารถที่ให้คนอื่นพึ่งพาหรือการเป็นผู้นำของผู้อื่นโดยเฉพาะเพื่อน	290	3.74	0.73
การมีความสามารถที่หลากหลาย เป็นที่ยอมรับจากของผู้อื่นโดยเฉพาะเพื่อน	291	3.71	0.74
การมีความสามารถในการตัดสินใจที่จะแสดงพฤติกรรมที่ถูกต้องเหมาะสมตามกฎเกณฑ์ต่าง ๆ	291	3.71	0.78
การได้รับมอบหมายงานหรือเป็นผู้นำในการทำกิจกรรมต่าง ๆ จากผู้ใหญ่ หรือผู้อื่นอยู่เสมอ	290	3.68	0.79
การประสบความสำเร็จในด้านการเรียนและการทำงาน	290	3.79	0.88
การทำงานที่ได้รายได้จำนวนมากโดยไม่สนใจลักษณะของงาน	291	3.26	0.99
การแสดงออกทางอารมณ์	290	3.16	0.62
การได้แสดงออกทางอารมณ์ (เช่น ดีใจ เสียใจ) อย่างอิสระในที่สาธารณะหรือต่อหน้าคนอื่น ๆ	289	3.35	0.92
มีความสามารถในการควบคุมอารมณ์ (เช่น ดีใจ เสียใจ) ในสถานการณ์ที่ไม่ได้คาดคิดมาก่อน	289	3.71	0.82
สามารถใช้อารมณ์ที่รุนแรง (เช่น การร้องไห้ การทุบตี) จนสามารถเอาชนะ	290	2.43	1.05

7.3 ผลวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรจากแบบประเมินชุดที่ 1 กับ ตัวแปรจากแบบประเมินชุดที่ 2

7.3.1 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรจากแบบประเมินชุดที่ 1 กับปัจจัยการควบคุมตนเองทางอารมณ์ และพฤติกรรมการกระทำผิดด้วยการวิเคราะห์ Pearson Correlation

(1) ปัจจัยด้านครอบครัว (การควบคุมดูแลเด็กและเยาวชน)

ประเด็นที่สนใจศึกษา		การควบคุมตนเองทาง อารมณ์และพฤติกรรม การกระทำผิด	Sig
Pearson Correlation	การควบคุมตนเองทางอารมณ์และพฤติกรรมการกระทำผิด	1.000	-
	ระดับรายได้ของครอบครัว	.132	.013**
	สภาพแวดล้อมภายในบ้าน	.052	.192
	ความรักใคร่ผูกพันในครอบครัว	.095	.055*
	ความสามารถในการแก้ไขปัญหาของสมาชิกในครอบครัว	.144	.007*
	ความสามารถของสมาชิกในครอบครัวต่อการจัดการ พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของเด็กและเยาวชน	.195	.000**
	การยอมรับและให้อภัยของสมาชิกในครอบครัวเมื่อเด็กและ เยาวชนทำผิดหรือมีพฤติกรรมไม่เหมาะสม	.086	.075*
	การสื่อสารระหว่างกันของสมาชิกในครอบครัว	.180	.001**
	การตระหนักและสามารถทำหน้าที่ตามบทบาทของตนอย่าง เหมาะสมของสมาชิกในครอบครัว	.143	.008**
	ความรู้ ความเข้าใจของสมาชิกในครอบครัวต่อการดูแล พฤติกรรม	.187	.001**
	การมีเครือข่ายทางสังคมของสมาชิกในครอบครัว เพื่อขอรับ การช่วยเหลือ	.125	.018*

**, * หมายถึง Sig < 0.05 CI 95%, Sig < 0.1 CI 90%

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์พบว่าตัวแปรย่อยทุกตัวของปัจจัยด้านครอบครัว ยกเว้นตัวแปรย่อยสภาพแวดล้อมจะมีความสัมพันธ์กับการควบคุมตนเองทางอารมณ์และพฤติกรรมการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติน้อยกว่า 0.05 และ 0.1

(2) ปัจจัยด้านที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อมของชุมชน

ประเด็นที่สนใจศึกษา		การควบคุมตนเองทาง อารมณ์และพฤติกรรม การกระทำผิด	Sig
Pearson Correlation	การควบคุมตนเองทางอารมณ์และพฤติกรรมการกระทำผิด	1.000	-
	ลักษณะของทรัพยากรชุมชน	.098	.055*
	ลักษณะสภาพแวดล้อมของชุมชนที่สร้างความเสี่ยง/ อาชญากรรม	-.100	.052*
	ระบบการดูแลของชุมชน	.124	.021**
	ความสัมพันธ์ของชุมชน	.057	.176
	เด็กและเยาวชนรู้สึกว่าคุณชุมชนเป็นพื้นที่ปลอดภัยต่อการ ดำรงชีวิต	.108	.039**
	คนในชุมชนมักจะช่วยเหลือเด็กและเยาวชน หรือครอบครัวใน ด้านต่าง ๆ อยู่เสมอ	.056	.180
	เด็กและเยาวชนรู้สึกว่าคนในชุมชนมีความรัก ความเอ็นดู และ ความเอื้ออาทรแก่เด็กและเยาวชน	.147	.008**
	เด็กและเยาวชนมีโอกาสหรือสามารถแสดงความเห็นหรือ พูดคุยกับผู้ใหญ่หรือคนในชุมชนได้	.111	.035**
	เด็กและเยาวชนอยากจะเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชน โดยที่ไม่ต้องมีใครบังคับ	.175	.002**
	เด็กและเยาวชนไม่เคยถูกดูถูก ล้อเลียน ดุด่าหรือทำให้อับอาย จากคนในชุมชน	.132	.016**
	เด็กและเยาวชนรู้สึกว่าตนเองไม่แตกต่าง หรือแปลกแยกจาก คนในชุมชน	.165	.004**
	เด็กและเยาวชนอยากหรือพร้อมที่จะกลับไปอยู่ในชุมชนของ ตนเองหลังจากพ้นโทษ	-.044	.239
	เด็กและเยาวชนอยากให้คนในชุมชนเห็นว่าเด็กและเยาวชน เป็นคนดี หรือเป็นเด็กดี	.172	.002**
	เด็กและเยาวชนอยากจะทำกิจกรรมร่วมกับคนอื่น ๆ ใน ชุมชน	.211	.000**
	เด็กและเยาวชนอยากกลับไปทำงานหรือใช้ชีวิตในชุมชน	.069	.129
	เด็กและเยาวชนอยากให้คนในชุมชนรู้ว่าเขาเป็นสมาชิกคน หนึ่งของชุมชน	.136	.013**

ประเด็นที่สนใจศึกษา		การควบคุมตนเองทาง อารมณ์และพฤติกรรม การกระทำผิด	Sig
	เด็กและเยาวชนอยากจะทำประโยชน์ให้กับชุมชน เช่น ตัดกิ่งไม้ริมถนน	.169	.003**
	เด็กและเยาวชนรู้สึกว่าคุณค่าตนเองไม่เหมือนเด็กและเยาวชนคนอื่น ๆ ในชุมชน	-.061	.160
	เด็กและเยาวชนรู้สึกว่าคุณค่าคนในชุมชนไม่ชอบ หรือเกลียด หรือกลัวเด็กและเยาวชน	-.188	.001**
	เด็กและเยาวชนรู้สึกว่าคุณค่าครอบครัวของตนเองไม่เหมือนครอบครัวอื่น ๆ ในชุมชน	-.082	.091*
	เด็กและเยาวชนรู้สึกว่าคุณค่าคนในชุมชนไม่ต้องการให้เด็กและเยาวชนเล่นกับลูกหลานของคนในชุมชน	-.066	.141
	เด็กและเยาวชนรู้สึกว่าคุณค่าคนในชุมชนไม่ต้องการให้เด็กและเยาวชนอยู่ในชุมชน	.008	.446
	เด็กและเยาวชนเคยร่วมกิจกรรมรณรงค์หรืองานประเพณีต่าง ๆ กับคนในชุมชน/ชุมชน	.088	.077*
	เด็กและเยาวชนเคยทำกิจกรรมจิตอาสาร่วมกับคนอื่น ๆ ในชุมชน	.077	.104
	เด็กและเยาวชนรู้สึกสนุกที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ กับคนในชุมชน	.028	.325
	เด็กและเยาวชนเคยได้รับมอบหมายให้เข้าร่วม หรือเป็นตัวแทนชุมชนเข้าร่วมกิจกรรม	.195	.001**
	เด็กและเยาวชนรู้สึกว่าการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ทำให้คนอื่น ๆ ในชุมชนรักหรือเอ็นดู	.258	.000**
	เด็กและเยาวชนรู้สึกว่าการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชนคือการแสดงความสามารถของตนเอง	.205	.000**
	เด็กและเยาวชนรู้สึกว่าการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชนทำให้ตนเองไม่อยากกระทำผิด	.312	.000**
	กิจกรรมที่เด็กและเยาวชนอยากจะทำให้สังคม/ชุมชน หากสิ้นสุดกระบวนการ	.152	.007**

** , * หมายถึง Sig < 0.05 CI 95%, Sig < 0.1 CI 90%

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์พบว่าตัวแปรย่อยมากกว่าครึ่งของปัจจัยด้านที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อมของชุมชนจะมีความสัมพันธ์กับการควบคุมตนเองทางอารมณ์และพฤติกรรมการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญน้อยกว่า 0.05 และ 0.1 โดยปัจจัยย่อย (1) ความสัมพันธ์ของชุมชน, (2) คนในชุมชนมักจะช่วยเหลือเด็กและเยาวชน หรือครอบครัวในด้านต่าง ๆ อยู่เสมอ, (3) เด็กและเยาวชนอยากหรือพร้อมที่จะกลับไปอยู่ในชุมชนของตนเองหลังจากพ้นโทษ, (4) เด็กและเยาวชนอยากกลับไปทำงานหรือใช้ชีวิตในชุมชน, (5) เด็กและเยาวชนรู้สึกว่าตนเองไม่เหมือนเด็กและเยาวชนคนอื่น ๆ ในชุมชน, (6) เด็กและเยาวชนรู้สึกว่าคนในชุมชนไม่ต้องการให้เด็กและเยาวชนเล่นกับลูกหลานของคนในชุมชน, (7) เด็กและเยาวชนรู้สึกว่าคนในชุมชนไม่ต้องการให้เด็กและเยาวชนอยู่ในชุมชน, (8) เด็กและเยาวชนเคยทำกิจกรรมจิตอาสา ร่วมกับคนอื่น ๆ ในชุมชน และ (9) เด็กและเยาวชนรู้สึกสนุกที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ กับคนในชุมชน เป็น 9 ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญสถิติกับการควบคุมตนเองทางอารมณ์และพฤติกรรมการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน

(3) ด้านการศึกษาและประกอบอาชีพ

ประเด็นที่สนใจศึกษา		การควบคุมตนเองทางอารมณ์และพฤติกรรมการกระทำผิด	Sig
Pearson Correlation	การควบคุมตนเองทางอารมณ์และพฤติกรรมการกระทำผิด	1.000	-
	เกรดเฉลี่ย	-.039	.339
	รู้สึกอยากหรือเคยทำกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน	.142	.062
	รู้สึกมีความสุขเมื่อต้องไปโรงเรียน	.077	.204
	รู้สึกรักและผูกพันกับผู้คนและสิ่งแวดล้อมที่โรงเรียน	.119	.099
	ได้รับการเอาใจใส่ ดูแลจากครูหรือผู้คนในโรงเรียน	.101	.138
	รู้สึกภาคภูมิใจในโรงเรียน	.159	.043
	สิ่งสนับสนุนสำหรับการศึกษา	.072	.218
	ทัศนคติหรือความเชื่อของเด็กและเยาวชนที่มีต่อการศึกษา	.100	.140
	ความพร้อมในการทำงาน	-.039	.338

**, * หมายถึง Sig < 0.05 CI 95%, Sig < 0.1 CI 90%

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์พบว่าไม่มีปัจจัยย่อยเพียง 3 ปัจจัยย่อยได้แก่ (1) ความรู้สึกอยากหรือเคยทำกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน (Sig < 0.1) (2) รู้สึกรักและผูกพันกับผู้คนและสิ่งแวดล้อมที่โรงเรียน (Sig < 0.1) และ (3) รู้สึกภาคภูมิใจในโรงเรียน (Sig < 0.05) ที่มีความสัมพันธ์กับการควบคุมตนเองทางอารมณ์และพฤติกรรม การกระทำผิดของเด็กและเยาวชนอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญน้อยกว่า 0.05 และ 0.1 ในขณะที่ปัจจัยอื่น ๆ ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญสถิติกับการควบคุมตนเองทางอารมณ์และพฤติกรรม การกระทำผิดของเด็กและเยาวชน

(4) ด้านการคบเพื่อนที่ดี

ประเด็นที่สนใจศึกษา		การควบคุมตนเองทางอารมณ์และพฤติกรรม การกระทำผิด	Sig
Pearson Correlation	การควบคุมตนเองทางอารมณ์และพฤติกรรม การกระทำผิด	1.000	-
	ความถี่ในการพบปะกับเพื่อนสนิทเพื่อทำกิจกรรมเชิงบวก ร่วมกันในช่วงหนึ่งสัปดาห์	-.185	.002**
	ความถี่ในการพบปะกับเพื่อนสนิทเพื่อทำกิจกรรมเชิงลบ ร่วมกันในช่วงหนึ่งสัปดาห์	.110	.041**
	ระยะเวลาที่ใช้ร่วมกับเพื่อนสนิทเพื่อทำกิจกรรมเชิงบวก	.040	.264
	ระยะเวลาที่ใช้ร่วมกับเพื่อนสนิทเพื่อทำกิจกรรมเชิงลบ	-.185	.002**
	ลักษณะพฤติกรรมของเพื่อนสนิทที่มักพบปะกัน	-.213	.000**
	ความถี่ในการพบปะกับแฟนเพื่อทำกิจกรรมเชิงบวก ร่วมกันในช่วงหนึ่งสัปดาห์	-.056	.189
	ความถี่ในการพบปะกับแฟนเพื่อทำกิจกรรมเชิงลบ ร่วมกันในช่วงหนึ่งสัปดาห์	-.019	.385
	ระยะเวลาที่ใช้ร่วมกับแฟนเพื่อทำกิจกรรมเชิงบวก	.065	.151
	ระยะเวลาที่ใช้ร่วมกับแฟนเพื่อทำกิจกรรมเชิงลบ	-.108	.045**
	ลักษณะพฤติกรรมของแฟน	-.105	.048**
	การตัดสินใจของเด็กและเยาวชนหากพบว่าพฤติกรรมของกับเพื่อนสนิท หรือแฟนไม่ถูกต้อง	.108	.044**
	เด็กและเยาวชนมีความคิดเห็นตรงกับเพื่อนสนิท หรือแฟน หรือคนใกล้ชิดเสมอ	.103	.053*

ประเด็นที่สนใจศึกษา		การควบคุมตนเองทาง อารมณ์และพฤติกรรม การกระทำผิด	Sig
	แม่เด็กและเยาวชนจะมีความคิดไม่เห็นตรงกับเพื่อนสนิท หรือ แฟนแต่ก็ยินยอมที่จะทำตามเขา	-.034	.296
	เพื่อนสนิท หรือแฟน หรือคนใกล้ชิดจะมีความสำคัญหรือเป็น แรงจูงใจในการตัดสินใจ	.061	.166
	เด็กและเยาวชนมีความกล้าหรือสามารถปฏิเสธเพื่อนสนิท หรือแฟน หรือคนใกล้ชิดได้	.075	.118
	เด็กและเยาวชนเป็นผู้ริเริ่มหรือเป็นผู้นำในการทำกิจกรรมเชิง ลบหรือการมีพฤติกรรมกระทำผิด	.119	.030**
	เด็กและเยาวชนจะเลือกคบเพื่อนหรือแฟนที่ตนเองพึงพอใจ โดยไม่สนใจถึงพฤติกรรมการกระทำผิด	.199	.001**
	ในการกระทำผิดแต่ละครั้ง เด็กและเยาวชนมักจะออก ความเห็นแบบเดียวกับเพื่อนสนิท หรือแฟน	.097	.062*
	เด็กและเยาวชนเป็นผู้ริเริ่มหรือเป็นผู้นำในการทำกิจกรรมเชิง บวก	-.023	.356
	เด็กและเยาวชนเป็นผู้ตัดสินใจกระทำความผิดด้วยตนเอง	.150	.009**
	เด็กและเยาวชนที่มีที่ปรึกษา ผู้รับฟัง หรือ ผู้สนับสนุนคอย ช่วยเหลือให้มีพฤติกรรมเชิงบวก	.097	.063*

**, * หมายถึง Sig < 0.05 CI 95%, Sig < 0.1 CI 90%

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์พบว่าตัวแปรย่อยมากกว่าครึ่งของปัจจัยด้านที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อมของชุมชนจะมีความสัมพันธ์กับการควบคุมตนเองทางอารมณ์และพฤติกรรมการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญน้อยกว่า 0.05 และ 0.1 โดยปัจจัยย่อย (1) ระยะเวลาที่ใช้ร่วมกับเพื่อนสนิทเพื่อทำกิจกรรมเชิงบวก (2) ความถี่ในการพบปะกับแฟนเพื่อทำกิจกรรมเชิงบวก ร่วมกันในช่วงหนึ่งสัปดาห์ (3) ความถี่ในการพบปะกับแฟนเพื่อทำกิจกรรมเชิงลบร่วมกันในช่วงหนึ่งสัปดาห์ (4) ระยะเวลาที่ใช้ร่วมกับแฟนเพื่อทำกิจกรรมเชิงบวก (5) แม่เด็กและเยาวชนจะมีความคิดไม่เห็นตรงกับเพื่อนสนิท หรือแฟนแต่ก็ยินยอมที่จะทำตามเขา (6) เพื่อนสนิท หรือแฟน หรือคนใกล้ชิดจะมีความสำคัญหรือเป็นแรงจูงใจในการตัดสินใจ (7) เด็กและเยาวชนมีความกล้าหรือสามารถปฏิเสธเพื่อนสนิท หรือแฟน หรือคนใกล้ชิดได้ และ(8)

เด็กและเยาวชนเป็นผู้ริเริ่มหรือเป็นผู้นำในการทำกิจกรรมเชิงบวก เป็น 8 ปัจจัยที่**ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ**สถิติกับการควบคุมตนเองทางอารมณ์และพฤติกรรมการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน

(5) ด้านการใช้เวลาว่าง

ประเด็นที่สนใจศึกษา		การควบคุมตนเองทางอารมณ์และพฤติกรรมการกระทำผิด	Sig
Pearson Correlation	การควบคุมตนเองทางอารมณ์และพฤติกรรมการกระทำผิด	1.000	-
	พฤติกรรมการใช้เวลาว่าง	-.037	.265

******, * หมายถึง Sig < 0.05 CI 95%, Sig < 0.1 CI 90%

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์พบว่าตัวแปรพฤติกรรมการใช้เวลาว่าง**ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ**สถิติกับการควบคุมตนเองทางอารมณ์และพฤติกรรมการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน

7.3.2 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรจากแบบประเมินชุดที่ 1 กับปัจจัยการให้คุณค่าหรือมีความพึงพอใจ และเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อชีวิตด้วยการวิเคราะห์ Pearson Correlation

(1) ปัจจัยด้านครอบครัว (การควบคุมดูแลเด็กและเยาวชน)

ประเด็นที่สนใจศึกษา		การให้คุณค่าหรือมีความพึงพอใจ และเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อชีวิต	Sig
Pearson Correlation	ระดับรายได้ของครอบครัว	.006	.462
	สภาพแวดล้อมภายในบ้าน	-.007	.452
	ความรักใคร่ผูกพันในครอบครัว	-.034	.285
	ความสามารถในการแก้ไขปัญหาของสมาชิกในครอบครัว	.057	.171
	ความสามารถของสมาชิกในครอบครัวต่อการจัดการพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของเด็กและเยาวชน	.034	.289
	การยอมรับและให้อภัยของสมาชิกในครอบครัวเมื่อเด็กและเยาวชนทำผิดหรือมีพฤติกรรมไม่เหมาะสม	.019	.378
	การสื่อสารระหว่างกันของสมาชิกในครอบครัว	.092	.063*

ประเด็นที่สนใจศึกษา		การให้คุณค่าหรือมีความพึงพอใจ และเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อชีวิต	Sig
	การตระหนักและสามารถทำหน้าที่ตามบทบาทของตนเองอย่างเหมาะสมของสมาชิกในครอบครัว	-.043	.238
	ความรู้ ความเข้าใจของสมาชิกในครอบครัวต่อการดูแลพฤติกรรม	.014	.406
	การมีเครือข่ายทางสังคมของสมาชิกในครอบครัว เพื่อขอรับการช่วยเหลือ	-.027	.325

******, * หมายถึง Sig < 0.05 CI 95%, Sig < 0.1 CI 90%

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ปัจจัยด้านครอบครัวกับการให้คุณค่าหรือมีความพึงพอใจ และเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อชีวิตของเด็กและเยาวชนพบว่า มีปัจจัยย่อยเพียง 1 ปัจจัยได้แก่ การสื่อสารระหว่างกันของสมาชิกในครอบครัว (Sig < 0.1) ที่มีความสัมพันธ์กับการให้คุณค่าหรือมีความพึงพอใจ และเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อชีวิตของเด็กและเยาวชนอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญน้อยกว่า 0.1 ในขณะที่ปัจจัยย่อยอื่น ๆ ของปัจจัยด้านครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญสถิติกับการให้คุณค่าหรือมีความพึงพอใจ และเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อชีวิตของเด็กและเยาวชน

(2) ปัจจัยด้านที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อมของชุมชน

ประเด็นที่สนใจศึกษา		การให้คุณค่าหรือมีความพึงพอใจ และเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อชีวิต	Sig
Pearson Correlation	ลักษณะของทรัพยากรชุมชน	.077	.109
	ลักษณะสภาพแวดล้อมของชุมชนที่สร้างความเสี่ยง/อาชญากรรม	.047	.225
	ระบบการดูแลของชุมชน	.031	.310
	ความสัมพันธ์ของชุมชน	.061	.166
	เด็กและเยาวชนรู้สึกว่าการเป็นพื้นที่ปลอดภัยต่อการดำรงชีวิต	.160	.005**
	คนในชุมชนมักจะช่วยเหลือเด็กและเยาวชน หรือครอบครัวในด้านต่าง ๆ อยู่เสมอ	.066	.144

ประเด็นที่สนใจศึกษา		การให้คุณค่าหรือมีความพึงพอใจ และเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อชีวิต	Sig
	เด็กและเยาวชนรู้สึกว่าคุณในชุมชนมีความรัก ความเอ็นดู และความเอื้ออาทรแก่เด็กและเยาวชน	.142	.011**
	เด็กและเยาวชนมีโอกาสหรือสามารถแสดงความเห็นหรือพูดคุยกับผู้ใหญ่หรือคนในชุมชนได้	.153	.007**
	เด็กและเยาวชนอยากจะเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชน โดยที่ไม่ต้องมีใครบังคับ	.093	.067*
	เด็กและเยาวชนไม่เคยถูกดูถูก ล้อเลียน ดุด่าหรือทำให้อับอายจากคนในชุมชน	.039	.269
	เด็กและเยาวชนรู้สึกว่าตนเองไม่แตกต่าง หรือแปลกแยกจากคนในชุมชน	.054	.192
	เด็กและเยาวชนอยากหรือพร้อมที่จะกลับไปอยู่ในชุมชนของตนเองหลังจากพ้นโทษ	.057	.182
	เด็กและเยาวชนอยากให้คนในชุมชนเห็นว่าเด็กและเยาวชนเป็นคนดี หรือเป็นเด็กดี	.230	.000**
	เด็กและเยาวชนอยากจะทำกิจกรรมร่วมกับคนอื่น ๆ ในชุมชน	.112	.036**
	เด็กและเยาวชนอยากกลับไปทำงานหรือใช้ชีวิตในชุมชน	.073	.122
	เด็กและเยาวชนอยากให้คนในชุมชนรู้ว่าเขาเป็นสมาชิกคนหนึ่ง	.136	.014**
	เด็กและเยาวชนอยากจะทำประโยชน์ให้กับชุมชน เช่น ตัดกิ่งไม้ริมถนน	.158	.005**
	เด็กและเยาวชนรู้สึกว่าตนเองไม่เหมือนเด็กและเยาวชนคนอื่น ๆ ในชุมชน	.030	.315
	เด็กและเยาวชนรู้สึกว่าคุณในชุมชนไม่ชอบ หรือเกลียดหรือกลัวเด็กและเยาวชน	-.041	.257
	เด็กและเยาวชนรู้สึกว่าครอบครัวของตนเองไม่เหมือนครอบครัวอื่น ๆ ในชุมชน	-.009	.440
	เด็กและเยาวชนรู้สึกว่าคุณในชุมชนไม่ต้องการให้เด็กและเยาวชนเล่นกับลูกหลานของคนในชุมชน	-.174	.002**
	เด็กและเยาวชนรู้สึกว่าคุณในชุมชนไม่ต้องการให้เด็กและเยาวชนอยู่ในชุมชน	-.181	.002**

ประเด็นที่สนใจศึกษา		การให้คุณค่าหรือมีความพึงพอใจ และเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อชีวิต	Sig
	เด็กและเยาวชนเคยร่วมกิจกรรมรื่นเริงหรืองานประเพณีต่าง ๆ กับคนในชุมชน/ชุมชน	.022	.362
	เด็กและเยาวชนเคยทำกิจกรรมจิตอาสาร่วมกับคนอื่น ๆ ในชุมชน	.128	.020**
	เด็กและเยาวชนรู้สึกสนุกที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ กับคนในชุมชน	.041	.254
	เด็กและเยาวชนเคยได้รับมอบหมายให้เข้าร่วม หรือเป็นตัวแทนชุมชนเข้าร่วมกิจกรรม	.041	.254
	เด็กและเยาวชนรู้สึกว่าการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ทำให้คนอื่น ๆ ในชุมชนรักหรือเอ็นดู	.125	.022**
	เด็กและเยาวชนรู้สึกว่าการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชน คือการแสดงความสามารถของตนเอง	.123	.024**
	เด็กและเยาวชนรู้สึกว่าการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชน ทำให้ตนเองไม่อยากจะกระทำผิด	.020	.374
	กิจกรรมที่เด็กและเยาวชนอยากจะทำให้สังคม/ชุมชน หากสิ้นสุดกระบวนการ	-.016	.398

******, * หมายถึง Sig < 0.05 CI 95%, Sig < 0.1 CI 90%

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อมของชุมชน กับการให้คุณค่าหรือมีความพึงพอใจ และเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อชีวิตของเด็กและเยาวชน พบว่ามีตัวแปรย่อยจำนวน 17 ปัจจัยของปัจจัยด้านที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อมของชุมชนที่**ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ**กับการให้คุณค่าหรือมีความพึงพอใจ และเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อชีวิตของเด็กและเยาวชน ในขณะที่มี**ปัจจัยย่อยอีก 13 ปัจจัยที่แสดงความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ**กับการให้คุณค่าหรือมีความพึงพอใจ และเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อชีวิตของเด็กและเยาวชนที่ระดับนัยสำคัญน้อยกว่า 0.05 และ 0.1

(3) ปัจจัยด้านการศึกษาและประกอบอาชีพ

ประเด็นที่สนใจศึกษา		การให้คุณค่าหรือมีความพึงพอใจ และเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อชีวิต	Sig
Pearson Correlation	เกรดเฉลี่ย	.147	.060*
	รู้สึกอยากหรือเคยทำกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน	.140	.069*
	รู้สึกมีความสุขเมื่อต้องไปโรงเรียน	.066	.243
	รู้สึกรักและผูกพันกับผู้คนและสิ่งแวดล้อมที่โรงเรียน	.063	.255
	ได้รับการเอาใจใส่ ดูแลจากครูหรือผู้คนในโรงเรียน	.111	.121
	รู้สึกภาคภูมิใจในโรงเรียน	.133	.080*
	สิ่งสนับสนุนสำหรับการศึกษา	.105	.134
	ทัศนคติหรือความเชื่อของเด็กและเยาวชนที่มีต่อการศึกษา	.013	.447
	ความพร้อมในการทำงาน	.069	.233

******, * หมายถึง Sig < 0.05 CI 95%, Sig < 0.1 CI 90%

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการศึกษาและประกอบอาชีพกับการให้คุณค่าหรือมีความพึงพอใจ และเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อชีวิตของเด็กและเยาวชน พบว่ามีปัจจัยย่อยเพียง 3 ปัจจัยได้แก่ (1) เกรดเฉลี่ย (2) รู้สึกอยากหรือเคยทำกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน และ (3) รู้สึกภาคภูมิใจในโรงเรียน ที่มีความสัมพันธ์กับการให้คุณค่าหรือมีความพึงพอใจ และเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อชีวิตของเด็กและเยาวชนอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญน้อยกว่า 0.1 ในขณะที่ปัจจัยย่อยอื่น ๆ ของปัจจัยด้านการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญสถิติกับการให้คุณค่าหรือมีความพึงพอใจ และเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อชีวิตของเด็กและเยาวชน

(4) ปัจจัยด้านการคบเพื่อนที่ดี

ประเด็นที่สนใจศึกษา		การให้คุณค่าหรือมีความพึงพอใจ และเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อชีวิต	Sig
Pearson Correlation	ความถี่ในการพบปะกับเพื่อนสนิทเพื่อทำกิจกรรมเชิงบวกร่วมกันในช่วงหนึ่งสัปดาห์	.137	.016**
	ความถี่ในการพบปะกับเพื่อนสนิทเพื่อทำกิจกรรมเชิงลบร่วมกันในช่วงหนึ่งสัปดาห์	.013	.418
	ระยะเวลาที่ใช้ร่วมกับเพื่อนสนิทเพื่อทำกิจกรรมเชิงบวก	.102	.055*
	ระยะเวลาที่ใช้ร่วมกับเพื่อนสนิทเพื่อทำกิจกรรมเชิงลบ	.099	.060*
	ลักษณะพฤติกรรมของเพื่อนสนิทที่มักพบปะกัน	-.033	.305
	ความถี่ในการพบปะกับแฟนเพื่อทำกิจกรรมเชิงบวกร่วมกันในช่วงหนึ่งสัปดาห์	.180	.002**
	ความถี่ในการพบปะกับแฟนเพื่อทำกิจกรรมเชิงลบร่วมกันในช่วงหนึ่งสัปดาห์	.009	.442
	ระยะเวลาที่ใช้ร่วมกับแฟนเพื่อทำกิจกรรมเชิงบวก	.173	.003**
	ระยะเวลาที่ใช้ร่วมกับแฟนเพื่อทำกิจกรรมเชิงลบ	.023	.359
	ลักษณะพฤติกรรมของแฟน	.025	.348
	การตัดสินใจของเด็กและเยาวชนหากพบว่าพฤติกรรมของกับเพื่อนสนิท หรือแฟนไม่ถูกต้อง	.081	.103
	เด็กและเยาวชนมีความคิดเห็นตรงกับเพื่อนสนิท หรือแฟน หรือคนใกล้ชิดเสมอ	.020	.380
	แม้เด็กและเยาวชนจะมีความคิดไม่เห็นตรงกับเพื่อนสนิท หรือแฟนแต่ก็ยินยอมที่จะทำตามเขา	.020	.377
	เพื่อนสนิท หรือแฟน หรือคนใกล้ชิดจะมีความสำคัญหรือเป็นแรงจูงใจในการตัดสินใจ	-.031	.315
	เด็กและเยาวชนมีความกล้าหรือสามารถปฏิเสธเพื่อนสนิท หรือแฟน หรือคนใกล้ชิดได้	-.043	.250
	เด็กและเยาวชนเป็นผู้ริเริ่มหรือเป็นผู้นำในการทำกิจกรรมเชิงลบหรือการมีพฤติกรรมกระทำผิด	-.023	.360
	เด็กและเยาวชนจะเลือกคบเพื่อนหรือแฟนที่ตนเองพึงพอใจโดยไม่สนใจถึงพฤติกรรมกระทำผิด	.057	.186

ประเด็นที่สนใจศึกษา		การให้คุณค่าหรือมีความพึงพอใจ และเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อชีวิต	Sig
	ในการกระทำผิดแต่ละครั้ง เด็กและเยาวชนมักจะออกความเห็นแบบเดียวกับเพื่อนสนิท หรือแฟน	-.088	.084*
	เด็กและเยาวชนเป็นผู้ริเริ่มหรือเป็นผู้นำในการทำกิจกรรมเชิงบวก	.113	.038**
	เด็กและเยาวชนเป็นผู้ตัดสินใจกระทำผิดด้วยตนเอง	-.007	.457
	เด็กและเยาวชนมีที่ปรึกษา ผู้รับฟัง หรือ ผู้สนับสนุนคอยช่วยเหลือให้มีพฤติกรรมเชิงบวก	-.053	.204

** , * หมายถึง Sig < 0.05 CI 95%, Sig < 0.1 CI 90%

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการคบเพื่อนที่ดีกับการให้คุณค่าหรือมีความพึงพอใจ และเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อชีวิตของเด็กและเยาวชน พบว่ามีปัจจัยย่อยเพียง 7 ปัจจัยได้แก่ (1) ความถี่ในการพบปะกับเพื่อนสนิทเพื่อทำกิจกรรมเชิงบวกร่วมกันในช่วงหนึ่งสัปดาห์ (2) ระยะเวลาที่ใช้ร่วมกับเพื่อนสนิทเพื่อทำกิจกรรมเชิงบวก (3) ระยะเวลาที่ใช้ร่วมกับเพื่อนสนิทเพื่อทำกิจกรรมเชิงลบ (4) ความถี่ในการพบปะกับแฟนเพื่อทำกิจกรรมเชิงบวกร่วมกันในช่วงหนึ่งสัปดาห์ (5) ระยะเวลาที่ใช้ร่วมกับแฟนเพื่อทำกิจกรรมเชิงบวก (6) ในการกระทำผิดแต่ละครั้ง เด็กและเยาวชนมักจะออกความเห็นแบบเดียวกับเพื่อนสนิท หรือแฟน และ (7) เด็กและเยาวชนเป็นผู้ริเริ่มหรือเป็นผู้นำในการทำกิจกรรมเชิงบวก ที่มีความสัมพันธ์กับการให้คุณค่าหรือมีความพึงพอใจ และเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อชีวิตของเด็กและเยาวชนอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญน้อยกว่า 0.05 และ 0.1 ในขณะที่ปัจจัยย่อยอื่น ๆ ของปัจจัยด้านการคบเพื่อนที่ดีไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญสถิติกับการให้คุณค่าหรือมีความพึงพอใจ และเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อชีวิตของเด็กและเยาวชน

(5) ปัจจัยด้านการใช้เวลาว่าง

ประเด็นที่สนใจศึกษา		การให้คุณค่าหรือมีความพึงพอใจ และเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อชีวิต	Sig
Pearson Correlation	การให้คุณค่าหรือมีความพึงพอใจ และเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อชีวิต	1.000	
	พฤติกรรมการใช้เวลาว่าง	-.022	.353

******, * หมายถึง Sig < 0.05 CI 95%, Sig < 0.1 CI 90%

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์พบว่าตัวแปรพฤติกรรมการใช้เวลาว่าง**ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ** สถิติกับการให้คุณค่าหรือมีความพึงพอใจ และเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อชีวิตของเด็กและเยาวชน

7.4 สรุปผลการศึกษา

จากการศึกษาสะท้อนให้เห็นอย่างชัดเจนว่าพฤติกรรมการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนจะมีความสัมพันธ์กับเกือบทุกตัวแปรของปัจจัยด้านครอบครัว ที่อยู่อาศัย และการคบเพื่อนมากที่สุด ซึ่งปัจจัยทั้ง 3 ด้านนี้อาจกล่าวได้ว่าเป็นปัจจัยด้านสังคมที่อยู่รอบตัวเด็กและเยาวชน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยจำนวนมากที่ศึกษาพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนกับแรงจูงใจหรือสาเหตุของการกระทำความผิด ตลอดจนแนวคิดทฤษฎีทางด้านอาชญาวิทยาการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน เช่น Social Differentiation Theory หรือ Subcultural Theory ในขณะที่ปัจจัยด้านการศึกษา การประกอบอาชีพ และการใช้เวลาว่างจะมีความสัมพันธ์กับการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนอยู่บ้างในบางรายตัวแปรย่อย ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าเด็กและเยาวชนที่อยู่ในระบบการศึกษา การมีอาชีพ หรือการใช้เวลาว่างในรูปแบบใดก็ตามนั้น อาจจะไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนเท่าใดนัก แต่อย่างไรก็ตามหากพิจารณาจากการศึกษาวิจัยก่อนหน้านี้ทั้งไทยและต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนส่วนใหญ่มักจะพบว่า มีความเป็นไปได้สูงที่เด็กและเยาวชนที่อยู่นอกระบบการศึกษาและใช้เวลาว่างอย่างไม่เหมาะสมมีโอกาสที่จะคบหาสมาคมกับกลุ่มเพื่อนที่อาจจะมีพฤติกรรมไม่เหมาะสม ซึ่งจะนำไปสู่การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกลุ่มเพื่อน หรือสภาพแวดล้อมของร้านเกมส์ ซึ่งหากเมื่อพิจารณาจากผลการศึกษาในครั้งนี้ ก็ย่อมมีความเสี่ยงที่เด็กและเยาวชนจะกระทำความผิดได้เช่นเดียวกัน และเมื่อพิจารณาระดับของค่าเฉลี่ยที่เด็กและเยาวชนมีความเสี่ยงในการกระทำความผิด จะพบว่าเด็กและเยาวชนที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 10 ในปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำความผิด (ปัจจัยด้านครอบครัว ที่อยู่อาศัย และการคบเพื่อน) ก็

จะมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการกระทำผิดสูง ในขณะที่เด็กและเยาวชนที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยเกินร้อยละ 60 ขึ้นไป ก็จะมี ความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการทำความผิดที่ต่ำลง

สำหรับปัจจัยด้านการให้คุณค่าหรือมีความพึงพอใจ และเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อชีวิตของเด็กและเยาวชน กลับพบว่าปัจจัยย่อยของปัจจัยหลักทั้ง 5 ปัจจัย เพียงบางปัจจัยเท่านั้นที่มีความสัมพันธ์ต่อกัน สะท้อนให้เห็นว่า ปัจจัยที่เป็นสารตั้งต้นสำหรับการแสดงออกทางพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ ไม่ได้มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรม/ความเชื่อมั่นในตนเอง (Self-esteem) หรือการให้ความหมายว่าเป็นสิ่งสำคัญในชีวิตของเด็กและ เยาวชน แต่ทั้งนี้ปัจจัยย่อยที่มีความสัมพันธ์ต่อการให้ความหมายว่าเป็นสิ่งสำคัญในชีวิตของเด็กและเยาวชน ก็เป็น ปัจจัยที่มีความน่าสนใจ คือ ปัจจัยด้านความผูกพัน/ความภูมิใจในการโรงเรียน การเลือกทำกิจกรรมทางบวกให้แก่ ชุมชน/สังคม ระยะเวลาและความถี่ในการคบเพื่อนเพื่อร่วมทำกิจกรรมในเชิงบวก และปัจจัยการสื่อสารระหว่าง คนในครอบครัว เป็นสิ่งที่สร้างพลังทางใจให้แก่เด็กและเยาวชนได้เป็นอย่างดี ซึ่งสะท้อนชัดว่า กระบวนการสร้าง ความเชื่อมั่นทางจิตใจ และการเชื่อมั่นในตนเองทางบวก รวมทั้งความมั่นคงทางอารมณ์ของเด็กและเยาวชนอาจจะ เกิดขึ้นได้ในระดับสูง ซึ่งอาจจะนำไปสู่การสร้างเกราะในการป้องกันการกระทำผิดหรือมีพฤติกรรมเสี่ยงใน การทำความผิดของเด็กและเยาวชนได้

จากข้อมูลผลการวิเคราะห์ข้างต้น ส่งผลต่อการคิดค่าคะแนนของแบบประเมินเพื่อประเมินความพร้อม และความเสี่ยงในการทำความผิดของเด็กและเยาวชน ตลอดจนแนวทางและรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม และการสนับสนุนทรัพยากรต่าง ๆ ให้แก่เด็กและเยาวชนที่เหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการของเด็กและ เยาวชน โดยระดับค่าคะแนนที่สะท้อนถึงความเสี่ยงต่อการมีพฤติกรรมการกระทำผิดและมีความจำเป็นต้องรับการ สนับสนุนจำเพาะในรายด้านของเด็กและเยาวชนจะเป็นช่วงคะแนนร้อยละ 10 แรกของค่าคะแนนเต็ม (ช่วง คะแนนต่ำสุด) และกลุ่มที่มีความเสี่ยงต่ำต่อการมีพฤติกรรมการกระทำผิดและยังไม่มีมีความจำเป็นต้องรับการ สนับสนุนจำเพาะ (แต่ยังต้องได้รับการสนับสนุนเพื่อสร้างพฤติกรรมทางบวก) ในรายด้านของเด็กและเยาวชนจะ เป็นช่วงคะแนนร้อยละ 60 ของค่าคะแนนเต็มขึ้นไป (โปรดพิจารณาจากคู่มือฯ)

ทั้งนี้ อาจจะต้องมีการวิเคราะห์และการเก็บข้อมูลซ้ำจากกลุ่มเด็กและเยาวชนหากได้รับการประเมินและมีการ จัดบริการให้ตามแนวทางที่กำหนดเพื่อพิจารณาความถูกต้องแม่นยำของการคิดช่วงคะแนนและรูปแบบที่ เหมาะสมสำหรับเด็กและเยาวชนเพื่อเตรียมความพร้อมในการดำรงชีวิตและป้องกันการกลับมากระทำผิดซ้ำใน อนาคต

เอกสารอ้างอิง

- Andrews, D. A., Bonta, J., & Hoge, R. D. (1990). *Classification for effective rehabilitation: Rediscovering psychology*. *Criminal Justice and Behavior* 17, 19-52.
- Andrews, D., Bonta, J. and Wormith, J. (2011). *The RNR Model. Does adding the good lives model contribute to effective crime prevention*. *Criminal Justice and Behavior*, Vol 38, No 7, 735 – 755.
- Aust, S. (2010). *Is the good lives model of offender treatment relevant to sex offenders with a learning disability?* *Journal of Learning Disabilities and Offending Behaviour* Volume 1 Issue 3, 33 – 40.
- Barnao, M., Robertson, P and Ward, T. (2010). *Good lives Model Applied to a forensic population Psychiatry*. *Psychology and Law* 17:2, 202- 217.
- Bryan-Hancock, C., & Casey, S. (2011). Young people and the justice system: Consideration of maturity in criminal responsibility. *Psychiatry, Psychology and Law*, 18(1), 69–78. DOI: <https://doi.org/10.1080/13218711003739086>
- Cicchetti, D., & Rogosch, F. A. (1997). The Role of self-organisation in the promotion of resilience in maltreated children. *Developmental Psychopathology*, 9, 797-815. DOI: <https://doi.org/10.1017/S0954579497001442>
- Gannon, T. A., King, T., Miles, H., Lockerbie, L., & Willis, G. M. (2011). Good lives sexual offender treatment for mentally disordered offenders. *British Journal of Forensic Practice*, 13, 153-168. doi:10.1108/14636641111157805
- Garnezy, N. (1985). Stress-resistant children: The search for protective factors. In J. E. Stevenson (Ed.), *Recent research in developmental psychopathology* (pp. 213–233). Oxford: Pergamon Press.
- Harkins, L., Flak, V. E., Beech, A., & Woodhams, J. (2012). Evaluation of a community-based sex offender treatment program using a Good Lives Model approach. *Sexual Abuse: A Journal of Research and Treatment*, 24, 519-543.

- Harris-McKoy, D., & Cui, M. (2013). Parental control, adolescent delinquency, and young adult criminal behavior. *Journal of Child and Family Studies*, 22(6), 836–843. DOI: <https://doi.org/10.1007/s10826-012-9641-x>
- Miller, L. (2014). Juvenile crime and juvenile justice: Patterns, models, and implications for clinical and legal practice. *Aggression and Violent Behavior*, 19(2), 122–137. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.avb.2014.01.005>
- Morgado, A. M., & da Luz Vale-Dias, M. (2013). The antisocial phenomenon in adolescence: What is literature telling us? *Aggression and Violent Behavior*, 18(4), 436–443. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.avb.2013.05.004>
- Olsson, C. A., Bond, L., Burns, J. M., Vella-Brodrick, D. A., & Sawyer, S. M. (2003). Adolescent resilience: A concept analysis. *Journal of Adolescence*, 26(1), 1–11. DOI: [https://doi.org/10.1016/S0140-1971\(02\)00118-5](https://doi.org/10.1016/S0140-1971(02)00118-5)
- Simons, D. A., McCullar, B., & Tyler, C. (2006, September). Evaluation of the Good Lives Model approach to treatment planning. *Paper presented at the 25th Annual Association for the Treatment of Sexual Abusers Research and Treatment Conference*, Chicago, Illinois.
- Ward, T. & Willis, G. (2010) *Risk management versus the good lives model: the construction of better lives and the reduction of harm*. In *Transnational Criminology Manual*. Wolf Legal Publishers: Oisterwijk 763 -781.
- Willis, G. M., Yates, P. M., Gannon, T. A. & Ward, T. (2013) *How to Integrate the Good Lives Model into Treatment Programs for Sexual Offending: An Introduction and Overview*. *Sexual Abuse: A Journal of Research and Treatment*, 25 (2). pp. 123-142.
- Wilson, R.J. & Yates, P.M. (2009) *Effective interventions and the Good Lives Model: Maximizing treatment gains for sexual offenders*. The GEO Group: Ottawa.
- Wylie, L., Griffin, H. (2103) *G-Map's application to the Good Lives Model to adolescent males who sexually harm: a case study*. *Journal of Sexual Aggression* 2013, Vol 9. No 3, 345 - 356.
- Yates, P. Prescott, D. & Ward, T. (2010) *Applying the good lives and self-regulation models to sex offender treatment: A practical guide for clinicians*. Safer Society Press: Bandon Vermont 9 -13.